

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ЈАНУАР 1997.
БРОЈ 301 ГОДИНА VIII

Интервју:

**СА ДР ВОЈИСЛАВОМ ШЕШЕЉЕМ
И ТОМИСЛАВОМ НИКОЛИЋЕМ**

Сценограм емисије ТВ Сјудија Б

У ЗЕМУНУ НЕШТО НОВО

ДРУШТВЕНЕ АКТИВНОСТИ ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ

Разговор са господином Радојем Ђукићем, републичким министром за приватно предузетништво

Сусрет са председником Компаније “Браћа Карић”, господином Богољубом Карићем

ВЕЛИКА СРБИЈА

Београд
Француска 31

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

**Заменик главног
и одговорног уредника:**
Дмитриј Јанковић

Редакција:
Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић,
Јадранка Шешел, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,
Коста Димитријевић,
Драгољуб Стаменковић

Председник Издавачког савета:
др Борђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Аћим Вишњић, Драган Јовановић,
Ранко Вујић, Драган Тодоровић,
Ратко Гонди, др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Миодраг Ракић,
Зоран Красић, Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Секретар редакције:
Љиљана Мијоковић

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Техничко уређење:
Северин Поповић

Штампа:
НИГП "АБЦ-ГРАФИКА" д. д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Тираж: 20.000 примерака.

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31,
11000 Београд

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеје 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

Уношење бадњака у Земунску општину

У овом броју:

Писмо Ле Пену	2
Интервју са др Војиславом Шешелџем	4
Интервју са Томиславом Николићем	9
У Земуну нешто ново	17
По јутру се дан познаје	34
Гласање у афекту	36
Конференција за штампу	38
Лесковачке изборне мућкалице	42
"Волим" и ја вас	44
Гласање пендреком	46
Власт на странпутици	48
Против нас се води глобални рат	49
Лагер мртвих душа	52
Бадњи дан у Београду и Параћину	53
Запад у улози "посредника"	55
Понижени и увређени	56
Митинг у Бањалуци	61

ПИСМО ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА ЖАН - МАРИ ЛЕ ПЕНУ ВОЂИ НАЦИОНАЛНОГ ФРОНТА ФРАНЦУСКЕ

Председници Жан - Мари Ле Пен и др Војислав Шешелъ

У Србији су 3. и 17. новембра 1996. године одржани избори за посланике у Савезној скупштини Савезне Републике Југославије и за одборнике у скупштинама општина.

Већ 17. новембра, на основу записника о обављеним изборима,

коалиција "Заједно" објавила је своју победу у појединим градовима у Србији. Међутим, изборни Закон дозвољава жалбу на регуларност избора, због неправилности на бирачком месту које су могле битно да утичу на изборни резултат.

Жалбе на регуларност избора поднеле су обе стране - коалиција левог блока и коалиција "Заједно". У већини случајева, изборне комисије су поништавале резултате избора. На поновљеним изборима представници коалиције левог блока су побеђива-

ли своје противкандидате из коалиције "Заједно", зато што је руководство коалиције "Заједно" збуњивало своје бираче опречним изјавама о бојкоту тих избора, и на тај начин утицало на њихов слаб одзив на гласање.

Резултати поновљених избора донели су победу коалицији левнице и у градовима у којима је коалиција "Заједно" на основу резултата од 17. новембра, већ прогласила своју победу.

Користећи правну могућност, коалиција "Заједно" се жалила редовном суду, али судске одлуке су углавном потврђивале одлуке изборних комисија.

Вође коалиције "Заједно" су се онда одлучиле на уличне демонстрације које трају и данас у неколико градова Србије и у Београду.

Српска радикална странка је одмах подсетила јавност да манир отимања посланичких мандата није новина и да је баш наша странка прва осетила последице одсуства морала код властодржаца. Нама су, наиме, још у октобру 1994. године, у време када је председник странке др Војислав Шешељ био у затвору отели 10 посланичких мандата. Иако је закон јасан и налаже да посланику престаје мандат ако му престане чланство у политичкој странци на чијој је листи изабран, они су 10 бивших радикала задржали још 2 године у Савезној скупштини, изгласавали уз њихову помоћ законе, чак и изборни закон, а нама нису омогућили да изаберемо 10 других посланика са своје листе.

У Скупштини Републике Србије исто су учинили са 5 посланика Српске радикалне странке, који још увек гласају на седницама Скупштине иако су поднели оставке на чланство у странци и на посланичке мандате.

Већ крајем новембра нама, српским радикалима, било је јасно да ће доћи до сукоба двеју страна, чији припадници изражавају отворена непријатељства и спремни су да своје сукобе решавају на улици.

Затражили смо од председника Народне скупштине Србије да се одмах, 3. децембра, закаже седница Скупштине на којој бисмо

расправом смирили политичке тензије и разрешили насталу политичку ситуацију, уз директан пренос седнице на државној телевизији.

На жалост, власт у Србији не жели да се проблеми решавају у Парламенту и да грађани виде и чују шта посланици предлажу, власт је желела да уведе неокомунистички поредак и диктатуру у Србији и добила је народ на улици.

Уместо скупштинске расправе предложили су да се организује панел расправа представника посланичких група, у оквиру специјалних телевизијских емисија. Нисмо прихватили овај предлог зато што сматрамо да би се тиме решавање проблема пролонгирало у недоглед са несавладивим последицама. Одбили смо мада бисмо те емисије искористили да грађанима Србије објаснимо суштину проблема и наш став, који се сада недовољно публикује у медијима, зато што су медији подељени између две сукобљене коалиције и нема неутралних, а посебно нема оних који би дали какав публицитет нашим ставовима.

Ми сматрамо да коалиција "Заједно" има право да своје политичке ставове и неслагање са режимом изражава на све дозвољене парламентарне и ванпарламентарне начине, па и демонстрацијама.

Осудили смо их зато што су са демонстрацијама отпочели дивљачки и агресивно, позивајући грађане да оружјем решавају политичке проблеме, уништавајући српске градове, Београд посебно, разбијањем излога и демолирањем зграда, зато што је у тим демонстрацијама један грађанин већ изгубио живот а други се налази у критичном стању, и зато што су носили заставе земаља, посебно САД и Немачке, које су непријатељски расположене или су се непријатељски понашале према српском народу.

Српска радикална странка сматра да САД руководе понашањем и једних и других, и да им није жеља да Слободана Милошевића сруше са власти него да га додатно ослабе и ставе потпуно под своју контролу.

Поводом студентских демонстрација обратили смо се јавности прогласом у коме смо студентима и њиховим неидентификованим и нелегалним вођама поручили да је неприхватљиво да на улици износе политичке захтеве. Они на демонстрацијама могу да траже решавање свог статуса, боље услове за учење и становање, а ако желе да се политички ангажују онда треба да се учлане у неку од постојећих или да оснују своју политичку странку.

Демонстрације се настављају, а власт је отпочела са признавањем изборних резултата од 17. новембра у појединим градовима и то су процеси који трају и за које ни једни ни други не знају како и када ће их завршити.

Србија губи много због оваког понашања и власти и дела опозиције. Народ и полиција су на улицама, супротстављени једни другима, и довољна је само варница да дође до крвопролића.

Ми смо свесни да је Србија све слабија због свега овога и да нам је угрожена позиција у преговорима око судбине дела Републике Српске Крајине, Републике Српске, да ћемо тешко задржати у саставу Србије Косово и Метохију, Војводину и Рашку, а да је угрожена и будућност Савезне Републике Југославије, као заједничке државе Србије и Црне Горе.

Зато покушавамо да смиримо политичке страсти и смањимо тензију како бисмо избегли сукобе на улицама, а Србија остала довољно снажна да заштити српске националне интересе.

И даље смо, као и до сада, противници овог режима и очекујемо да на изборима за председника Србије и посланике у Парламенту Србије, ове године, коначно победимо и Србији обезбедимо демократију и економски просперитет.

Др Војислав Шешељ
Председник
Српске радикалне странке

ПРАВО СТАЊЕ СТВАРИ

Постизборне смишлице, чији су актери дестабилизовали Србију и везали је за узицу Запада, избацили су у први план питање, шта је са Шешељем и зашто радикали не изађу на улице и придруже се протестима?

Разни политички дилетанти, незналице, провокатори и "објективни" аналитичари су као запете пушке дочекали прилику да се обруше на вођу радикала и да га паушално, без икаквих доказа, стрпају у исти кош са социјалистима. Доказујући своје небулозе, проносе гласове да је Шешељ, уместо свесно у десно, још све-

сније скренуо у лево и да је, као награду за лојалност леворукој коалицији, добио на коришћење Земун са околином.

Иако те, најблаже речено, бесмислице уопште немају основа ни у једном Шешељевом поступку или изјави и даље су у оптицају у делу злонамерне и необавештене јавности. Чињеница да "оптужени" о коалицији "Заједно" има НЕГАТИВНО, мишљење, и да му сврака није попила мозак да се веже за странке којима је Србија последња рупа на свирали, нису докази који би могли да га терете.

- Да ли се, после два месеца, маратонски протест коалиције "Заједно" приводи крају, и ко стоји иза раније често супротстављених странака, јер је извесно да оне без утицајних саветника (и спонзора) не би толико дуго издржале у заједништву?

Прво, ја мислим да је народни протест који се дешава на нашим улицама оправдан, изазван објективним околностима.

Друго, и коалиција "Заједно" имала је разлога да јавно протествује. Јер су очигледно фалсификовани изборни резултати у многим општинама широм Србије, јер су социјалисти покушали да им отму већ постигнуту изборну победу. То је оно што је објективно стање. Наравно, све оно што ми

радикали мислимо о странкама из коалиције "Заједно" остаје и даље актуелно. Ништа се ту није променило. А, ми, додатно замерамо странкама из коалиције "Заједно" што су у другом изборном кругу обмањивале јавност Србије. Штампали су више стотина хиљада лажних летака у којима су тврдили да српски радикали подржавају њихове кандидате у другом изборном кругу. Тако су изазивали забуну. Ми нисмо имали могућности да то демантујемо и десило се оно што се десило.

У први мах лидери коалиције "Заједно" хаотично су изашли на улицу и направили неке велике грешке, које су им се грдно осветиле, које смо ми одмах осудили. Рецимо, показали су велико нестрпљење већ у недељу на-

кон саопштавања првих резултата кренули у Градску изборну комисију. Упали су у зграду Градске изборне комисије, и могли су довести у питање комплетан изборни процес.

Затим, у првим данима демонстрација неки лидери из коалиције "Заједно" позивали су на оружје, на насиље, на бацање бомби итд. Све то је такође било за оштру осуду и ми смо то осудили.

Очигледно је да се у последње време много смишљеније улази у те демонстрације, много виспредије. А приметили смо и неке људе из иностранства, који се појављују у свему томе, и који очигледно служе као неки стручни апарат. То су и неке агенције које се баве применама метода специјалног рата, психолошког рата и очигледно је да су сви ови потези веома промишљени. Ова бука, ово све што се дешава на улицама, то изазива политички ефекат. Све осим насиља изазива извесан политички ефекат. Позитиван за онога ко то примењује. Све је очигледније да лидери коалиције "Заједно" уживају подршку западних сила, али Американци још оклевају да се конкретно изјасне кога би желели да виде на Милошевићевом месту, на челу Србије. Ђинђић, као немачки човек, им не одговара, Вук Драшковић им не одговара из сасвим другачијих разлога. За Весну Пешћих знају да је сувише слаба и нејака, и не може да одговори тој улози. И они још трагају за човеком кога би предодредили за лидера.

- Зашто је Српска радикална странка пристала да учествује на изборима под условима које су одредили социјалисти и да ли ћете за предстојеће изборе за Републичку скупштину insistирати на промени изборног система?

Београдска разгледница

Да смо бојкотовали изборе то би био самоубилачки потез. Зато смо изашли на изборе под условима које су прописали социјалисти, у условима најтеже медијске блокаде, прогона српских радикала. Нашег кандидата за савезног посланика и првог на листи у Крушевачкој изборној јединици, Милића Димитријевића, су ухапсили три дана пред изборе на основу лажних оптужби.

Да смо бојкотовали изборе странка би се вероватно, после тога, и угасила. Тешко је проживети изборе који се бојкотују. Ми смо у тим најтежим могућим околностима показали велику партијску снагу. Повећали смо број гласова за 30% у односу на претходне изборе из '93. године. То је за нас велика сатисфакција.

Све друге опозиционе странке су, такође, пристале да изађу на изборе, све озбиљније, наравно, оне неозбиљне и не рачунамо.

- Српска радикална странка на савезним изборима постигла је добре резултате. Зашто је на општинским изборима осим у Земуну и Темерину тај успех изостао?

Искључиво због изборног закона, због већинског изборног закона. Већински изборни закон даје велике шансе првој по снази странци, другој даје солидне шансе, трећој по снази одузима било какву озбиљнију шансу. Ми смо још увек на овим изборима били објективно трећа снага, против себе смо имали две моћне коалиције. Коалицију странака левог блока и коалицију "Заједно". Коалиција "Заједно" обухвата пет странака а леви блок три странке. Српски радикали су наступили сами, самостално и то је разлог више да будемо задовољни резултатима.

У Земуну смо концентрисали све своје страначке снаге. Смишљено смо кренули на освајање власти у том граду, јер смо хтели да имамо једну огледну општину у којој ћемо показивати народу у Србији како ће то изгледати кад радикали освоје власт у целој земљи.

- Да ли је на почетку, нарочито уочи другог изборног круга, постојала могућност да и Српска радикална странка приступи коалицији "Заједно" и да ли је ради неког више циља требало, или вредело, превазићи неке програмске и друге супротности?

Не, никада није постојала могућност да се Српска радикална странка прикључи коалицији "Заједно". За нас радикале коалиција "Заједно" је много гора варијанта од странака левог блока и од Слободана Милошевића.

Слободан Милошевић је под притиском издао српске националне интересе, а лидери коалиције "Заједно" нуде се без икаквог притиска, унапред, да издају српски народ. Почет-

"Патриотска" сценографија протеста – застава спонзора

ком децембра месеца Зоран Ђинђић је дао интервју за немачки "Шпигл" у коме је обећао уколико дође на власт да ће првом приликом испоручити Караџића и Младића, чим се они нађу на територији Србије. Вук Драшковић непрекидно понавља те своје захтеве да се Срби испоручују Хашком трибуналу. Њихова политичка позиција је толико јасна и толико издајничка, да једноставно не постоји шанса да радикали са њима уђу у коалициони савез.

- Шта би се десило да је Српска радикална странка изашла на улицу?

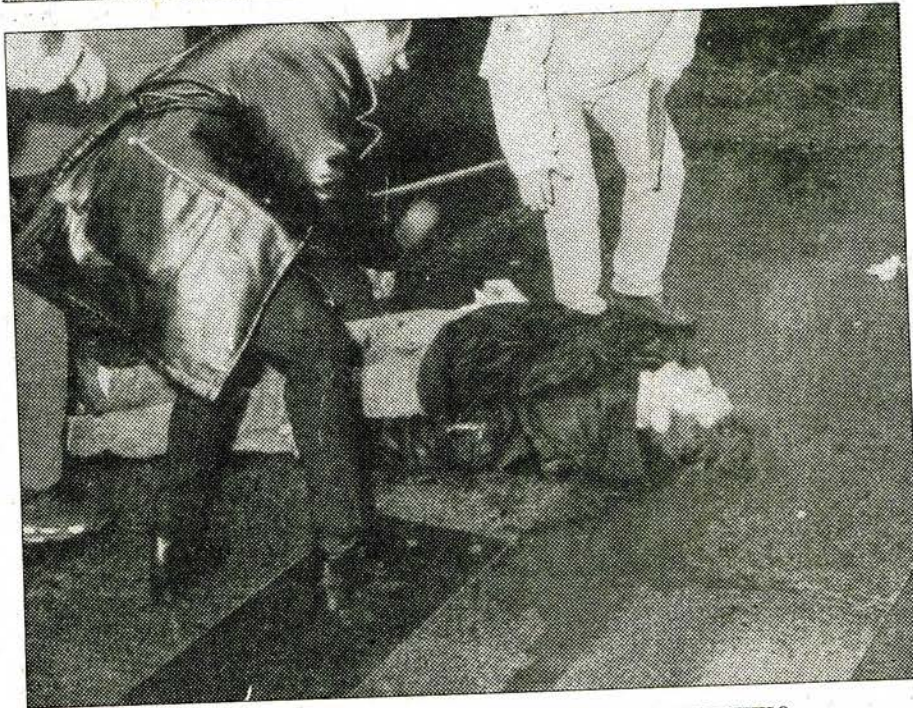
Милошевићев режим би сигурно пао у том случају, али би у Србији настао хаос. Трагедија. Грађански рат. Крвопролиће. Много људских живота

би било изгубљено а исход би био савсим неизвестан.

Ми радикали желимо што пре да се промени власт у Србији, али желимо да се та власт промени на демократским изборима, не у вихору грађанског рата! Не крвавим револуционарним насиљем!

Ми желимо Милошевића да победимо на изборима, можда већ овогдишњим председничким и парламентарним.

- Пошто нисте потписали приступницу за "Заједно" има оних који тврде да сте напли заједнички језик са социјалистима, да је општинска власт цена за тај "дил". Да ли је, очигледно, политички истрошени Милошевић занимљив за било какве погодбе?

„Боље да се ми у Скупштини потучемо пет пута годишње, него да то ради народ на улицама!“

То су такође измишљотине које лансирају лидери из коалиције „Заједно“ посебно Ђинђићев Гебелс Мила Глигорић. Нама не пада ни на крај памети да са Милошевићем улазимо у било какав политички „дил“, у било какве нагодбе! Нама је циљ да срушимо Милошевића са власти а да спречимо коалицију „Заједно“ да дође на власт.

Ми смо то говорили у целој предизборној кампањи, ми то говоримо и након избора, и ту се апсолутно ништа није променило.

- Да ли је у странци било дисидената који су се, супротно одлуци Централне отаџбинске управе, придружили протесету контроверзне коа-

лиците и да ли су и какве мере предузете против њих?

Прво, било је неких људи који су у предизборној кампањи прекршили страначку дисциплину и ступили у конкретне облике сарадње са коалицијом „Заједно“. Ми смо због тога из странке искључили два републичка посланика, Радомира Поповића из Вршца и Драгутина Стамболића из Лучана. И посмењивали руководство општинских одбора у Ужицу, Пожеги и Косјерићу из истих разлога. Страначка дисциплина мора да се поштује, људи који су непоуздани за странку, који на такав бруталан начин крше страначку дисциплину, немају шта да раде у нашим редовима. Има изгледа да ћемо сличне кадровске смене пра-

вити у још неким местима, рецимо у Тителу. После избора је извесни Стева Марјанов погазио страначку дисциплину, прекршио у цркви положену заклетву, издао српску националну странку и ушао у коалицију са странкама из блока „Заједно“. Неки су прекршили страначку дисциплину и у Бачкој Паланци, и они ће доћи пред удар страначких органа. Ми у свему овоме морамо да сачувамо унутрашњу страначку кохезију, без икаквих попуштања. Наша страначка дисциплина ће се ригорозно штитити.

- „Наша борба“ је недавно објавила вест да је велики број одбора из унутрашњости напустио Српску радикалну странку. Да ли је то тачно?

„Наша борба“ већ дуже време константно лансира разне измишљотине, клевете, да би напакувала српским радикалима. И не само „Наша борба“, у таквим активностима предњачи „Дневни телеграф“. То су све гласила жуте штампе. Они се од режимске штампе, „Политике“, „Новости“, „Експреса“ и „Борбе“ битно не разликују, само су са друге стране барикаде, али се истим методима служе, најпрљавијим.

- Шта је уствари циљ коалиције „Заједно“, да сруши Милошевића или само да га притисне, како би и онако смушени председник, пристао на уступке такозваној међународној заједници?

Циљ је да Милошевић преда Косово по што нижој цени. Американцима није циљ да Милошевића сруше са власти, нити им је циљ да одмах коалицију „Заједно“ доведу на власт. Њима је циљ да се што већа конфузија створи, да Милошевић буде што слабији, да они узму Косово и Метохију, Црну Гору, евентуално Санџак и Војводину. А онда им више ни Милошевић неће требати.

- У чему је партија на власти погрешила и изпровоцирала постизборне протесте.

И зашто је коалиција „Заједно“ извела своје присталице на улицу пре него што су саопштени коначни резултати избора?

На други део овог питања сам већ одговорио, то је била глупост лидера коалиције „Заједно“.

А и социјалисти су направили страшну глупост. Уместо да предају опозиционим странкама власт, у оним општинама где су те странке власт освојиле, па би се за месец два дана Ђинђић и Драшковић сигурно толико међусобно посвађали да би им власт у свим општинама редом падала као зреле крушке. Социјалисти су их вештачки на силу ујединили, натерали да један са другим сарађују, извели на улице у јавне протесте и ставили у позицију да могу да злоупотребе оправдано огромно народно незадо-

вољство садашњим социјалистичким режимом.

- Да ли су изјаве Драгана Томића ("Све што се дешава у Београду је фашизам"), Љубише Ристића ("Спремамо се за борбу против четника") и Данице Драшковић ("Њима само треба мотка у главу"), наелектрисали атмосферу и искључили могућност дијалога за "зеленим столом", и да ли се они могу сматрати одговорним за један изгубљени живот и више стотина повређених?

У сваком случају да, мада ја мислим да могућности за дијалог нису исцрпљене. Ми се радикали и даље залажемо да се отвори дијалог. Наравно, дијалог под одређеним условима, не безуслован дијалог. Дијалог који би водио враћању власти у оквиру закона, укидању медијске блокаде, и стварању услова за равноправну предизборну утакмицу ове године.

- Зашто су "мирни" шетачи демолирали "Политику" а не седиште Градске изборне комисије, где је Радомир Лазаревић добио жуљеве преправљајући изборне резултате. И да ли је било какво демолирање било неопходно?

Ја не мислим да је Лазаревић преправљао изборне резултате и да је тако зарадио жуљеве. Ако је иједна комисија у Србији свесно обавила свој посао онда је то Градска изборна комисија Београд, и та изборна комисија је признала коалицији "Заједно" 68 освојених одборничких мандата. Судови су после поништавали те изборне резултате, а не Лазаревић.

А што се тиче разбијања, то је била једна страшна грешка лидера коалиције "Заједно". Мене чуди што режим у том тренутку није искористио грешку. Режим је пустио лидере коалиције "Заједно" да разбијају и зграду "Политике" и зграду државне телевизије. Тада није реаговао а после је реаговао када је било мирних шетњи. Па ставља кордоне, спутава ту мирну шетњу итд.

- Паралелно са протестом "обичних смртника" у току је и протест студената. Да ли су они нешто посебно?

То је за мене неозбиљна ствар, тај студентски протест. Студенти, ако желе да нешто представљају у политичком смислу, морају да се организују као политичка партија. Наравно, конце студентског протеста вуку други. Највише је умешана Демократска странка, постоје инструктори из иностранства, и велики новац је у игри. Наравно, тај новац се дели између појединих студентских лидера. Маса оних студената који се појављују на протестима долази због забаве. Њима је то све весело, неки непоновљив доживљај и због тога учествују.

Рекорд у глупости – парола са митинга социјалиста "За Србију"

- Како коментаришете иницијативу белгијског листа "Либер Белжик" да се београдским студентима додели Нобелова награда за мир?

Смешно, али ме не би изненадило, јер Нобелова награда за мир је одавно до краја политизована и служи за постизање прљавих циљева.

- Шта мислите о америчким и немачким барјактарима и Булајићевим четницима који су такође били виђени?

Ја те Булајићеве четнике нисам видео, али сам видео немачке и америчке барјактаре. Они представљају срамоту за српски народ. Десио се то први пут после Другог светског рата, после пола века да неко маршира са немачким заставама по београдским улицама! Ни Љотићевци у току Другог светског рата нису носили немачке заставе а то раде Драшковићеви и Ђинђићеви следбеници!

- Студентски протест и демонстрације коалиције "Заједно" подржали су Добрица Ђосић, Адем Демаћи, Славо Перовић, Иван Ђурић и што је занимљиво Биљана Плавшић, као и многи академици. Да ли су то они радили због наводног залагања за демократију или су њихови мотиви други?

Сваки је имао неке посебне мотиве рекао бих, у свему томе. За Добрицу Ђосића одавно знамо да је одличан књижевник а веома слаб политичар. Ја и данас његова књижевна дела са задовољством читам, а у политици се обрुкао. Што се тиче Биљане Плавшић она је једно најобичније лапдрало, и наноси велику штету Републици Српској. Сада се опет залаже за мо-

нархију. Ми смо је додуше подржали на претходним изборима у Републици Српској, али само као мање зло, да би тако победила Живка Радишића. Уплашили смо се да би Живко Радишић као Милошевићев претедент могао да победи на изборима у Републици Српској. То је искључиви разлог што смо подржали Биљану Плавшић. Убеђен сам да је ми српски радикали никада више ни на каквим изборима нећемо подржати.

- Да ли је "пријатељско" убеђивање супротстављених коалиција које се десило 24. децембра, уочи за време и после митинга "за Србију", могло да се избегне? Које је било потребно то одмеравање снага и да ли је заиста био толики број учесника? (500.000 на страни социјалиста и неколико стотина хиљада на страни коалиције "Заједно")?

Прво, да сам био на месту Слободана Милошевића не бих дозволио да се организује тај контрамитинг. Али, не могу да оспорим прави да га заиста организују. Садруге стране да сам био на месту лидера коалиције "Заједно" избегао бих сучељавање демонстраната. Рекао бих једноставно својим следбеницима: пошто су сутра социјалисти заказали митинг, ми ћемо направити један дан паузе, дођите поново прекосутра.

Насупрот таквом једном рационалном приступу, Драшковић је претходног дана дао инструкције својим следбеницима како да опкољавају социјалистичке митингаше, и на тај начин произвео жестоке уличне сукобе. У којима је било много повређених људи а и пала је људска глава.

- Човић је прво признао пораз а онда се притајио. Преносе се гласови да подржава студенте. Да ли знате нешто о евентуалним персоналним променама унутар Социјалистичке партије?

О моралним квалитетима Небојше Човића имали сте прилике да читате и раније у "Великој Србији". Ми смо радикали многе његове прљаве афере својевремено раскринкали и нас не изненађује то што он као пацов напушта брод који тоне. Али, можда се и Човић у неким стварима прерачунао, ја сам убеђен да јесте.

- Да ли ће лева коалиција, СПС, ЈУЛ и Нова демократија преживети ове дане?

Мислим да ће их они преживети још неко време, али стварне историјске перспективе они немају.

- Како коментаришете саопштење Москве, да руска влада демонстрације у Србији сматра унутрашњим питањем Србије?

Мислим да је овога пута руска влада имала једно веома уравнотежено саопштење, да је схватила позадину збивања у Србији. Руска влада ни јед-

ног тренутка није рекла да подржава режим Слободана Милошевића, али је јасно ставила до знања да јој је познато ко стоји иза лидера коалиције "Заједно". Да је то стра-на агентура итд.

- Да ли је присуство ОЕБС-а и Гонзалеса у Београду било у овом тренутку потребно и шта у ствари значи њихова арбитража?

Ми смо одмах у старту осудили поступак Слободана Милошевића који је позвао делегацију ОЕБС-а да испитује изборне процесе и резултате у Србији. Њихова арбитража је мешање у наше унутрашње послове. Бојим се да је то само почетак мешања. Где год су се они до сада на Балкану мешали у унутрашње послове било које државе, доводили су до ратног стања.

- Да ли би оне овце које су у недељу 12. јануара присуствовале митингу коалиције "Заједно" могле успешно да замене њене лидере?

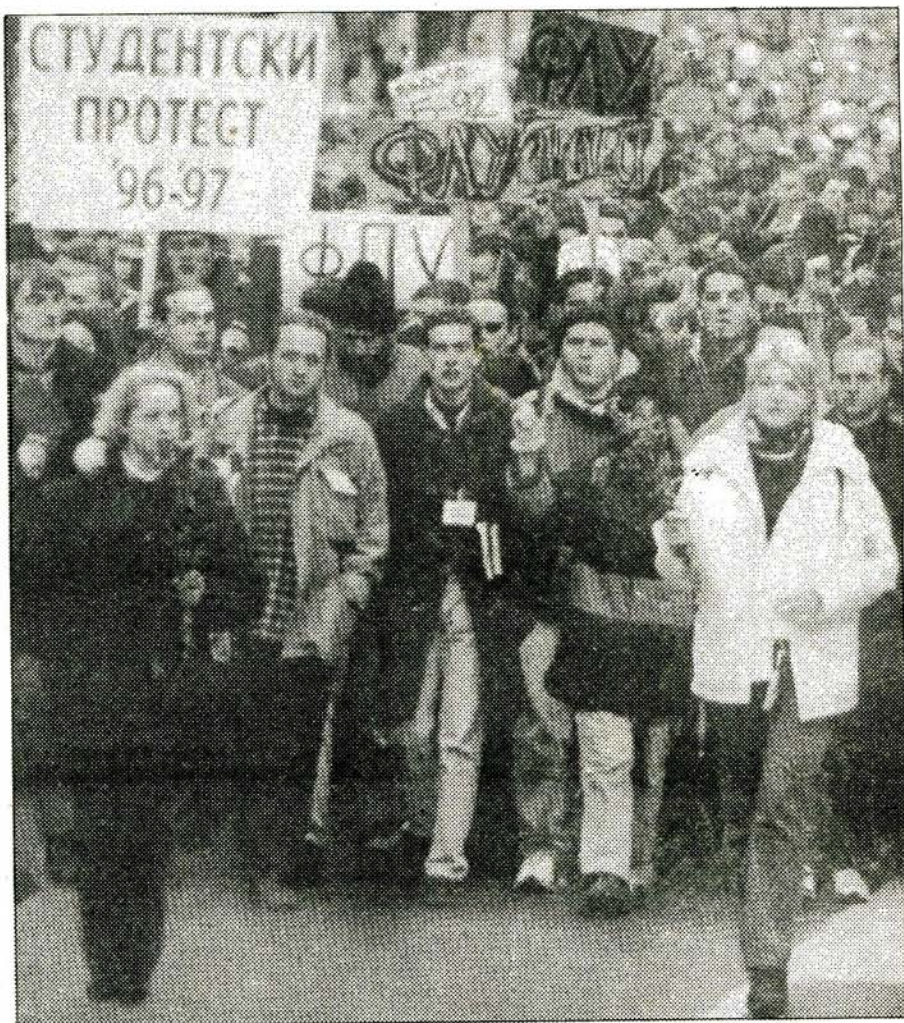
Неки ми рекоше да су биле четири овце, ја сам видео много више оваца тог и других дана на митинзима коалиције "Заједно". Много, много оваца се појављује на њиховим митинзима.

- Зашто се црногорски режим држи помало резервисано у односу на кризу у Србији, осим Булатовића, у почетку, и Маровића, повремено, нико се није огласио? Да ли то значи да је за црногорско руководство савезна држава сада у другом плану, и да ли се може очекивати скори разлаз?

Прво, мислим да се руководство Демократске партије социјалиста уплашило исхода ових збивања у Србији, а у једном тренутку су помислили да би Милошевић могао одмах да падне. Нису хтели да деле његову судбину и зато су почели у старту да се дистанцирају. Са друге стране, они су отворили шире врата сепаратистичким тенденцијама али још оклевају да озбиљније крену тим путем. Меркају, вагају сваки свој потез, али греше у једној ствари, греше ако заиста искрено мисле да могу да надјиве Милошевићев режим. Ако овде падне Милошевићев режим аутоматски ће пасти режим Демократске партије социјалиста у Црној Гори, по систему спојених судова.

- Како коментаришете Килибардин предлог Булатовићу да Демократска партија социјалиста Црне Горе раскине коалицију са Социјалистичком партијом Србије и приступи такозваном Демократском блоку?

Ни тај Демократски блок како га они називају не би имао већину у Савезној скупштини, не би био у могућности да формира Савезну владу, тако да је Килибардин предлог у старту био неозбиљан и то су схватили лидери Демократске партије

На журку на плато – Ђинђићеви пионири

социјалиста. У неким другим околностима када би тај њихов наводни "демократски" блок могао имати већину и у Веху Република и у Веху грађана, можда би другачију одлуку донели.

- Да ли предстоји скори излаз из овог хорсокака и шта би, по Вама, требало предузети да се криза превaziђе?

Мислим да би требало постепено приземљивати и режим и коалицију "Заједно". Да треба изналазити могућност дијалога свих озбиљних политичких снага у Србији. А основни предуслов за тако нешто је да се врате директни телевизијски преноси скупштинских седница и у Савезној и у Републичкој скупштини. Да се врате странкама отети посланички мандати, да се врате отети одборнички мандати, да се укине блокада медија и створи једна демократска атмосфера пред наредне изборе.

- Да ли ће у оваквим околностима бити расписани избори за Народну скупштину Републике Србије?

Морају бити расписани избори, али ја не очекујем да ће их Мило-

шевић заказати пре јесени ове године.

- Да ли ће Српска радикална странка учествовати на панел дискусијама?

Када се појавила та иницијатива ми смо је критиковали, тражили да се расправа води у Народној скупштини а не да се сужава на неколико учесника. Али, и онда смо изразили спремност да прихватимо и панел расправу под условом да то буде под директним телевизијским преносом и да нам се врате посланички мандати отети у Републичкој скупштини. Социјалисти су први услов прихватили а по другом питању су нам се почели изругивати, јер су формирали неку посланичку групу од наших отпадника и отпадника из Демократске странке и назвали је посланичка група "1. децембар". Тај "1. децембар" је заправо коалиција између Јована Гламочанина и Драгољуба Мићуновића. Са таквима ми заиста не мислимо да водимо било какву расправу. Морају нам прво вратити посланичке мандате па смо онда спремни да расправљамо о свим питањима.

Разговарао:
Синиша Аксентијевић

РАЗГОВОР СА ТОМИСЛАВОМ НИКОЛИЋЕМ, ПОТПРЕДСЕДНИКОМ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, НАРОДНИМ ПОСЛАНИКОМ, ОДБОРНИКОМ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ КРАГУЈЕВАЦ И В.Д. ДИРЕКТОРА ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА "ПОСЛОВНИ ПРОСТОР"

ИЗМЕЂУ ДВЕ ВАТРЕ

Ношење туђих застава је знак да они који организују и усмеравају ове демонстрације имају паклени план, план разбијања Србије и да за то користе невиђени занос народа, који мисли да овим изласком на улицу доноси бољу власт Србији

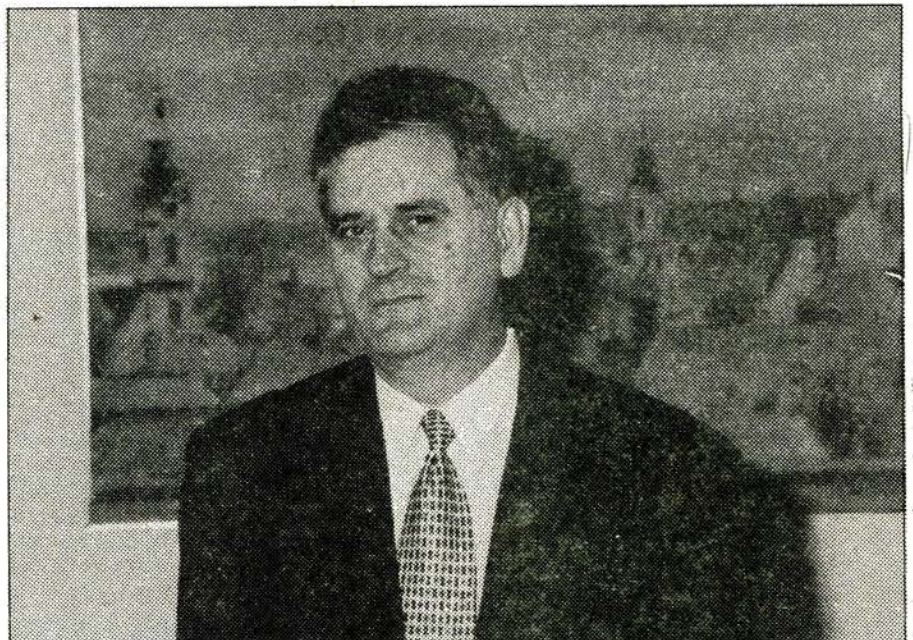
Крагујевачки недељник "Светлост" је у броју 52-1, од 26. децембра прошле године, објавио поткресани и испретурани интервју са Томиславом Николићем, јединим али вредним одборником српских радикала у Скупштини Крагујевца.

Из интервјуа су избачени они делови који "вређају" реч и дело председника Милошевића и његових коалиционих партнера, па је о ставовима одборника Николића створена окрњена и непотпуна слика.

Исправљајући грешку одговорног уредника, који није имао петљу да пусти интегрални текст, објављујемо без скраћивања све што је Николић рекао новинарима Катарини Катанић и Данилу Вуковићу, о актуелној политичкој ситуацији у Србији и Крагујевцу и њеним најважнијим актерима.

- Како гледате на актуелна дешавања, како у Крагујевцу, тако и у целој Србији?

Најпре, ја демонстрације сматрам дозвољеним видом ванпарламентарне борбе и мислим да, док буду постојале политичке партије у једној држави, па и у Србији, биће демонстрација. У последње време ми имамо демонстрације Коалиције "Заједно", ко је нису више демонстрације једне политичке странке, већ су више одраз жеље једне групе грађана, или великог броја грађана да дође до промене власти. А лидери Коалиције "Заједно" покушавају да се ту наметну као вође. Међутим, они заиста нису истинске вође. То се види и по томе што маса њих води, а они још увек чекају налоге којима би одредили коначни циљ тих демонстрација. Уосталом, ако Адем Демаћи упути телеграм подршке демонстрацијама и Вук Драшковић прочита тај телеграм маси, а маса му звижди, онда је очигледно да су Вук Драшковић и

Један али вредан – Томислав Николић, представник радикала у Скупштини Крагујевца

Бинђић на једној, а маса, која је убеђена да чини добру ствар, на другој страни. Сада је то само ствар ауторитета власти, која сада, сигурно, не може да убеди масу да не буде на улици.

Међутим, ово што се данас десило у Крагујевцу, и не дај боже, што ће да се понови и у Београду, представља увод у нешто на шта смо ми радикали упозоравали и раније, још од 9. марта 1991. године, а то је да, ако се позове велики број грађана и ако онај ко их позове не може да контролише, да влада ситуацијом, онда увек долази до сукоба. У сваком случају, они који су у опозицији, увек прижељкују сукобе на улицама зато што ту евентуално може да дође до општег бунта и до промене власти, а онима који су на власти сукоби на

улицама не одговарају, јер онда не могу да докажу да су способни да одрже ред и мир.

Али, ово што се дешава у Крагујевцу и што ће да се прошири Србијом, чини ми се да је терање инага од стране власти, СПС није пронашла прави метод да се избори са свакодневним масовним демонстрацијама и да на то покушава да одговори инагом, односно у стилу: "да окупимо и ми наше, да се види да нисмо сами, да смо сложни да имамо и ми бираче", а то је већ увод у сукобе. Ту не бих могао да окривим само социјалисте. Кривим и једне и друге, за све оно што је могло да се деси и што ће убудуће да се деси. Рекао сам и у Скупштини Србије да се доказује, да имамо најбољу полицију на свету и да оно што су они на

улицама дана преживели и отрпели, ни једна полиција на свету не би издржала. Позвао сам полицију (наравно, то да када нема телевизијских преноса и када су дириговани медији, нема одјека у новинским извештајима), да се уздржи као и до сада, да не реагује на провокације, да спасава ред и мир, да спасава оне који би, можда могли да буду повређени у тим демонстрацијама и, наравно, да као живи зид стоји између две групе, уколико дође до сукоба.

Ово ће да се развија и даље, зато што је председник Србије, позвао међународне посматраче и зато што је Коалиција "Заједно" сагласна са тиме да нам међународна заједница, односно Европска заједница, решава унутрашње проблеме. Зато ће једни, када та комисија оде и поднесе извештаје, остати незадовољни. И ти незадовољни, сигурно ће, и даље, изводити својесимпатизере на улице. Онај ко мисли да на улици може да промени власт, да дође на власт, треба да размисли о томе да за неколико месеци не може променити ништа много на боље и да ће за неколико месеци, онај ко тад буде био у опозицији, да изведе исто толико грађана, можда чак и исте, да руше њега са власти. А онда, то иде у недоглед и онда се руши систем. Чак и да не волим ову земљу колико је волим, ја бих могао да кажем, да се сада Милошевићу дешава оно што је он радио онима које је рушио са власти. У књизи "Године расплета", Милошевић каже да, наравно, све треба да се решава у институцијама система, али када народ изађе на улицу, поштује се воља народа. А и министар иностраних послова, Милутиновић, прекјуче је рекао да све обавезно мора да се решава у институцијама система. Сада Коалиција "Зајед-

но" каже да све треба да се решава на улици, вољом народа. Значи, онај ко осети да уз себе, тог часа, има масу, он мења политичке принципе, мења своје партијске принципе и, наравно, жели да прокламује оно што му тог часа одговара. Зато је, ово што се десило у Крагујевцу, могло да изазове зло, али, бојим се, да ће бар у једном граду у Србији изазвати зло. Ако једна глава падне, ако једна мајка заплаче, онда ономе ко на тај начин дође на власт, та власт неће ништа да вреди.

• Како Ви видите излаз из такве ситуације?

- Поново већи део кривике сваљујем на власт. Нама се у Србији дешава да, зато што имамо неодлучну власт, имамо председника Србије који ниједан свој посао није довео до краја, односно није га окончао онако како га је започео, да никада не знамо како ће неки процес да се заврши. Ако је Милошевић бранио Југославију свим средствима, а онда је дао, ако је бранио Српску Крајину, својом полицијом и добровољцима, а онда је дао, ако је бранио Републику Српску, па дао трећину, ако је на Косову стекао бесмртну славу међу Србима, а пре неколико месеци потписао споразум са Руговом, (што представља почетак предаје Косова и Метохије), онда је то знак да и ови резултати избора могу да доведу до сасвим другачијег краја него што Милошевић то сада говори.

Најпре, су социјалисти и Милошевић, уплашени од пораза у другом изборном кругу, у многим градовима, поништили изборе због, рекао бих, безначајних примедби, којих су се присећали касније, после сазнавања резултата. Ионда се, тог часа, учинило како ништа неће дати, да

Лидери Коалиције "Заједно" покушавају да се на народним протестима наметну као вође. Међутим, они нису истинске вође. То се види по томе што, у суштини, маса њих води, а они још увек чекају налоге који би одредили коначни циљ тих демонстрација.

ће једноставном ароганцијом задржати сву власт, да ће ићи у трећи, четврти круг, док се опозициони бирачи не уморе и са двеста-триста бирача, не победе на местима на којима је некада требало и хиљаду.

Међутим, онда је, пред упорношћу масе, Милошевић почео да попушта и да даје један по један град. Сада су социјалисти дошли у прилику да виде како се осећају они које Милошевић брани. Он сада брани своју партију на исти начин на који је бранио и српски народ. То је један погрешан начин, то је најпре изузетно арогантан став, а кад почну притисци, кад почну сцене, онда је то попуштање, попуштање, до понижавања.

Убеђен сам да ће ово да се заврши предајом и Београда у руке Коалицији "Заједно". Ако је већ мислио да преда, онда је то требало да уради 17. новембра, ако је Србија заиста слаба земља, ако више ништа не може да одбрани, ако ни свој Устав, ни своје законе, не може да брани, онда то треба одмах рећи. "Наш ниво је изузетно низак, испод тог нивоа се не дамо, а ништа више од тога не тражимо, значи, да покушамо да спасимо ужу Србију", то је отприлике тај ниво који би Милошевић сад могао да обећа и да га брани. А не нама Милошевић обећа да ће сви Срби да живе у једној држави, да Хрвати могу да иду, не могу да изведу Србе, не могу да изнесу српске територије, кажу да Срби имају право на самоопредељење, каже да је Српска Крајина једна неразвијена Република у Југославији, а онда нас кроз две-три године рата и националног поноса и ентузијазма, великих демонстрација патриотских по Србију доведе у ситуацију да призна Хрватску у авнојевским границама, то је исто учинио и са Босном и Херцеговином, очигледно и Косово и Метохија су у игри и све ово што се у Србији сада дешава, то је игра око Косова и Метохије.

Они који се надају да ће Слободан Милошевић пасти, прерано се надају, јер Милошевић треба слаб међународној заједници, а не Милошевић који ће да оде са власти. Њима треба Милошевић који више не може да се одупре никаквим страним притисцима, зато што има невољу у својој земљи. Човек који нема подршку свог народа, човек који има велике унутрашње сукобе, не може да брани своју државу и он мора да

Пријатељско провоцирање – сусрет студената и полиције

Скупштинска "идила" – бенефицирани стаж Николићу

послуша међународну заједницу. Ако они сад обећају да ће дати довољан извештај о одржаним изборима и да ће му спасти власт у Нишу и Београду, заузврат ће тражити да он Шиштарима да високи степен аутономности, односно да то исто се примени на Рашку област, такозвани Санџак, тако ће ићи и Војводина, а то значи да су у питању витални национални интереси и да их и једни и други свесно поткопавају. Ако се носе америчка, немачка, француска застава српским градовима, ако је Крагујевац доживео да Срби кроз њега проносе немачку заставу, а ми се сећамо као деца да је возилима са немачким таблицама било забрањено да уђу у Крагујевац, онда је то знак да они који организују или усмеравају ове демонстрације имају паклени план - план разбијања Србије и да зато користе невиђени занос народа који мисли да овим изласком на улицу доноси бољу власт Србији.

Србији се доносе зла времена и још гора, а питање власти за мене је у овом тренутку неважно. Заиста је неважно да ли ће на власти бити овакав Милошевић и оваква СПС или оваква Коалиција "Заједно" и овакав Вук Драшковић. Потези ће бити исти, крајњи резултат ће бити исти. Србија неће бити сачувана, Република Српска неће бити сачувана.

● Каква је у томе улога Коалиције "Заједно"?

- Подсетићу вас на разлоге за бунт. Ми шест година гладујемо. Изгубили смо огромне српске територије, разорени су нам градови, попаљена имања. Септембра прошле године, позвали смо на овакав бунт и заказали митинг у Београду, под називом "Помозимо браћи", па је Вук Драшковић изашао на државну телевизију и позвао своје чланове и симпатизере да се не одазову митингу.

Значи, то гладовање, та издаја, пропаст српства, нису били довољан разлог да се иде до краја, по Драшковићу, а сада му је довољан разлог локална власт у два-три града у Србији. Очигледно је да су њихови мотиви сасвим другачији, него што се представљају.

Ја бих се ухватио за главу да сада треба да преузем власт у свим српским градовима. Од бриге и од муке, шта ћу и како ћу, када се врло добро зна да локална самоуправа нема ингеренције над привредом, над законима, над порезима, таксама, доприносима, над оним што чини живот. Да може да се брине о томе да град изгледа лепо, а како може лепо да изгледа град у коме живи сиротиња.

Међутим, има и нечег другог. Коалиција "Заједно" покушава да докаже да су 17. новембра почеле крађе мандата, а крађе мандата су почеле у октобру 94. кад су нам социјалисти украли 10 посланичких места у Савезном парламенту. Настављене су у јулу прошле године, када сам ја био у затвору, када су нам украли три посланичка места у Републичком парламенту, формирали нове политичке странке, које нису биле на изборима, а имају своје посланике и када смо се ми грчевито борили за те мандате у Скупштини, када смо добијали батине, истеривани из

Коалиција "Заједно" покушава да докаже да су 17. новембра почеле крађе мандата, а крађе мандата су почеле у октобру 94. када су нам социјалисти украли 10 посланичких мандата у Савезном парламенту. Настављене су у јулу прошле године када сам ја био у затвору, када су нам украли три посланичка места у републичком Парламенту, формирали нове политичке странке, које нису биле на изборима, а имају своје посланике. И, када смо се ми грчевито борили за те мандате у Скупштини, када смо добијали батине, истеривани из Скупштине, никоме из садашње Коалиције није пало на ум да каже: "У праву су радикали, ове мандате или враћајте или нико од нас више не улази у Скупштину". Кад ми нисмо изабрани за Веће република зато што су социјалисти мајоризацијом погазили договор да ми имамо два посланика у Већу република, кад није наш радикал изабран за потпредседника Народне скупштине, никоме из опозиције није пало на ум да каже: "Е, стани, идемо на улицу, краде се, почиње пљачка."

Скупштине, никоме од њих није пало на ум да каже "у праву су радикали, ове мандате или враћајте, или нико од нас више не улази у Скупштину", кад ми нисмо изабрани за Веће република зато што су социјалисти мајоризацијом погазили договор да ми имамо два посланика у Већу република, кад није наш радикал изабран за потпредседника Народне скупштине, социјалисти су поново погазили договор, никоме из опозиције није пало на ум да каже "е, стани, идемо на улицу, краде се, почиње пљачка".

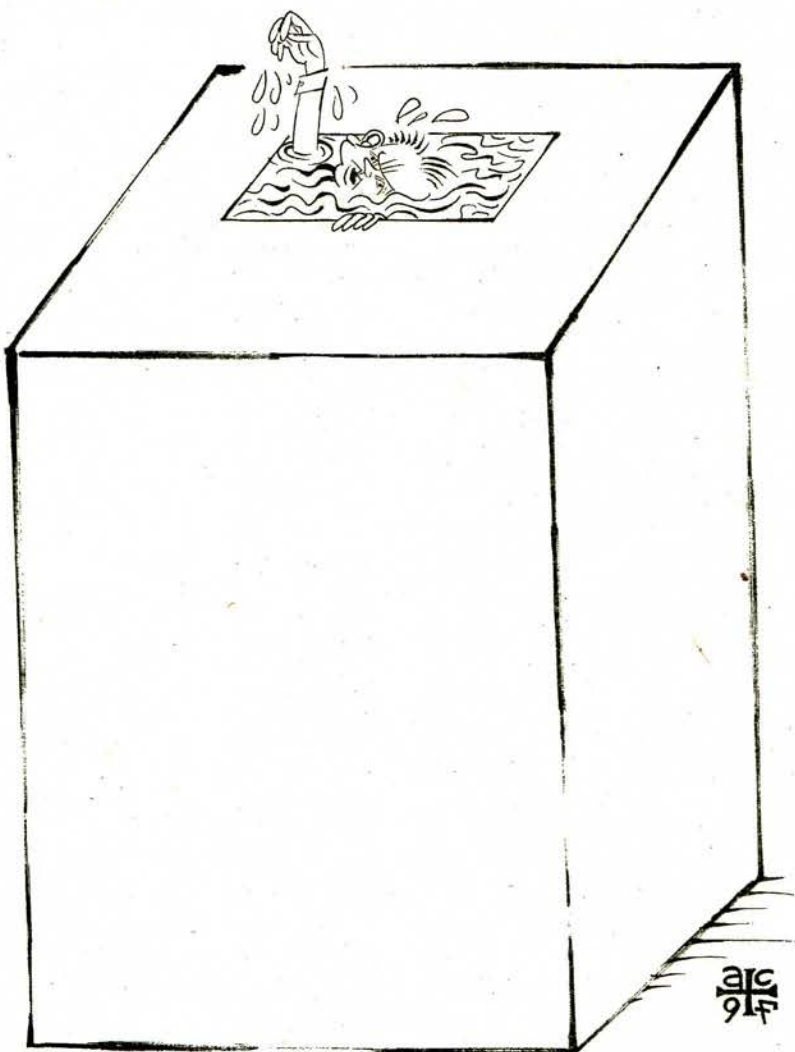
Забрањени су телевизијски преноси, они су ћутали, укинут је Студио Б, ми смо изашли да протествујемо, а нико од њих није дошао, јер је Америка рекла Милошевићу да сме да угуши Студио Б, а ту се негде нашао и интерес Вука Драшковића.

● Где су у свему томе радикали?

- Ми смо тамо где смо одувек били. Имамо свој партијски, политички, економски, социјални програм, имамо своје циљеве, имамо своје друштво. Није нам друштво ни СПС, ни Коалиција "Заједно", са њима имамо исти циљ да будемо на власти. Али путеви за постизање тог циља су различити. Што се тиче власти и другог дела опозиције, ми смо на истим оним позицијама на којима смо били у предизборној кампањи. Морамо сами, и ићи ћемо сами до краја. Србија мора да гласа за српске радикале, уколико мисли да крене напред. И ово што се сада дешава је само губљење времена. Србија губи страховито много времена зато што се њени грађани још увек не одлучују да гласају за српске радикале.

Победили смо у две опшштине, у Земуну и у Темерину. У Земуну смо већ успоставили општинску власт и почели да радимо, ангажовали скоро све што имамо у странци у Београду, па чак и са стране, да ту власт вршимо онако како то грађани захтевају од власти. Мислимо да је Земун прилика да докажемо грађанима Србије да можемо да водимо Србију, односно да можемо у догледно време да водимо и државу у којој би биле све српске земље.

ДАВЉЕНИК

Апсолутно смо против демонстрација Коалиције "Заједно", апсолутно смо против демонстрација и митинга које врши владајући режим, али свако нека одговара за своје поступке. Нака они воде бригу о томе, јер ми смо покушали да у Народној скупштини, обезбедимо тачку дневног реда у којој би се расправљало о овој ситуацији. Покушали смо да политичке сукобе и политичке тензије вратимо у Скупштину, одакле их је истерала СПС, то треба да се каже.

Тада када су укинули телевизијске преносе, они су практично пренели политичке сукобе из Скупштине на улицу. И сада им се то, као бумеранг враћа. Покушали смо да обезбедимо телевизијске преносе, да вратимо посланике СПО, ДС и ДСС у Скупштину, да Скупштина одреди своју комисију, која ће одмах, дано-

ноћно да заседа, да утврди где је било крађе, а где није било. Ми смо ти који постављају судије и ми можемо да их разрешавамо.

Ја сам у рату са крагујевачким медијима поодавно. Са "Светлошћу", још из времена када је избио рат. Ратовао сам са "Светлошћу", јер она није била објективна новина, никада. Када је дошло до промене, они су постали "Независна Светлост", а "Светлост" је постала Јавно предузеће. Тако су формирана два информативна блока.

Вама, који сте државна новина, у принципу, народ не верује. Ту постоји једна анегдота из Другог светског рата. Американци су губили страховито много војника од маларије. Тада су лекари почели да дају једну таблету кинина дневно сваком војнику и престала је маларија. Јапанци су видели да ови више не болују и онда су у својим емисијама на енглеском језику почели да пропагирају да од једне таблете кинина дневно мушкарац постаје стерилан. Американци су престали да пију кинин и поново почели да умиру од маларије, али су више веровали јапанској радио-станици него својој. Увек више верујете оном туђем, зато што вам се чини да вас онај ваш лаже. Свесно вас обмањује и завањава, а онај други гађа у срж проблема. Међутим, очигледно је да се није ишло добрим путем.

У Земуну је Српска радикална странка дошла на власт и утврдила велике финансијске малверзације у изборној општинској комисији и сменила председника и секретара изборне комисије. Све то може да се уради, ако се ради часно и поштено.

Међутим, социјалисти су поново одбили наш предлог и изгласали неки предлог о панел-дискусији, и да се на једној необавезној дискусији, Чак и ту се видело да је пукла посланичка група СПС-а, јер је предложено да сви шефови посланичких група буду они који ће говорити на тим панел-дискусијама и на сваких двадесет посланика одреди још по један члан за дискусију. Ми смо дали амандман да то буде на петнаест посланика. Горица Гајевић и Славица Ђукић су гласале за амандман и још пола посланика, а пола је гласало против. Кад су у једној посланичкој групи гласа различито, то значи да је нешто пукло у странци, демократија у посланичкој групи, на јавној седници, не постоји. Нико нема право да иступа против своје посланичке групе, јер је то и иступање из програма странке а ако си већ против тога, изађи из партије, врати мандат, можда има неког другог ко хоће.

На тој седници видело се да су односи у СПС-у страшно лоши и видело се да је ЈУЛ ушао као вирус у СПС и да тамо где се појави ЈУЛ остаје празнина коју социјалисти не могу да покрпе. И то је свима јасно. Да ли је жеља Слободана Милошевића, да своју партију уништи, а да ЈУЛ остане на политичкој сцени као председник левице. Не знам да ли му је жеља да се одвоји од своје партије и да покуша да докаже грађанима како му не ваља партија, а он ваља, па није могао више са њима, то је питање. Истиче му последњи мандат по Уставу, последњи мандат председника Републике, и да ли ће уопште више да се бави политиком, свашта се ради по Београду, ако видите да је Небојши Човићу републичком посланику верификован је мандат за савезног посланика, а он је у уторак

поново седео на седници Републичке скупштине. Када сам ја питао где је тај човек посланик они су ми одговорили да је поднео оставку на место савезног посланика. Како је могао да буде изабран за савезног, док је још био републички? Значи у овој Србији ради ко шта и како хоће и то ће лоше да се заврши за власт. Ја само не бих желео да се то лоше заврши по људе.

- Поменули сте блокаду медија. У Црној Гори је у дневнику емитовано све што је опозиција говорила, и ДПС је убедљиво победио. Да ли је тај бумеранг о коме сте говорили?

– Ми смо имали петнаест дана кампање у Црној Гори, а Војислав Шешел је водио ту кампању. Већ прве вечери ми се јавио и рекао да је апсолутно изненађен и да је све много сумњиво, јер га је телевизија одмах увече пустила. Онда смо очекивали следећи потез власти, да ће покушати да са нама нешто преговарају. Међутим, не. Тих петнаест дана су га пратили, био је у студију сат времена. Странка је лоше прошла у Црној Гори. Зато има више разлога, али је пример како би у Србији требало да се ради.

Још увек у Србији медији воде главну улогу, и постоје два блока медија: државни и они који су против. Ни у једном од та два блока српска радикална странка нема ни једну новину, ни једну радио-станицу, ниједну телевизију. И пре избора је стварно у медијама убеђење: они са леве стране, односно они са позиције власти говорили су да ће социјалисти победити, да ће имати нешто Коалиција "Заједно" и више никог нису помињали.

Ови који су се финансирани из иностранства они су говорили да ће победити Коалиција "Заједно", нешто мало социјалисти, а нас нико није помињао. И без икакве подршке медија освојили смо 800.000 гласова. За паметне људе, ово што ради СПС је контрапродуктивно. Ако ви узурпирате медије толико да огадите јавну реч својим грађанима, ако грађани Србије сад врте радио и траже Слободну Европу, Глас Вашингтона, Глас Америке, да чују праву информацију, а отуда им "праву" информацију говоре Зекеријас Смајић, Омер Карабег и остали непријатељи српства, ако су државна телевизија и радио толико омрзли у народу, да велика већина, чак и они који гласају за СПС, неће то да гледају, онда је знак да у СПС-у седе неки неприветрени комунистички мозгови који не знају да се за ових осамдесет година, откако је настао комунизам нешто променило у свету. Да медији нису све. Да ономе које гладан и коме крче прева, не вреди причати да се у Србији

Радикали су у земуноској општини, где држе власт, неколико дана по доласку, довели под конач све општинске службе. Како?

Ми имамо ту предност да имамо осам одборника више од половине, значи имамо стабилну страначку власт. За два дана смо установили да је скоро 40 одсто запослених вишак у Општини Земун. Никог нисмо отпустили, али зато сад шалтери раде до седам увече и раде суботом од девет до дванаест. Сваки запослени у Општини има беџ на коме пише његово име и презиме, служба у којој ради и његов матични број. И више нема редова пред шалтерима. У току дана свако решење мора да се изда. Ако је потребно да три секретаријата обраде једно решење, први секретаријат, коме се грађанин обрати, дужан је да га води, као у КБЦ-у, кад пацијент дође са једним упутом, а у ствари треба још две-три анализе, онда га води прва служба којој се обратио. Подигли смо шалтерске отворе, јер зашто да се људи савијају и да ломе кичме пред шалтерским чиновником и да му се снисходљиво обраћају. Нема ароганције, нема бахатости и нема отпуштања са посла.

лепо живи, не вреди да причате о "брзим пругама", о јавним радовима, о томе да фабрике раде кад нигде ништа не ради! Истину, треба пустити.

Убеђен сам да би права власт за месец дана вратила поверење народа у државне медије, али само да их пуште да говоре истину и да српско новинарство врате Србији, а не СПС-у, ЈУЛ-у, Новој демократији слугама режима. Не може да се деси да месец дана, годину, две, три као у нашем случају државна телевизија не објави ништа о Српској радикалној странци. Када сам поставио питање посланичком министру информисања чиме оправдава то да три године нема радикала у државним медијима, он ми је пренео одговор РТС-а у коме се каже да РТС "извештава о свим релевантним политичким факторима". Хтео је да каже "ви радикали сте ситни, о вама нећемо да извештавамо". И шта сад да кажем после ових избора, да му то носим, да му лепим на чело и да кажем: "видиш имамо, 800.000 гласача, ми смо мизерни, ми смо релевантни, не вреди. Не вреди док се не опамете.

Тачно је то да на Западу онај ко има медије, побеђује. Али, на Западу се људи боре за власт тако што понуде порез за један-два посто нижи, понуде царинске олакшице, понуде народу нешто што ови други нису понудили. Код нас не може власт да се бори за наклоност грађана тако што ће у последњих месец дана да крпи улице, да пише беле линије и пешачке прелазе на улицама него мора четири године да мисли на то да треба поново да победи. Знао сам да ће у Крагујевцу да се промени власт. То је могао само слеп да не види.

- Поларизација у медијима постоји. По вашем мишљењу, који су објективнији?

– Објективности нема. Слажем се да у медијима ни у свету нема објективности, али постоји једно правило да онај ко плаћа новину одређује уређивачку политику. Ако је неко, као новинар незадовољан уређивачком политиком, тражи другу кућу.

То није самоуправљање да се неко, у оквиру своје куће, бори за другу уређивачку политику. Нема тога, газда прописује.

Али државним медијима, газда је народ, Народна скупштина, не владајућа странка. Она има највише чланова Управног одбора, она ће имати 90 одсто програма и у телевизији и на радију и у новинама, али нешто мора да остави и осталима. Шта фаши државној телевизији, има три канала и један је апсолутно слободан. Тај трећи канал им је сувишан. Зашто не пуште да га уређује опозициона странка.

Ми имамо лист "Земунске новине", преузели смо га, направили смо нову редакцију, и по две странице у сваком броју одређујемо за сваку парламентарну странку. На страници пише: ове две стране уређује СПО. Ако има текстова, слободно нека их уреди. Ако их нема, пустићемо своје текстове, али ћемо рећи: "имали су толико текстова, а ми морамо да попуњимо новине. Тако смо дали и Грађанском савезу, иако је мали, не постоји, али дали смо му, он је парламентарна странка, тако и ДСС-у, ДС-у, Мађарима смо дали, Коалицији "Војводина"... свима по две странице, а зашто не бисмо? Нека народ просуђује. Ако ми имамо четрдесет страна у тим новинама, па зар је то нешто, дати им десет страна? Е, кад то буде схватио онај ко је на власти у Србији, социјалисти или неко други, онда ће у Србији све да буде добро. Кад изгубиш власт, не стрепиш за главу, као у овом случају.

Све ово што се дешава у Србији изазвано је тиме што социјалисти који губе власт стрепе за своје главе. Зато што ови који долазе на власт, у Нишу, после пола сата су упалили човеку пекару. То је знак да ово није борба за власт, него борба на живот и смрт. Ово није права политичка борба, ово је прилика за прву промену власти у Србији од рата на овамо и многи се у томе не сналазе. Ни као губитници, ни као добитници. И једни и други би хтели да онај други више никад не дође на власт.

- Да ли то што сте рекли важи и за медије у Крагујевцу?

— Јаратујем са крагујевачким медијима поодавно. Са "Светлошћу" још из времена када је избио рат. Ратовао са "светлошћу" и сва своја писма и све њихове одговоре и све чланке које сам нападао пренео сам у једну од својих књига. Зато што "Светлост" није била објективна новина, никада. Е, онда је дошло до промена у мишљењу на власти, "Светлост" је претворена у јавно предузеће, уређивачку политику у редакцији је преузела СПС, они су се издвојили као "Независна Светлост" и формирали два информативна блока. Вама који сте државна новина, у принципу, народ не верује, зато сте државна новина. Ту постоји једна анегдота из Другог светског рата. Американци су губили страховито много војника од маларије. Тада су лекари почели да дају једну таблету кинина дневно сваком војнику и престала је маларија.

Јапанци су видели да ови више не болују и онда су у својим емисијама на енглеском језику почели да пропирати да од једне таблете кинина дневно, мушкарац поста је стерилан. Американци су престали да пију кинин и поново да умиру од маларије, али су више веровали јапанској радио-станици, него својој. Тако вам је и у политици. Увек више верујете оном другом, зато што вам се чини да вас онај ваш лаже. Свесно вас лаже, обмањује, крије истину, забашурава, а онај гађа у срж проблема. Међутим, очигледно је да се није ишло добрим путем.

Поново ће у Крагујевцу да буде застављен живот, кроз три-четири месеца ће радници "Наменске" поново да изађу, само коме ће тада да вичу "бандо црвена". Ако радници хоће да упале ТЦ "Раднички", треба само да виде колико ових из Коалиције "Заједно" тамо има локале. А шеф Коалиције "Заједно" у Крагујевцу тамо има четири локала. Па што њега не питају како је до њих дошао?

Радио-Крагујевац је имао једну добру емисију "Печат времена" у коју су позивани сви. Од нашег сукоба са социјалистима, ми више нисмо позивани у ту емисију. Једном или два пута за три и по године сам ја позван и то, на пример, позове ме уредник у понедељак и тражи коментар за идућу суботу. Ја сам онда и престао са њима да сарађујем. Ето, у последњих месец дана, још једном сам дао изјаву.

Студио Телевизије Београд у Крагујевцу, од нашег сукоба са социјалистима више ни реч није рекао о радикалима, тако да у Крагујевцу више није било објективне информације. Два блока су се поделила, Телевизија Крагујевац је касно ускочила у игру, и сад је питање каква је њена судбина, одно-

Горица Гајевић – гвоздена другарица

сно питање шта ће бити са уређивачком политиком: дали ће прећи у РТС или ће бити општинска. Ако је општинска, односно Коалиције "Заједно", имаћемо прилике да видимо какви су они демократе, а ако покушамо да је пребацимо под РТС онда долазимо до имовинских односа, ко је то платио. Мислим проблем смене власти у Крагујевцу је велики, али га треба безболно прећи.

Ми смо у Земуну почели прву седницу Скупштине општине у 10ч, а завршили је у 21 час, и до тада смо променили све директор јавних предузећа, све управне одборе, све надзорне одборе, редакцију листа, све... Променила се власт, па зашто сам победио на изборима, ако не могу да променим оно где одлучује власт. Мислим да, ако је Коалиција "Заједно" у Крагујевцу спремна, ако су се договорили, ако неће да се свађају, на тој првој седници треба решити све. И одмах да се зна. И сутрадан кад крене нови Радио-Крагујевац кад крене нова "Светлост", кад крене нова ТВ Крагујевац, за пет дана не зна се да ли су на власт дошли бољи или гори. И то је народу јасан путоказ како се ко понаша и како да гласа идући пут. А ако почну сукоби око тих информативних кућа онда ће неко други да излази на улицу. Ако сад они преузму "Светлост" и "Радио Крагујевац", па не дају социјалистима да се ту појаве, онда ће социјалисти да изведу, а очигледно је да могу да изведу народ на улице. Уосталом, онај ко добије милион и осамстотина хиљада бирача у Србији, тај може да изведе народ на улице. Онај ко је у свим бирачким местима у Крагујевцу имао у другом кругу представника, тај може да изведе народ на улице.

- Одлучило је око 1700 гласова у другом кругу.

— Добро, изборни принцип је такав. Ја се залажем за чист пропорционални систем. Чак се залажем за опште

изборе у целој Србији и партија која освоји тридесет посто гласова, има тридесет посто одборника у сваком граду и тридесет посто посланика у свакој скупштини. И онај ко победи у Републичком парламенту, победио је и у Београду, и у Сомбору, и у Нишу, и у Зајечару, и он спроводи власт у целој земљи. А не овако. Може да се деси да радикали победе на републичким изборима, да социјалисти држе савезну власт, да Коалиција "Заједно" држи владу у Крагујевцу... Тако ће свако сваком ногу да потура и да га спотиче, а Србији онда нема напретка.

- Зашто је, по Вашем мишљењу, у Крагујевцу победила опозиција?

— Прво, ја сам знао да ће да се промени власт. Међутим, први круг је био нешто слабији по социјалисте него на прошлим изборима. Имали су мање кандидата који су одмах прошли у првом кругу. Када би човек реално процењивао, требало је да социјалисти изгубе одмах у првом кругу. Крагујевац је град који тоне и понире. Наравно, социјалистичка власт у Крагујевцу је крива за оно што се дешава у "Застави", "Филипу Кљанћу", "Романији", "21. октобру". Локална власт нема ингеренција над привредом. Међутим, у Крагујевцу су на власти били лопови. Народ је гледао како се људи богате. Народ је гледао како се стичу локали, како се купују куће и станови, како се појединци енормно богате, а задржавају високе функције. Народ је био спреман да се мења власт.

Истовремено, летос је Крагујевац тресао штрајк "Наменске". Социјалисти нису умели да одговоре, нису знали шта ће да кажу, као одговор том штрајку. Ја сам неколико писама послао штрајку, мада нисам хтео да се мешам у то, јер политичарима није место у штрајку радника. Али, када сам чуо да се радницима обраћају и представници Београдског круга и издајници српског народа и да добијају овације, онда сам написао и последње писмо штрајкачком одбору, па сам рекао "останите радници, борите се за своја права, борите се за посао, за веће наднице, борите се да вам се утврди да ли вам је неко опљачкао фабрику или није, да ли је неко укинуо ваш протест или није, али немојте да се бавите политиком. Већ то писмо није прочитано, онда сам видео да Коалиција "Заједно" полако преузима Штрајкачки одбор, председника и секретара одбора и видео сам да се у Крагујевцу кува.

Социјалисти су се правили да не виде ништа и да се ништа не дешава. Они су и даље мегаломански кројили своје планове у Крагујевцу, имали неке своје манифестације, своје клубове које подржавају, а за то време је Крагујевац пао на 170 место по просеку плата у Србији, Крагујевац је постао град у коме више ни једна фирма из Србије ништа не може да прода, град у коме се више не купују куће ни ста-

нови, јер се народ иселава, а не усељава у Крагујевац... Знао сам да мора доћи до промене власти. Истина је да сам ја очекивао да ми боље прођемо на локалним изборима, али ето у том случају медијском између две групације, наши кандидати су остајали као трећи. Свуда имамо исти број гласова као и на савезним изборима, али су нам кандидати као трећи остали у бубњу.

Коалиција "Заједно" је поново била радила између два изборна круга. Социјалисти су мислили да је довољно да Џада оде у Београд код Мирка Марјановића, да га снима телевизија, и да они добију изборе. Да је довољно да обећају шта ће да раде као да сад тек долазе на власт. То је велика грешка социјалиста. У свакој кампањи се представљају као они који освајају власт. Урадићемо то, и то, изградићемо то и то, зауставићемо, рецимо криминал, и онда сами себе осуде, јер су већ седам година на власти па како се рађао тај криминал под њиховом влашћу и ко су они да га одједном зауставе а у претходних седам година нису спречили да се развије.

Е онда је дошао тај други круг у коме је коалиција "Заједно" са малим бројем гласова разлике освојила предност. Па је дошао трећи круг у коме социјалисти нису успели да анимирају своје бираче да изађу, а Коалиција је успела да своје изведе и да победи, са 10:0 у том, трећем кругу. Дошло је до промене власти и ту власт чекају страшни проблеми. Наћи ће се једна коалиција која нема власт у Републици, на власти у Крагујевцу и, с обзиром на то да су ингеренције општина сасвим мале, да ниједан приватник нема баш неки посебан разлог да баш у Крагујевцу има радњу, јер не може сад општина у Крагујевцу да каже, скидамо порезе за 50 одсто, да бисмо подигли Крагујевац и да бисмо привукли приватнике у Крагујевац. Онда ће наши приватници бити на удару републичких органа, којима ће бити жеља да се у Крагујевцу што лошије живи. И ту долазимо до тог сукоба интереса републичке и градске власти, ако нису две исте партије или групације, у коме дебљи крај извлачи онај мањи. Значи, поново ће у Крагујевцу бити заустављен живот.

Кроз три-четири месеца моћи ће поново радници Наменске да изађу, само где ће тада. Од кога ће тада да траже, коме ће тада да вичу: "бандо црвена". Ако рецимо, радници иду поред ТЦ "Раднички" и хоће да га упале, треба само да виде колико ових из Коалиције "Заједно" тамо има локале. И на томе нико не инсистира.

Рецимо, шеф Коалиције "Заједно" у Крагујевцу има четири локала у ТЦ "Раднички". Па што не питају тог свог на који је начин он долазио до локала, да ли је и он куповао под истим условима као и они? Затим, здравство је републичко, школство, дечији додаци, порези, доприноси, тржишна финансијска полиција... све су то репу-

блички органи. Е, где ће ту да се нађе локална власт? Где је полиција? Ми немамо локалну полицију, начелника СУП-а нам поставља министар унутрашњих послова. Ухватио бих се за главу да смо добили власт у Крагујевцу. Не кажем да бих побегао, али то је даноноћни рад. Лако је кад једна политичка партија освоји власт, онда имате програм, имате циљеве, а овако, један конгломерат, кад је једна коалиција скрпљена у жељи да се победи, а не на програму, онда за два-три месеца почињу проблеми.

● Шта очекује Крагујевац у будућности?

– Крагујевац ће имати приходе какве је имао и под социјалистима.

Не верујем да ће ова власт да смањује комуналне таксе које су изузетно високе. Не верујем да ће Република смањити Крагујевцу онај део прихода који припада општинама, јер би то било веома провидно и изазвало би можда још већи бунт и револт у граду.

Питање је шта ће бити са расходима? Шта ће бити интерес Коалиције? Хоће ли успети да усклади своје интересе да то буду интереси града. На пример, Коалиција је увек говорила да хоће да подели Крагујевац на две општине, да испоштује уставну дефиницију да ако хоћеш да будеш, град, мораш да имаш најмање две општине. Како ће да дели Крагујевац? Ми смо против поделе Крагујевца, а то је био њихов највећи напад на социјалисте, јер су желели да поделе Крагујевац. Хоће ли сада они да поделе Крагујевац, и где ће "Заставу". Где ће Универзитет? Где ће оне који доносе приход, а где оне који неће имати никаквог прихода. Очекујем и реваншизам који би био јако лош. На пример, најуривати људе из општине, који седе на радном месту и пишу, или решавају некакве захтеве, само зато што нису у некој од политичких странака које су

дошле на власт. Наравно да ова власт мора да замени до нивоа градоначелника све људе, али даље од тога не треба да иде. Шта то значи мењати милиционера на улици, када се промени власт? Ништа, ако он ради по закону, такав не треба да се мења. Очекујем да и социјалисти, наравно, припремају замке новој власти. Очекујем да нова власт истражи оно што мене нарочито интересује, а то је колико је био корумпиран општински врх. Очекујем да у граду коначно почне да се ситуација сређује. Шта у овом граду, коначно, више никада неће бити срушено, шта ће где да се гради. Ако је она власт градила пумпу поред млекаре, мислим да то новој власти не би требало да падне на памет. Ако је она власт градила школе, и ова нова треба да продужи да гради школе, обданишта. Али, ако је ова власт дозволила да по читаве месне заједнице немају асфалт и канализацију, од нове власти очекујем да прво то крене да решава. Од општинске власти не очекујем да крене да се бави високом политиком. Тим пре што је ово опозициона валст, па нема шта да тражи у Београду. Она ће морати да запне да засуче рукаве, да утврди интересе града и да пита грађане да ли су то интереси града. Ја већ сада знам да ћу бити у опозицији у новој градској скупштини.

● Како ви видите рад нове Скупштине и себе у тој Скупштини? Постоје мишљења да ћете ви бити суштински градоначелник, а формано-правни ће бити ко ће бити?

– Ја се само надам да ће нова власт да ради демократски и да ће дозволити опозицији да ради оно што јој је посао. Дакле, у новом сазивају ја ћу бити у опозицији, с тим што ћу, наравно, користити прилику да социјалисте укупам још више зато што су радили у Крагујевцу. Али ћу тражити начина да укупам и ову нову власт. Ако то буде била власт какви су били социјалисти '91. и '92. године, власт која је спремна да те саслуша, да твоје предлоге угради у своје, да твоје идеје прихвати као своје, имаћу интереса да са том влашћу и сарађујем. Али, ако то буде једна арогантна власт, ако буде "сјаши Курта, да узјаши Мурта", онда ћу и ја да се понашам као што се понашам и према социјалистима и у Републичкој скупштини и као што сам се понашао док сам иша на седнице скупштине општине. Ја очекујем да Коалиција "Заједно" већи део времена посвети брукању досадашње власти.

За мене то није прави метод вођења општине, али знам да ће тако бити. Очекујем да социјалисти не изгубе вољу и да покушају да раде тако да се врате на власт. Социјалисти имају предност у томе што имају државне медије, ако их буду игнорисали локални медији, они то могу да надокнаде преко дневних листова, преко теле-

Путуј "игумане"!

визије, преко великих радио-станица. Значи, у Крагујевцу ће људи бити обавештени о томе што раде социјалисти. Ја ћу поново да будем тај о коме нико неће да извештава, али нема везе, у Крагујевцу се врло добро зна ко шта ради. Ја ћу као одборник, једном или два пута месечно штампапати специјални лист који ћу бесплатно да делим грађанима. Тако ћу да их извештавам о томе шта је било на дневном реду, шта се радило, ко је шта предложио, шта сам ја предлагао. Јер, бих желео да, кад год се кандидујем за одборника, да победим, а да бих могао да победим, морам да покажем бирачима шта сам радио. У мом случају, када се ја кандидујем, онда се не гласа партијски, него се зна о коме се ради. У већини случајева људи не знају чак ни на улазу свог кандидата за одборника. С обзиром на то да сам ја посланик и да сам заменик председника највеће опозиционе странке, имам посебну обавезу да у Скупштини општине у којој сам одборник радим исто толико предано и са истим толиким жаром као да је то Републичка или Савезна скупштина. Мислим да су многи схватили да од овог сазива садашњег зависи ко ће идући пут да победи. Биће јако занимљиво пратити седнице Скупштине града. Разлика је изузетно мала и Коалиција мора да рачуна и са тим да ће социјалисти ићи на то да

Ми смо септембра прошле године позвали на овакав бунт и заказали митинг у Београду, под називом "Помозимо браћи", па је Вук Драшковић изашао на државну телевизију и позвао своје чланове и симпатизере да се не одазову митингу. Значи, пропаст српства није био, по Драшковићу, довољан разлог да се иде до краја, а сада му је довољан разлог освајање локалне власти у два-три града у Србији.

поткупе неког од одборника, а они то врло вешто могу да ураде, чим је тако лабава веза међу онима који су на власти. Социјалисти нису уопште ситан фактор у Крагујевцу у тој Скупштини. Неколико одборника мање или више, то се врло лако премости. Ако су нама могли да украду двадесет и нешто посланика и седам да истерају у Црној Гори из Скупштине, то значи да су у стању да нешто ураде и овде. Односно, да су били паметни да 17. новембра признају резултате избора, до сада би у неким градовима поново били на власти. Да су били паметни социјалисти су пружили алиби коалицији "Заједно" да не уђе у Савезну скупштину, а мени је Вук Драшковић рекао да шесторица његових, по споразуму, треба да поднесе оставке, да

би били избрани четири посланика из ДС, један из ДСС и један из ГС. И рекао ми је да они неће поднети оставке. Значи, сад им пружају социјалисти алиби што не улазе у Скупштину и што не долази до верификације мандата. Да су социјалисти пустили општинске скупштине одмах да се конституишу, док је вруће да се посвађају око тога ко ће бити градоначелник, ко председник ИО... до сада би већ дошло до свађа међу њима, односно социјалисти би имали већину. Одборника ништа не везује осим реизбора, а то је четири године. Нема оставке, нема истеривања из странке, он је изабран на већинском принципу и нема нових избора за њега, док се не распишу избори за општину. То је та грешка која ће социјалисте страшно да кошта, а због тога Коалиција мора да филигрански везе своју власт. Ако буду почеле да се свађају, ако буду почели у деоби, ако победу на изборима схвате као деобу плена, онда су надрљали. А мени ништа слађе није него да у Скупштини нападам и лево и десно.

**Катарина Катанић
Данило Вуковић**

У ЗЕМУНУ НЕШТО НОВО

Актуелни градоначелник Земуна др Војислав Шешел је први припадник опозиције на тој функцији. Како је Земунска општина конституисана пре осталих београдских општина и у свом раду већ постиже запажене резултате, било је логично да градоначелник Шешел промовише нови циклус емисије Студија Б "Добро вече председниче". Због изузетног интересовања грађана и због актуелног садржаја емисије преносимо комплетан стенограм разговора који је вођен у студију

Добро вече и добро дошли у прву емисију у овој години у којој су ваши и наши гости господи председници. После неколико кругова локалних избора на ужем подручју Београда формирано је седам општина. Међу првим општинама где су одржане конститутивне седнице и где није било бојкота од стране одборника који су у мањини је Скупштина општине Земун.

Наш и ваш гост вечерас је председник општине, господин Војислав Шешел.

Добро вече председниче и добро дошли у Студио Б.

Др Шешел: Добро вече и боље нас нашао.

• Ви свакако у Студију Б нисте први пут, можемо да кажемо да сте први пут у овој години, али први пут сте и као представник власти овде. Колико је господине Шешел тешко владати или можда лако?

Др Шешел: Па представник локалне власти за сада, надам се. Владати никада није било лако, али, знате, власт са собом доноси и реализацију воље за моћ. Кад год некога ко влада питате је ли му тешко да влада, одговориће да му је много тешко. А када га питате да ли би то уступио неком другом, нико не би пристао. Дакле, владати је тешко.

Др Војислав Шешел, први опозициони градоначелник Земуна – општинска влада без идеолошких и националних предрасуда

• И лепо са друге стране

Др Шешел: Али лепо са друге стране. Нарочито тамо где се покажу неки добри позитивни ефекти власти, где човек остварује неке резултате, где група људи реализује оно што је замислила као свој програм. Онда то људе на власти испуњава задовољством.

• Свакако. Пред нама је практично сит и по времена, замолићемо и наше гле-

даоце да сва питања која желе да упуте господину Шешелу могу то већ да учине, нека питања су већ и стигла, преко наших телефона. Колеге из режије ће већ вама на екрану све то фино да испишу. Господине Шешел предлажем на самом почетку ипак да чујемо гледаоце, односно грађане. Наша колегиница Сузана Забрдац била је данас на улицама Земуна и да погледамо шта је забележила.

АНКЕТИРАЊЕ ГРАЂАНА ЗЕМУНА

- Да ли знате које су новине радикали увели у општини по доласку на власт?
- Не знам, али сам чула да је Шешел доста новина увео. Прво што је завео дисциплину, друго што је урадио, то је да може грађанин који уђе у општину да заврши све за један дан. То је велика похвала. И доста, доста новина чула сам да је увео.
- Тако би требало свуда да буде, у свакој општини.
- Што се тиче радикала, по мени, увели су доста новина. Прво Шешел је учинио много да измени у општини неке неправилности које су биле. Раније смо дошли на шалтер, требало је да чекамо по пола сата, сат времена да се неко смилује да отвори шалтер. А сада је ситуација другачија дођем, одмах изволите, шта треба и тако даље.
- Ја сам био код Шешелја. Он је примао до 3 сата ујутру грађане, и то је знак да општина раније није функционисала како треба. Овако ако настави, биће добро и њему и нама.
- Не знам право да вам кажем, не знам заиста.
- Ништа боље нисам приметила, надам се да ће бити боље.
- Нема неких посебних промена, радници раде свој посао што морају да раде. Иначе уведена је новина што општина ради цео дан и могу људи да своје обавезе обаве до касно увече, докле им потребе изискују.
- Значајне промене које значе за цео народ. Надам се да ће тако бити и у будуће, значи имају народно поверење, залагаће се увек за оно што се од њих очекује.
- Ја сам задовољна са овим што почиње: здравство, позориште, култура и хигијена града.

Без идеолошке форме

- Чули смо шта кажу грађани Земун, ипак владате овом општином практично нешто више од месец дана, шта бисте ви имали да кажете. Шта сте успели, ипак за један кратак период, али шта сте ипак успели до сада да урадите?

Др Шешел: Мислим да смо показали, већ првог дана засукавши рукаве и предано се дајући на посао, да се многе ствари могу мењати без неког посебног напрезања и без неких додатних финансијских средстава.

Прво, почели смо одмах са реализацијом општине као сервиса грађана, што је један од наших основних програмских концепата. Општина мора да служи грађанима. Општина не сме да се поставља као власт изнад грађана него као сервис који помаже грађанину да задовоље своје интересе.

- Уосталом, власт и јесте ту због грађана.

Др Шешел: Све оно што је у складу са законом, грађанин има права да реализује. А све оно што општина може да уради грађанима на основу прописа, општина и мора да уради.

Ми смо затекли знате једну ситуацију у којој има доста неких превазиђених и бирократских схватања функционисања локалне власти. Чак остатака, рекао бих, аустроугарске школе. Па смо, одмах почели са променама, са новинама почевши од рада тих шалтерских служби, где се грађани први пут сусрећу са органима локалне власти.

Ми смо саопштили свим службеницима који раде на шалтерима да морају увек да буду ведри, насмејани и љубазни према грађанима. Ако неко тог дана није добре воље и доброг расположења, онда иде на боловање. Он не сме доћи намрштен на шалтер. Не сме неку муку која га приватно мучи да истреса на грађанину који долази да заврши неки свој по-

сао. Ако не може да му помогне одмах на шалтеру, дужан је да са њиме оде у ону општинску службу која је надлежна, и да се тамо посао заврши.

Зашто грађанин да долази неколико пута на општински шалтер ако се све у току једног дана може завршити, у току једног сата, ако се може завршити за неколико минута. То је, дакле, нешто са чиме смо кренули.

Потписали смо и уговор са Рас банком која отвара и банкарске шалтере у самој згради општине, тамо где су наше шалтерске службе, па када је реч о уплатницама, о плаћању такси, па и пореза, пошто је у згради општине и пореска управа, државна пореска управа смештена, може све на лицу места да се заврши.

Наше је да помогнемо грађанима и наше је да остваримо функционисање локалне власти, на оним принципима на којима то функционише у модерном свету. Дакле, локална власт не сме имати идеолошку форму и ми смо одмах у старту саопштили да неће имати идеолошку форму.

- Односно да ће страначки интереси бити испод

Др Шешел: Ми као странка водимо страначку политику на страначким састанцима, на јавним скуповима, у саопштењима за штампу, на конференцијама, у својим пропагандним публикацијама и тако даље. А овде, у општини, показујемо шта знамо да урадимо. Колико смо способни да променимо најбоље, колико смо способни да унапредимо функционисање локалних органа власти.

Сервис грађана

Ми, радикали смо већ у старту конципирали земунску општину као огледну општину. Ми на примеру Земун показујемо како би сутра изгледала власт у целој Србији, уколи-

ко нама народ укаже поверење на изборима.

- Чули смо сада шта кажу грађани за ових месец дана ваше владавине, оно што су приметили то је управо то рад, односно њихово сусретање са људима који раде са друге стране шалтера. Један од великих проблема код нас је управо то, то је у свим општинама. Да људи по неколико пута и по неколико дана долазе за исту ствар. Ви сте увели и поподневно дежурство, значи поподневне смеће као и рад суботом, што је заиста новина.

Др Шешел: Шалтери морају да раде целог дана. Јер ако грађанин ради осам сати на свом радном месту, па некада може да напусти радно место, некада не може, некада са тешком муком успе да добије дозволу и тако даље, нема ништа природније од тога него да се грађанима омогући да и ван радног времена дођу у општину и заврше свој посао.

- Како су то прихватили запослени?

Др Шешел: Није било никаквих отпора. У почетку је било мало страха код запослених у општини. Мислили су долазе радикали, не знам како су нас замишљали, да ћемо све да отпуштамо, да ћемо да их све растерамо, разјуримо, оставимо без плата, без хлеба. Међутим, сада је то попустило. Сада се код запослених у општини појавио додатни ентузијазам, схватили су исправност тог нашег поступка. Схватили су нашу намеру да будемо до краја објективни, коректни, да не постављамо питање ко је члан које политичке партије, каква је чија идеолошка оријентација, каква је чија вероисповест, националност и тако даље. Ми у свакоме гледамо грађанина, било да је реч о оних који су запослени у Скупштини општине Земун, било да је реч о онима који долазе на општински шалтер, који долазе у општинске службе да реше неки свој проблем.

Таквим једним односима мислим да постижемо двоструки ефекат. Оправдавамо поверење које су нам грађани указали, а са друге стране мотивишемо запослене у Скупштини општине на још бољи рад, будимо неки елан можда запостављани у њима.

Петком са председником

- Грађане сте нарочито обрадовали тиме што сваког петка ако се не варамо, после 12 сати примате сваког оног који има одређен проблем и ко тражи да му помогнете.

Др Шешељ: У принципу сваког петка, међутим данас и још једног петка смо то морали да померимо за суботу, због неких других обавеза које смо имали. Једна од тих обавеза је данас и ова телевизијска емисија, а сматрали смо да је то у интересу земунске општине да се одазовем на ваш љубазни позив, да учествујем у тој емисији.

- Свакако, а и сигурна сам да ће то грађани да нам опросте.

Др Шешељ: Да, али сутра у 9 сати, дакле, почиње тај пријем грађана. И сваког петка имам списак од око 150-160 грађана које примам.

- Да ли је тачно да сте баш у току једног дана примили око 150 грађана?

Др Шешељ: Да, тачно је и примам отприлике до 3 сата ноћу, некада и дуже. Примам све док има грађана.

Сада поставља се питање колико коме могу, као председник општине, да помогнем. То је много теже питање. Када грађанин долази са стамбеним проблемом, када се жали да нема стана или када тражи запослење, онда ту слабо могу помоћи. Некада у неким специфичним случајевима ако је реч о некој квалификацији, која је ретка и која је тражена, упутим писмо директору неке фирме и замолим да узме у обзир да је тај и тај грађанин са таквом и таквом специфичном квалификацијом незапослен, уколико има могућности да се запосли у тој дотичној фирми, да му изађу у сусрет. Али, ви знате каква је криза у погледу запошљавања и каква је тешка стамбена ситуација. И општина тренутно нема ни једног јединог стана. И на жалост ту не можемо помоћи. А то је отприлике 50% проблема са којима се сусрећем.

Тамо где је реч о надлежности општине, тамо можемо да помогнемо и ту смо веома брзи и ефикасни.

Лабудова песма "певачког" друштва

- Који су то проблеми?

Др Шешељ: Решавали смо случајеве, рецимо, који су по 5-6 година стајали у општини. Ево, рецимо, један специфичан случај, дошло

Градоначелник надгледа акцију исељавања "певачког" друштва.

је до узурпације црквене имовине, једне зграде у цркви Светог Николаја. У црквеној порти једна група пијанца је узурпирала црквену помоћну просторију. Они су се регистровани као неко певачко друштво али никада ни једног јавног наступа нису имали, никада се нигде нису појавили у јавности као певачко друштво. Тамо су се окупили, пијанчили. Када смо ушли у просторије, нашли смо око 200 празних флаша алкохолних пића. Дакле, узнемиравали су и цркву и неред тамо правили. Чак су се жалили из оближње кафане како и њих ометају, када се неколико пута недељно тамо окупе и почну по целу ноћ да пијанче, да певају, банче и тако даље. Шест година је то трајало. Црква се обраћала општини, општинске службе нису биле заинтересоване, руководство је било индолентно и тд. У 9,30 сам сазнао за проблем који ми је изложио свештеник, позвао сам одмах

надлежне из општинске управе. Размотрили смо одмах спис, видели каква је правна ситуација, какав је правни основ, донели решење и у 12 сати га извршили. Аутоматски.

Дакле, за час посла смо урадили оно што је, да је било добре воље, могло давно бити урађено, када је правна ситуација потпуно чиста, беспрекорно чиста.

Некада се сусрећемо са проблемима већих судских спорова и по неколико година. Има 17 година да се неки судски спор води у Четвртог општинском суду. Једноставно имамо проблема са неефикасношћу судова. Али, нажалост, судови нису у надлежности општине. Ми можемо само да се жалимо на такву ситуацију. Али, својим примером у општини покушавамо и на њих да утичемо. Чујем да су чак неке шалтерске службе у том Четвртог општинском суду почеле боље да функционишу, јер грађани почињу да пореде како раде

службе у Скупштини општине, а какве су у Четвртом општинском суду, па се неке ствари убрзавају.

Да комшији цркне крва

Наилазимо и на читав низ других проблема. Рецимо, оно што је карактеристично рекао бих, да су то проблеми у међуљудским односима. Када се поремете међуљудски односи, без добре воље се проблеми не могу разрешити. Када комшија комшији напакости. Рецимо, један комшија је бесправно нешто направио, што не угрожава другога, али га је други комшија, коме је то засметало, из чисте злобе тужио општини и општина је по кратком поступку то порушила. Сада је овај други дошао у ситуацију

много посла, да је много проблема, дошли су до закључка у старом сазиву Градске скупштине, како сам ја информисан, да се то ипак пренесе у надлежност општинама. Али, још то формално није изведено. Вероватно се чека конститусање Градске скупштине. Ми чекамо тај процес али нећемо да рушимо, такву смо одлуку донели на Извршном одбору. Ништа што се буквално не мора рушити. Ако је неко подигао нешто на приватној својини онда то мора, знате, онда ту нема спаса. Не може приватна својина да се угрожава. Ако је нешто подигнуто на друштвеној или државној својини, на општинској својини, онда можемо да тражимо модусе легализације. Наравно, ако се неко други не угрожава.

Шором шајке – зима на дунавској обали

да нешто сазида, да нешто уради, па сада овај, да би му се осветио, одлази и пријављује то исто. И сада уместо да се договоре, да задовоље интересе и једног и другог, они се међусобним тужакањем, заправо, уништавају. Ремете сопствене интересе. Ми сада покушавамо да измиримо где дође до тих поремећених односа.

Прво, рекли смо, када смо дошли на власт, нећемо да рушимо ништа што не морамо. Зар сада у овој кризи стамбеној несташици, неимаштини да рушимо, ако је негде неко нешто дозидео, ако је неко направио неки објекат који му је користан. Рецимо, неко је сазидао себи купатило, неко тоалет, неко неку другу помоћну просторију итд.

- Значи легализоваћете практично све оно што се легализовати може.

Др Шешел: Ми ћемо то легализовати када се створе услови. Још услови нису створени, јер је прво донета одлука на нивоу Града, да се сва легализација спроведе кроз Градску скупштину. Када су видели да је ту

Корупцији одзвонило

Ми излазимо у сусрет грађанину који се жали, када је заиста угрожен. Ако га неко неком својом доградњом и тд животно угрожава. Ако неко негово право угрожава. Ако не угрожава ми их упућујемо да се помире, да нађу заједнички интерес. Ако је неко део заједничких просторија искористио да дозида стан, ми упућујемо и оног другог да на остатку тих заједничких просторија и он уради оно што је потребно, да затражи од општине грађевинску дозволу, а да потражи сагласност станара да изведе то зидане. Дакле, у принципу показујемо добру вољу.

Затим, у старту смо озбиљно кренули у уништавање корупције. Корупција је страшна бирократска болест, која уколико се не контролише и ригорозно не гони, угрожава темеље саме државе.

- Чак сте тражили и помоћ од грађана када је то у питању.

Др Шешел: Да. Позвали смо јавно грађане, ако било ко од људи запослених у општини затражи новац или било какву другу корист материјалну или друге врсте извуче на основу онога што иначе је дужан да ради, да нам одмах пријави, да по кратком поступку те проблеме разрешавамо.

Корупција је највеће зло и ми се бавимо мишљу да кренемо и са једном иницијативом у правцу промене Кривичног закона, да се онај ко корумпира не кажњава него само онај ко прими мито. Сада наш закон подједнако гони и осуђује и онога ко даје мито и онога ко прима мито. Ми сматрамо да би санкција требала да постоји само за оног ко прима мито.

- Зато што су често принуђени да дају мито

Др Шешел: Јер обично онај ко даје мито принуђен је да да мито. А ми би га на овај начин онда охрабрили да пријави случај у коме је морао да да мито. Ако већ заврши оно због чега је дао мито да пријави мито да се гони онај ко је примио мито. Мислимо да би то био велики допринос борби против корупције.

Сигна провокација

- Чињеница је да излазите грађанима у сусрет, то се ових месец дана показало. Међутим, да ли се ипак дешавало да неке грађане и не примите онако љубазно на чему инсистирате и код људи са којима радите? То су чак неке дневне новине писале.

Др Шешел: То је ова жута штампа "Дневни телеграф", не треба се на њих обазирати. Мислим да је то...

- Нећемо да вређамо колеге.

Др Шешел: Ја их не вређам, него вам кажем да је то најпрљавија новина која је икада излазила у историји српског новинарства! Можда се само са Балкан експресом може поредити.

Али, десно се тај један случај да је грађанин хтео да провоцира. Он није тражио помоћ, он није хтео да се реши проблем. Затражио је пријем код мене, заказао сам му пријем, а он дошао са новинаром "Дневног телеграфа". Је ли тај новинар требао мени да представља неку претњу? Прво, који је год новинар од мене тражио да присуствује пријему грађана то му је било омогућено. Јасна Олујић из листа "Он", Драгиша Катић из листа "Блиц" и били су и новинари "Земунских новина". Било који други новинар да затражи може да добије нашу сагласност да присуствује, још ни једног нисмо одбили. Али, да неко долази тако на предап, са неким мангупским штосовима, да мене ис-провоцира, то не може. Ја сам му лепо читао лекцију какву је заслужио, без икаквог узбуђења што су и они тамо констатовали да сам

био "мртав хладан" када сам то рекао.

Деси се рецимо, примио сам више од 500 људи до сада, један је дошао у пијаном стању и то сам некако разумео, стрпљиво сам га саслушао, пустио, мука га ваљда натерала на тако нешто. Двоје људи је било, што смо онако констатовали да су више случај за медицину, за психијатра, знате. Али и то је на неки начин нека болест која је можда проузрокована социјалним разлозима. И у том случају морам да покажем стрпљење, морам да саслушам све који дођу. И заиста сам био стрпљив увек, све сам саслушао до краја. У свачију мuku покушао да уђем. Некада људи траже, знају унапред да им не могу помоћи, али траже бар некога ко има довољно добре воље да их саслуша. Па им некако лакше. Некада неком пружим и неки савет.

● Уосталом, грађани су ту да траже.

Др Шешел: Да, и сваког мучи неки проблем, нека мука. Када су они проблеми, који су у општинској надлежности, одмах поделим задужења и својим потпредседницима и општинским службама, одмах се излази на терен. Излазило се на терен и у селима. За дан два мора да се изађе, морају да ми реферирну шта су урадили. Свуда тамо где се може наћи неко решење, решење мора да се нађе.

Стамбена криза изблиза

Затим, долазе грађани и траже стан. Ми заиста немамо могућности да дамо стан. Тренутно општина нема ни једног стана. А онда неки грађанин дође и каже има ту и ту празан стан. Рекли смо, ми знамо да има празних општинских станова, који су се некада за некога чували али немамо евиденције. Евиденција је ко зна када уништена, уклоњена, однета. Не могу ја да опгужујем своје садашње претходнике. То је некада урађено, пре 10 година, 15 и 20 година. Ко зна када. Ми смо одмах рекли грађанима да траже где год има празан општински стан. Рецимо неко је добио стан на коришћење, потписао уговор о коришћењу и отишао у иностранство. И живи 10-15 година у иностранству а не користи стан. Није га ни откупио. Значи то је довољан основ да раскинемо уговор о коришћењу стана и да склопимо са неким кога мука тера да тражи било какво стамбено решење. Долазе људи са по неколико деце, са 3, 4, 5 деце. Заиста у очајном стању. Ми смо онда рекли, где год нађете празан општински стан одмах уселите и дођите да нам јавите да сте се уселили. Тамо где је у питању сиротиња, где су људи са малим примањима, где су људи са малом децом, ми одмах то завршавамо.

Прво, полазимо од тога да нико од нас неће материјално да се окори-

Станови ни за лек – из фототеке, изградња насеља Сава Ковачевић

сти радом у општини. Ја сам се одрекао и своје плате. У општини ни једног динара нећу да примам. Није то демагошки потез. Ја имам плату савезног посланика и то је мени довољно за живот и живот моје породице. И не тражим дакле, преко хлеба погачу. Ми нисмо дошли ту да се окористимо. Ми ћемо пре свега гонити људе у нашим редовима ако се евентуално појаве, који би хтели материјално да се окористе у време трајања нашег мандата. Ми смо ту да помогнемо. Помоћи најефикасније можемо на овај начин.

Има неких 1040 неоткупљених општинских станова, и ми смо сада задужили службе да се један по један стан провери. Да се види где се стан користи, где се не користи. Тамо где се не користи одмах да се додељује ономе коме је најпотребнији. И нећемо више као до сада, да по неким критеријумима од ока додељујемо те станове. Кад год општина има празне станове расписаћемо јавни конкурс у "Земунским новинама", одредити критеријуме за доделу стана. То су године радног стажа, број чланова домаћинства, пре свега број деце, здравствено стање, материјално стање итд. и на основу тога додељивати станове. Увек ћемо то чинити јавно, увек свима пружати могућност да се увере да је то био исправан начин да се једино тако могло, са аспекта закона, прописа, морала, хуманости и слично.

● Господине Шешел морам да приметим да многи када долазе на власт обећавају много тога лепог, између осталог када сте долазили на власт

на првој чини ми се конститутивној седници рекли сте да грађанима Земуну не можете да обећате мед и млеко.

Управо сте сада рекли доста лепих ствари. Нама остаје једино да се надамо да ће заиста тако и да буде.

Др Шешел: Знате шта, ми смо обећали поштену власт, и ми ћемо то обећање сигурно одржати. То вам гарантујем, то могу главом да гарантујем, што се оно каже.

● Не морате баш толико

Др Шешел: Да, да биће поштена власт. А сада колико ће бити успешна у решавању неких других општинских проблема то је већ друго питање. Ми смо се одмах ухватили у коштац са неким од тих проблема. Рецимо, ми смо питање опстанка своје власти везали за будућност те пројектоване депоније у Угриновцима. Све ћемо учинити да то спречимо.

Даске које живот значе

● Предлажем, пре него што пређемо на те конкретне теме, да за тренутак пређемо и на неке лепше ствари. Наши гледаоци су пре пар тренутака имали прилике да виде шта су наше колеге данас забележиле у Земуну, између осталог видели смо и зграду Народног позоришта, које је, ако се не варам, пре шест година комплетно реновирано, и спремно за рад, али у Народног позоришту се ништа не дешава. Шта ћете ви конкретно учинити по том питању? Сигурна сам да грађанима треба култура.

"Заборављено" позориште – после шест година планира се његова реанимација

Било је и тога – "бувљак" на улазу

Др Шешељ: Питање Народног позоришта је један од наших приоритета. Чим смо преузели локалну власт у општини, ми смо направили елаборат о начину решавања тог проблема. Ступили смо у контакт са директором Народног позоришта у Београду, господином Берчеком, ступили смо у контакт са директором Народног позоришта у Земуну, и договорили се да заједнички трагамо за најбољим решењем. Народно позориште у Земуну је општинско, зграда је општинска. Општина је некада то изградила. Пре шест година општина је дала право располагања том зградом Народног позоришту у Београду. Међутим, Народно позориште у Београду није имало финансијских могућности да се темељитије позабави тим проблемом, да му се посвети. Ми знамо иначе, у каквом

је лошем стању култура у нашој земљи. Нама је то разумљиво.

Затим, склопљен је уговор са једним приватником који је извршио реновирање и адаптирање зграде позоришта, али тај уговор до краја није спроведен из различитих разлога и због многих проблема који су се успут појављивали. Ми смо ступили у контакт са компанијом Браћом Карић, са господином Богољубом Карићем, који је већ првих дана децембра посетио Скупштину општине Земун и био наш гост. Они су и раније показивали жељу да њихова компанија преузме у одређеном смислу старатељство или спонзорство над земунским позориштем. Наш је циљ, уколико се то успешно реализује, да Карић компанија, преузимајући старатељство над тим позориштем, омогући да рецимо негде на пролеће почну

прве представе. Општина нема у свом буџету новца којим би могла поднети отварање позоришта и финансирање његове активности. Али, покушавамо да нађемо заједнички интерес са компанијом Браће Карић. Они имају и своју уметничку академију која би се могла сместити у зграду позоришта. Има читав низ других могућности којима бисмо то питање могли решити. Постоји добра воља и код нас и код Народног позоришта у Београду и у компанији Браћа Карић, и ми се надамо да ћемо у најскорије време пронаћи решење које ће све задовољити.

Наш је искључиви интерес да позориште што пре крене са радом. По могућности већ на пролеће да се држе прве представе.

Црвени картон за јавашлук

● Ја се надам да смо обрадовали наше гледаоце, грађане Земунa пре свега. Управо сада видимо и спортски центар халу Пинки

Др Шешељ: Да ту смо исто затекли, тај спортски центар је у надлежности општине, ту смо затекли лоше стање. Видите кровна конструкција је веома лоша, лош је већ био пројекат у време изградње. Сала прокишњава, видите ове кофе које су горе обешене, у њима се скупља кишница.

● Неко ће да помисли да је то неки декор

Др Шешељ: Вода мора редовно да се односи, увек прети опасност да неком та кофа падне на главу. Већ је готов пројекат, тамо смо за директора изабрали једног од наших најистакнутијих, најактивнијих и најспособнијих страначких функционера, господина Александра Вучића, и он се пун ентузијазма, ухватио у коштац са овим проблемима и већ неке озбиљне резултате остварио.

● Ово је тренутна ситуација

Др Шешељ: На путу смо да се заврши пројекат реконструкције крова. Свљачионице су већ готово завршене, а мислим да ће у уторак бити отворен и базен, који је такође веома дуго био затворен, ван функције. Сада у уторак очекујемо да ће базен бити отворен и да ће бити на располагању грађанима.

Пинки је заиста кренуо из оне кризе у којој смо га затекли, кренуо је на боље. Са много добрих и паметних програма успели смо и одређена финансијска средства да остваримо. Тим финансијским средствима ће вероватно бити могуће да се ови послови заврше, и да Пинки буде оно што је требало да буде, како је својевремено замисљено.

● Кажите ми како ћете успети да скуpite новац, чињеница је да је велика цифра у питању, пола милиона марака или динара, чини ми се марака за реновирање кровне конструкције?

У новом дресу – спортска хала "Пинки"

Др Шешел: Ми ћемо те ствари морати постепено да урадимо. Али, има много ових програма за одржавање јавних манифестација, турнира, уметничких манифестација итд. И сав приход од тих програма биће употребљен за реконструкцију крова. А, наравно, очекујемо и од надлежног министарства, Министарства за омладину и спорт владе Србије, конкретну финансијску помоћ у свему овоме. И колико ја знам господин Вучић је остварио одговарајуће контакте са министром па можемо очекивати са те стране помоћ.

Кадровске промене и "Пословни простор"

● Поред господина Вучића који је и генерални секретар Српске радикалне странке, кажу да су практично сви истакнути кадрови Српске радикалне странке ангажовани сада у Земуну.

Др Шешел: Нису сви.

● Али већина.

Др Шешел: Ту смо Томислав Николић, Александар Вучић, Стево Драгишић и ја, од овог најужег страначког руководства. Томислав Николић је...

● Привремено

Др Шешел: Вршилац дужности до годину дана директора Јавног предузећа "Пословни простор". И наш је циљ да се и у том предузећу што пре среди стање, а Томислав Николић има искуства, он је својевремено био технички директор комуналног предузећа у Крагујевцу. То нам је било најпаметније решење. А чим се среди то стање, доведе у редован ток, онда ћемо наћи неко друго кадровско решење. Таква нам је првобитна намера.

Шта смо затекли у Јавном предузећу, зашто је то стање несређено. Рецимо, сада смо кренули у инспекцију

начина коришћења пословног простора. И доста су чести случајеви давања у закуп пословног простора, ми смо знања и сагласности Јавног предузећа. И ако се пословни простор изнајми по јефтиној цени 20, 30, 40 некада и 10 динара по 1 м² месечно, а онај ко га узме у закуп изнајми другом по 100 динара за 1 м² месечно, онда је то стицање профита на туђој грбачи. То је онда један, рекао бих чак лешинарски, један паразитски однос, који ми не можемо толерисати. И ми смо већ кренули да вршимо инспекцију затеченог стања и тамо где затекнемо новог закупца, који је запосео пословни простор без сагласности Јавног предузећа, директно с њим склапамо нови уговор, а оног претходног закупца који је на неадекватан начин користи своје закупачко право лишавамо могућности да остварује екстрапрофит.

Дакле, зашто да држимо паразита на грбачи некоме ко је евентуално пословно успешан, када му се може пружити могућност да сасвим регуларно користи тај пословни простор.

Онда смо постигли многе уштеде. Рецимо цела зграда у Косовској улици је општинска, осим неких 17%; што је власништво Социјалистичке партије. До сада нико није плаћао закуп и зграда није била у пословном простору. Ту су смештене многе политичке организације, синдикалне, овакве, онакве, није битно какве су. Зграда је одмах пренешна у Јавно предузеће "Пословни простор", и сви под истим условима морају да плаћају закуп. Све одредбе, сви прописи, све одлуке, морају под једнаким условима да важе за све.

Онда смо направили и уштеде и тако што смо Комесаријат за избеглице вратили у зграду Скупштине општине где му је и место. Па редакцију "Земунских новина" у зграду Скупштине општине. Дирекцију Јавног предузећа "Пословни простор" у зграду Скупштине општине. Ослободили додатни пословни простор и одмах га

издали закупцима. Потражња за пословним простором је велика, а ми се трудимо све оно што нам је на располагању да се одмах да у закуп. Да се на тај начин повећа приход и Јавног предузећа и општине Земун. А да они који преузму у закуп да тај пословни простор користе савесно, да га користе за своје делатности, а не да шпекулацијама остварују екстрапрофит од кога заправо нико конкретно користи нема. Зашто би паразити живели на рачун туђег рада.

Криминалце у затвор

● Господине Шешел, морам да вас питам, колико је доласком радикала на власт у општини Земун смењено људи. Говори се да сте практично где год сте могли, сменили те кадрове. Значи, све оно што је било у надлежности општине, да сте довели своје људе.

Др Шешел: Ми никада нисмо сменили. Ми смо само разрешили функционере. Промена власти значи разрешавање функционера. Променен је Извршни одбор, радикали су освојили апсолутну већину у Скупштини општине. Затим, променили смо директора Јавног предузећа "Пословни простор", директора Пинкија и директора културно уметничког друштва...

● "Бранко Радичевић"

Др Шешел: То су дакле те три установе које су у директној надлежности општине и сасвим је природна та смена. Ми, никада другога нисмо сменили. Сви руководиоци општинских органа управе остали су на својим местима, нико није смењен.

Десио се један случај криминала, открили смо одмах у старту једну криминалну аферу. Бивши начелник службе за општинску управу Радмила Шакић, као секретар општинске изборне комисије, проневерила је велики износ новца заједно са судијом Владимиром Илићем, тадашњим председником општинске изборне комисије. То је негде близу 400.000 динара.

● Њих двоје су смењени?

Др Шешел: Они су смењени, поднели смо кривичну пријаву надлежном Окружном тужилаштву у Београду. Очекујемо сада да се огласи господин Тмушић и да преузме одређене мере по том питању. Са своје стране ми смо све савесно до краја испитали, утврдили до најситнијих појединости све што се десило и повукли такав потез. Госпођа Шакић је суспендована, водио се дисциплински поступак и једногалсном одлуком дисциплинске комисије је отпуштена. И то је једини за сада случај отпуштања у згради Скупштине општине. Нико други није отпуштен.

Без предрасуда

Ми немамо намеру никога другога да отпуштамо, никога да смењујемо, никога да померамо са његовог радног места, ако он свој посао савесно, марљиво и одговорно обавља. И уопште никоме не постављамо питање у којој је политичкој партији, каква му је идеолошка оријентација. Ништа нас то апсолутно не интересује, важно нам је ...

● Национална припадност?

Др Шешељ: Не, апсолутно. Па тамо има припадника различитих националности у згради Скупштине општине, то питање ми не постављамо. Имамо такав принципијелан став. Мене не интересује ко којој националности припада, ако је он лојални грађанин.

У згради Скупштине општине он своју лојалност према држави доказује савесним, марљивим и одговорним обављањем свог посла. И док савесно, марљиво и одговорно обавља свој посао, он ће ту остати и нико му неће никакве проблеме и сметње правити.

Здравствени билтен

- Професионалци практично не би имали уопште разлога да брину. Управо видимо Клиничко болни-

чки центар Земун, када ће почети са радом Земунска болница?

Др Шешељ: Земунска болница ради. Ради, наравно у отежаним околностима, али ради. Није још стављено у функцију породилиште у оквиру Земунске болнице, а које је већ завршено такође, пре неких 5-6 година. Један од наших приоритета је да помогнемо да се отвори то породилиште. Прво, да се разумемо општина нема законске надлежности у односу на здравствене институције. Али ми смо ту да помогнемо, онолико колико можемо помоћи. Ми смо остварили већ прве контакте са надлежним из Земунске болнице, и постараћемо се да се омогући отварање породилишта што пре то боље, рекао бих. Ми смо већ тражили спецификацију комплетне опреме, породилиште је реновирано, сређено али му недостаје опрема. Ми смо тражили списак, спецификацију све потребне опреме. Сада планирамо да издамо у закуп на 99 година зграду бившег самачког хотела која је у полусрушеном стању, а за онај новац који остваримо од тог дугогодишњег закупа купићемо сву комплетну опрему за земунско породилиште. Чак имамо варијанту да евентуалном закупу понудимо да он сам набави ту опрему према спецификацији, где може да је набави, можда нека фирма има разгранате послове са западном Европом, Русијом, Америком, Канадом, било којом земљом.

Можда они могу и јефтиније да набаве ту опрему. Нама је битно да се опрема по оној спецификацији набави. Ми, дакле, са своје стране као општина, и ту постоји одлука Извршног одбора дајемо у закуп на 99 година, једну зграду која је скоро потпуно срушена, у полусрушеном стању, која годинама већ, рекао бих и више од деценије, не функционише. Дајемо је у закуп и одмах ако то остваримо, постижемо два циља. Омогућавамо да породилиште проради, а са друге стране ангажујемо неку моћнију фирму да ту зграду реновира, дотера и да она почне са својим функционисањем, било какав бизнис да је у питању. Можда ће неко отворити хотел, можда неко ресторан, можда ће неко банку, можда ће неко неку трговинску фирму. Ко буде најповољније решење понудио на том јавном конкурс са њиме ћемо склопити уговор.

- С тим у вези ево међу овим питањима наших гледалаца пронашла сам и питање раднице Земунске болнице, која каже: колико је господин Шешељ упознат са стањем у Земунској болници, и шта може да уради по питању исхране болесника, нестације лекова и мита, корупције, вероватно.

Трудница из Земуна пита, да ли ће породилиште бити отворено до маја, како се прича?

Др Шешељ: Корупција се може искористити само њеним јавним жигошањем. Према томе ми позивамо све оне који су се уверили у конкретне случајеве корупције да нам то јаве. Ми им остављамо отворене странице "Земунских новина". Сада смо покренули, одмах на старту, нову серију "Земунских новина", на повећаном броју страна, у квалитетнијој графчкој опреми. Појачаћемо редакцију. Те "Земунске новине" биће јавна трибина за све грађане Земуна. И све случајеве корупције треба да жигошемо пре свега кроз те "Земунске новине", а онда да пишемо кривичне пријаве и да запослимо Јавно тужилаштво и судове, како би се то велико зло што пре искоренило.

Што се тиче конкретног стања у Земунској болници, на жалост ми ту немамо надлежности, немамо ни финансијских средстава, јер болнице се финансирају директно из Министарства здравља. Министарство здравља је одговорно за стање у болницама, за начин исхране, за снабдевање лековима итд. И ту општина није у могућности да адекватније помогне.

Ми се бавимо мишљу да затражимо спонзора међу неким моћним фирмама, да тражимо да један део лекова достављају бесплатно Земунској болници и другим медицинским установама, и ми ћемо јавно и да позовемо неке од тих фирми, поготово фирме које су на подручју Земуна.

Факсимили страна политичких странака које су добиле простор у "Земунским новинама"

Ново у новинама

- Ако се не варам, "Земунске новине" ће између осталог бити на неки начин и страначка гласила. С обзиром на то да сте увели, чини ми се новину, да све одборничке групе заступљене у вашим скупштинама, у СО Земун да ће имати своје стране, и то сразмерно броју одборника у скупштини.

Др Шешел: Да. Не сразмерно. Видите Земунске новине имају укупно 68 страна. 10 страна чини страначка хроника и то није сразмерно без обзира што Српска радикална странка има 33 од укупно 55 одборника.

- 14 коалиција "Заједно" ако се не варама

Др Шешел: 4 коалиција "Заједно", 6 Социјалистичка партија, и по једног Грађански савез и ...

- Демократска странка Србије и Југословенска левица, како сте распоредили?

Др Шешел: Али, ми смо се договорили да две стране користи Српска радикална странка у сваком броју две стране Српски покрет обнове, две стране Социјалистичка партија Србије, дакле странке које имају пет и више одборника, а по једну страну странке које имају мање од пет одборника, то су Демократска странка, Демократска странка Србије, Грађански савез и Југословенска удружена левица.

- Да ли они имају потпуно одређене руке у уређивању тих страна?

Др Шешел: Да. Шта год они напишу "Земунске новине" ће објавити без икакве цензуре. Ево, у првом броју већ нападају општинску власт, упућују примедбе. Шта год кажу за општинску власт, шта год кажу за мене лично, за све моје сараднике, све ће бити публиковано без икакве цензуре.

- Ко је главни и одговорни уредник Земунских новина?

Др Шешел: Главни и одговорни уредник је Огњен Михајловић.

- Да ли је он припадник ваше странке?

Др Шешел: Наравно да је припадник наше странке, јер ми смо освојили власт у Земуну. Ако неко други освоји власт на следећим изборима, онда ће он на кључне функције довести своје људе. Али, и наш главни и одговорни уредник је добио стриктне инструкције да новине морају бити објективне, свима доступне. Да морају бити орган друштвене критике. Дакле, да оно што је негативно, без обзира каквог је идеолошког опредељења, усмерења итд, мора бити жигосано. Са друге стране новине су широм отворене свим другим, за нас сада у Земуну, опозиционим стран-

кама. За нас су сада социјалисти опозиција, Српски покрет обнове опозиција, демократе, ЈУЛ-и итд. Они имају могућности да све што пожелеле кажу кроз "Земунске новине".

За све исти аршин

Затим, кренули смо и да решимо питање пословног простора за парламентарне политичке странке. Рецимо годинама Грађански савез није добијао канцеларије за своју странку на подручју Земунске општине. Дошао је код мене председник општинског одбора Грађанског савеза, господин Гамсе и пожалио се да нема просторије и тражио их. Тако смо имали неки разговор, ја сам му у том разговору рекао: "Мој је политички циљ да ваша странка нестане са политичке сцене. Да вас политички уништимо. Али, док постојите и док део народа вама даје гласове на изборима ви морате бити равноправни са свим другим странкама". И одмах сам звао директора Јавног предузећа "Пословни простор", и рекао му да им се да канцеларија. И добили су канцеларију. Чак смо им понудили неке три канцеларије а сами су изабрали која им највише одговара. Дobili су онолико пословног простора колико су тражили за своју странку.

- Да ли су странке и одборничке групе задовољне?

Др Шешел: Немају разлога за незадовољство, бар тако мислим.

Онда, један од првих потеза који смо направили, одредили смо три канцеларије у самој згради Скупштине општине и дали их на располагање одборничким групама. Једну користи одборничка група Српске радикалне странке, једну одборничка група коалиције "Заједно", и једну одборничка група Социјалистичке партије Србије. И одредили смо по једну службеницу која ће обављати функције секретара одборничке групе.

Дакле, шта нам је циљ? Циљ нам је да политичке странке било владајуће било опозиционе, буду странке унутар система. А не странке које ће неко третирати као странку тиво унутар система. Као што је понегде до сада био случај. Ми смо свима дали, дакле, те подједнаке могућности. И тамо где год можемо да помогнемо и даље ћемо помагати, наравно.

Желимо увек да имамо дијалог са свим странкама. Они су за нас опозиција, али ми својим односом према тим сада опозиционим странкама у Земуну, међу којима су социјалисти, и СПО-вци и демократе и сви остали, ми својим односом према њима показујемо како бисмо желели да се оне према нама односе, ако нам се једног дана замене улоге. Или како би требало иначе у држави да се односи власт према опозицији и опозиција према власти.

- Уосталом, знате како вам је било док сте били опозиција, мислим сада на локалну власт, пошто о овој другој не можемо да говоримо.

Др Шешел: Ми смо још опозиција на нивоу Србије и Савезне Републике Југославије. Да, али ми показујемо својим примером како би требало да буде у сваком другом случају.

- Како се ви тренутно осећате господине Шешел као опозиционар или као представник власти?

Др Шешел: Када сам на територији општине Земун осећам се као власт. Чим напустим територију општине Земун опет сам опозиционар.

- Занимљиво, а и комплетно осећање.

Др Шешел: Па тако је.

- Предлажем да погледамо блок реклама.

Радници на цедилу

- Председник Скупштине општине Земун, господин Војислав Шешел, поштовани гледаоци ваш и наш гост вечерас.

Много је питања господине Шешел, управо смо приметили стигло за вас. Ми чак имамо нека и снимљена на улицама Земуна данас. Предложила бих да кренемо управо од ових.

Др Шешел: Не морате да бирате питања, идите редом.

- Не, напротив, покушавам да их повезујем на неки начин да не прескачемо и да се не враћамо јер има много сличних. Ево шта сам ја издвојила, јер је чињеница да је ваша општина општина са великим бројем запослених у привреди. Причаћемо и о томе шта мислите конкретно, велики број радника је на принудним одморима. Нови Закон о радним односима, ако се не варама предвиђа и отпуштање чини ми се од јула месеца, не знам баш тачно. Занима ме колико ћете опште моћи да помогнете свим тим људима иако наравно, то углавном није у вашој надлежности, осим ових неколико предузећа које смо набројали.

Др Шешел: Ми ту директно не можемо ништа да помогнемо, пошто није у нашој надлежности. По Закону о локалној самоуправи из 1992. године општинске ингеренције су битно скресане, општина у принципу. Међутим, градских општина у Београду је још више, и немамо никакве ингеренције према привредним предузећима у друштвеној или државној својини, осим ових јавних установа и Јавног предузећа "Пословни простор" који је у надлежности општине. Долазе многи радници, из многих фирми, некада су у штрајку, некада су у веома тешкој ситуацији, али општина ту нема надлежности.

Можемо индиректно да помогнемо тако што ћемо подстаћи неке друге фирме да развијају своје послове на подручју земунске општине. Рецимо, сада смо задужили надлежну службу у оквиру општине да припреми до 20. јануара преглед свих расположивих парцела за индивидуалну стамбену изградњу и за привредну изградњу. И расписаћемо јавни конкурс и по најнижим могућим ценама доделити све те парцеле. Па нека се зида. Да људи ангажују новац, онај ко има новца, да ангажују новац који је евентуално по сламарицама. Са друге стране троше грађевински материјал, потпомажу грађевинску индустрију, запошљавају радну снагу итд. То је један добар начин да се крене напред.

Пословни видици

Затим, имамо заинтересованих и страних фирми, фирми заинтересованих за пословање на подручју земунске општине. Имали смо већ разговоре са представницима једне фирме из Швајцарске, две фирме из Италије. Са многим је чак у разговору био и представник Тајландске владе који жели и економску и политичку сарадњу. Ми смо свима показали добру вољу и жељу да уђемо у све могуће пројекте који су у корист наше земље, нашег народа, пре свега наше општине, јер је у овом конкретном случају реч о Земуну. Наша је амбиција дакле, да се ти послови разгранају. Данас су дошли представници једне италијанске фирме који желе у закуп пољопривредно земљиште, да би отварали неки стакленик, производили цвеће, вртно биље итд. Дошли су неки са захтевом да отворе представништво за неко транспортно предузеће. Затим једна фирма из Швајцарске, која се бави дрвном индустријом, и такође, тражи локацију. Ми смо свима обећали да ћемо им понудити под најповољнијим условима. Нама је битно да се нешто ради.

● А тиме ће бити и нових послова

Др Шешељ: Када се нешто ради остварује се профит, запошљавају се људи, а и држава има користи, јер кроз порезе има повећане приходе. Дакле, битно је да се стално нешто ради. И ту све што буде у нашој моћи ми ћемо да подстичемо, да отварамо могућности. Земун треба да буде једно велико градилиште. Ако држава нема пара да финансира неку велику изградњу, ми ћемо отворити широм врата приватном сектору. Нека приватници зидају, нека приватници граде, нека развијају послове. Општина је ту да им помаже, а не да их спутава и да их спречава.

И још бих једну допуну дао као одговор на једно од ваших претходних питања, када сате ми два пута овако сугерисали као са неком при-

медбом се постављали, да смо предузели ове кључне функције.

Јесмо, одмах смо довели свог човека за директора Јавног предузећа "Пословни простор", директор Пинкија, културно уметничког друштва "Бранко Радичевић", "Земунских новина". Али смо одмах формирали нове управне одборе или издавачки савет "Земунских новина", где су присутни представници свих странака, пропорционално свом учешћу у Скупштини општине, што раније није био случај. Сада су представници опозиције у Управном одбору Јавног предузећа "Пословни простор". Мимо њих не може ништа да се уради. Они су увек у могућности да контролишу.

Стоп за депоније

- Враћамо се сада на оно што сте ви почели да причате негде на почетку емисије, чини ми се, дакле опстајање ваше власти, тј. опстанак ваше власти у општини Земун везујете за уклањање депоније у Батајници, а нарочито спречавате изградњу ове у Угриновцима.

Др Шешељ: Депонија у Батајници мора под хитно да се затвори. Постоји решење Министарства за екологију још из 1995. године. Пре неких 15-

тована је на најгорем могућем месту. На 200 хектара најбољег пољопривредног земљишта. Тамо где је струја ветрова и подземних вода таква да би угрозила живот у целом Земуну и целом Новом Београду. У Угриновцима подземне воде се налазе на мање од 2 м испод површине земље. Ако се отвори та депонија живот у Земуну и Новом Београду ће бити немогућ. Ми, заиста, онда више немамо шта да тражимо. Каква је онда функција наше власти тамо, какав је интерес народа да ми даље тамо владамо? Шта онда ми можемо да урадимо ако се тако нешто уради?

Ми ћемо се томе супротставити свим легалним, легитимним средствима. Ако не успемо ми колективно напуштамо власт.

Радикали "фор евер"

- Је ли то једини услов вашег опстанка на власти?

Др Шешељ: Зната шта, није то једини услов. Ми се надамо да ћемо бити једна успешна општинска власт и да ће нам народ и на следећим изборима указати поверење. Ми се надамо да народ задуго неће имати никаквог разлога да мења нашу власт. Наша власт ће се персонално мењати, али мислим све ћемо

Стална еколошка претња – депонија хубрета у Батајници

20 дана код мене је био и заменик републичког министра за екологију и донео ми примерак тог решења за које у општини уопште нису знали. Ми ћемо сада да поступимо по том решењу, и спречићемо да се даље користи ова депонија у Батајници. Одлука је донета још 1995. године да се затвори, и мора да се затвори.

А спречићемо отварање нове пројектоване депоније у Угриновцима. Та депонија у Угриновцима пројек-

учинити да заслужимо народно поверење и у следећем мандату.

Али тај проблем депоније се може решити тако, што би се одредила локација која не угрожава ни једно људско насеље, па макар се поскупели трошкови транспорта. Може да се смеће транспортује баржама, Дунавом. Може уз добру вољу, може да се нађе решење које ће све задовољити. Али депонија уз неко људско насеље је пропаст.

Дали реч – радикали ће спречити изградњу депоније у Угриновцима

- То је заиста логично, али с обзиром да то није у вашој надлежности, ја не знам колико ћете онда успети да спречите изградњу те депоније, ако се не варам то је у надлежности Скупштине града.

Др Шешел: Имамо и ми могућности да то спречимо, не може Скупштина града мимо свог народа, мимо становника Земунa и Новог Београда. Ту је реч о пола милиона људи који живе на подручју земунске и новобеоградске општине. Знате, не верујем ја да ће се наћи неко толико самовољан да, упркос свим објективним резултатима истраживања, који кажу да се не сме тамо отворити депонија, да се тера неки пркос, инат и да се депонија отвори. Добили смо уверавање од Министарства за екологију да ћемо добити подршку по том питању. И ми очекујемо ту подршку. А надамо се да се ни Скупштина града будућа Скупштина града неће оглушити о интересе становника тог градског подручја где живи пола милиона људи.

Ако се тако нешто деси, знате ми онда не видимо никакву сврху да останемо на власти.

Ми ћемо онда препустити да неки други државни органи решавају то кризно питање, на начин, на који ја не знам да је то могуће решити уколико се то уради. То би био злочин према пола милиона људи да се отвори депонија у Угриновцима.

Питања гледалаца

О Грмечу правосудни органи

- Стиже још питања, ја ипак предлажем да заиста кренемо са свим питањима. Ја ћу да вам прочитам сва питања иако сам приметила да многа од њих нису у вашој на-

длежности. Али да не би испало, не дај Боже, да нисмо сва прочитали, чућете их.

Хоће ли се поводом највеће несреће у Грмечу коначно покренути истраја и ко кочи ту истрагу, пита Михајло Мучибабић.

А да ли сте у могућности да дате одговор зашто се није покренула истрага већ 19 месеци око велике трагедије у Грмечу, пита Јовановић Добривоје из Браће Јерковић.

Др Шешел: То није у надлежности Скупштине општине, то је у надлежности правосудних органа, других државних органа. Знате, у суштини то је један деликатан проблем, у Грмечу се производи онај материјал који изазива опасност, али који је морао да се производи. Сада се поставља питање колико је било могућности да се радници заштите. Да ли је превагнуо алкав однос према заштити на раду или је нешто друго у питању, ја не бих смео да се упштам у проблем, у који нисам довољно верзиран, и који није у мојој надлежности. И где не бих могао да дам компетентан одговор. То би требало компетентни органи да дају. Питање је заиста веома деликатно.

- Какве су шансе да се уведи плин у Земун Поље, пита Гордана из Земун Поља.

Др Шешел: Питање гасификације је такође један од наших приоритета, и ми очекујемо, већ крајем јануара, да ћемо ступити у контакт са неким заинтересованим фирмама. И наша је идеја да се изврши гасификација целог Земунa. Већ су неки пројекти рађени за Батајницу, нешто је рађено за Земун Поље, али ми сматрамо да би цели Земун морао бити подведен под тај пројекат гасификације. Јер је то најјефтинији енергетски извор. И

ми бисмо тражили компанију која би дала најповољније услове, која би грађанима понудила најјефтинију цену, и гарантовала квалитетно обављен посао. Ми ту немамо никаквог другог интереса, осим да грађани Земунa добију што јефтиније гориво.

- А и што пре.

Др Шешел: А и што пре, наравно. Само треба знати да је то посао од бар неколико година. Само једна година је потребна да се изради пројектна документација. То смо се већ заинтересовали, већ смо ушли у проблем. А понудићемо негде крајем јануара и неким фирмама које су већ показале интерес, конкретне преговоре.

Прохујало са вихором

- Милан Марчетић из Филмског града упутио је занимљиво питање, да ли се слажете да је неки вид идеалног друштвеног уређења на неки начин постојао у нашим селима?

Др Шешел: Не слажем се да је то неки идеалан вид...

- Породичних заједница

Др Шешел: ... Друштвеног уређења. То је тај традиционални патријархални вид организовања друштвених заједница. То су наше кућне задруге, то су дакле бројне породице са 40, 50 и више људи. Не бих рекао да је то неки идеални вид.

То је вид друштвеног живљења који је одговарао за једну историјску фазу развоја друштва. Та историјска фаза је давно превазиђена и не можемо се на то враћати.

- Надамо се да смо то превазишли. Многе додуше нисмо али...

Др Шешел: Што би Хегел рекао: "Све што је кроз историју пропало и заслужило је да пропадне, зато што није ваљало".

- Свакако.

- Драган из Раковице, пита шта мислите о Раковици, с обзиром да је опозициона општина, и шта мислите о колеги председнику општине Раковица?

Др Шешел: Ја на жалост још нисам упознао свог колегу из општине Раковица. Видећемо како ће тамо функционисати локална власт. Тамо је на изборима победила наша конкуренција из коалиције "Заједно". Јесте и то је општина где су опозиционе странке дошле на власт, али како ће тамо функционисати о томе ће ценити грађани Раковице.

Ми у Раковици такође имамо јак општински одбор Српске радикалне странке, али доста је нашу објективно нараслу снагу пореметио овај изборни закон, већински изборни закон, где она странка која је трећа по снази не долази довољно до изражаја, јер већински изборни закон фор-

сира прву, и даје неке могућности другој по снази странци. То је разлог што смо ми на локалним изборима имали лошије резултате него на савезним изборима.

Али, у сваком случају ми смо свесни проблема које доноси закон. Дакле, није то у питању воља народа него један неадекватан закон. А мислим да би добро било да и владајуће и опозиционе странке размисљају о промени изборног закона и на локалном нивоу, ми радикали сматрамо да би на свим нивоима требало да се примени пропорционални изборни принцип, чисто пропорционални изборни принцип.

Медијски планови

- Небојша Петровић пита да ли "Земунске новине" могу да прерасту у српски "Блиц", и да ли наш народ може бар на територији Земун да добије радио и телевизију националне и демократске оријентације?

Морамо да кажемо гледаоцу да су "Земунске новине" општински лист, је ли тако?

Др Шешел: Да. Земунске новине су општински лист, а излазе два пута месечно. За сада нема могућности да излазе чешће. Да ли ће се развити у једно читано гласило, то је наша амбиција, а да ли ће чешће излазити макар једном недељно, то ће будућност показати.

За сада смо задовољни овим квалитетом који је показао први и други број нове серије.

Што се тиче радија и телевизије, општина по закону има право на фреквенцију. Међутим, да ли ће доћи до реализације то ћемо такође, да видимо. И ту идеју имамо присутну, о томе размисљамо, да ли ћемо бити у стању да реализујемо то је већ сада друго питање. Ту не бих могао са онолико оптимизма да се изјасним као по овим другим питањима о којима смо већ говорили. Али, највише од свега ми бисмо, заправо, желели да заиста имамо неку локалну телевизију и радио станицу у Земуну. Где бисмо такође давали пример за углед другима, као што се трудимо да тако нешто постигнемо у другим областима делатности.

Самачки хотел

- Колеге из режије нам сугеришу још једну причу, ако се не варамо ово је самачки хотел.

Др Шешел: Колико ја видим ово није зграда самачког хотела. Ово је Батајнички друм.

- Батајнички друм и чини ми се зграда самачког хотела, свеједно.

Др Шешел: Самачки хотел је у Творничкој улици.

- Очито да се ради о неком другом објекту. Свеједно оно што се везује да за вас и ваше ангажовање када је у питању самачки хотел, то је зграда ако се не варамо која је више година запуштена и коју ви планирате да реновирасте, издате под закуп, па та средства искористите за отварање Земунске болнице, породилишта.

Др Шешел: Не. Не планирамо ми да реновирамо, општина нема пара којима би могла то да реновира. То је локација у Творничкој улици, то је на граници између земунске и новобеоградске општине. То је изванредно повољна локација. Наша је амбиција да то издамо у дугорочни закуп, рецимо на 99 година. Да онај ко би узео у закуп има оправданог интереса да у то много инвестира. А онда би му се то заиста вишеструко исплатило. А са друге стране, би узимање у закуп тог објекта условили набавком опреме за земунско породилиште.

Ако то остваримо наш интерес као општине је задовољен. А са друге стране сам тај објекат ако се реновира, ако се стави у функцију, било о каквој функцији да је реч, он ће сам по себи доносити целој општини неке приходе. Кроз плате запослених, кроз плаћање пореза, кроз таксе.

- Има вишеструку примену. Грађани из центра Батајнице питају када се планира увођење канализације у центар Батајнице?

Др Шешел: Увођење водовода, канализације, асфалтирање улица је у надлежности градских служби, градских јавних комуналних предузећа. Ми чекамо да се конституише Скупштина града, па да покренемо иницијативу да се решавају ти проблеми. То није проблем само Батајнице, него и других околних насеља Утриноваца, Јакова, Бечмена, Добановаца, Прогара, Петровчића, Сурчина, Бољеваца и тако даље.

Једна али вредна општина

- Ђорђевић са Врачара пита како оцењујете чињеницу да сте на локалном нивоу добили изборе само у општини Земун?

Др Шешел: Концентрисали смо своје снаге у предизборној кампањи у општини Земун. Одредили смо ту општину као свој циљ на локалним изборима и свесно смо поступили. Хтели смо једну општину, једну довољно велику, моћну, снажну општину, где бисмо могли да демонстрирамо како то изгледа када радикали управљају, када радикали владају. И определили смо се за општину Земун, то је за мене био неки лични изазов, пошто живим у земунској општини. Зато сам се кандидовао и за општинског и за градског одборника и у првом кругу победио и за општинског и за градског. Што је

једна велика сатисфакција. Знате, кандидовао сам се тамо где живим, где ме људи најбоље познају и проверио сам шта мисле о мени као о свом комшији. Не као неком политичару, велике моћне опозиционе партије, него као човеку кога сваки дан срећу и виђају. И то је једна велика морална сатисфакција. Мислим да би сваки политичар морао, бар једном у својој политичкој каријери, да се огледа и на тим локалним, већинским изборима. Па да покаже мало и другима шта његова околина, шта људи који заједно са њим живе, о њему мисле.

- Ипак не мислим тако, односно не мислим да лидери других странака то мисле, можда је за неке и понижење.

Др Шешел: Не, то не сме да буде понижење, знате та локална власт не сме да се запоставља. А радикали су кроз комплетну историју радикалског покрета веома много пажње посвећивали локалној власти. Знате, онај такозвани црвени барјак на коме је писало "самоуправа" који је истакнут у Крагујевцу, пре више од 100 година, није имао никакве везе са самоуправљањем како је то злоупотребљавано до уназад неку годину. Него баш са том локалном самоуправом. Радикали су инсистирали на модерном концепту локалне самоуправе, супротстављајући се обреновићевској политици бирократског централизма и самовоље.

- С обзиром на велики број питања ја вас молим само да будете краћи.

Др Шешел: Да. Још бих за ово питање рекао неколико речи што се тиче земунске општине, ми смо били у условима једне тоталне медијске блокаде. И нисмо могли да онолики ентузијазам, онолики труд који смо уложили у Земун уложимо у целој Србији. Да смо у неким другим условима изашли на изборе, резултати би на свим другим местима били много бољи. Овако смо морали и због финансијских немогућности, и због лоше материјалне ситуације Странке и тд. да се концентришемо на само једну општину. Када бисмо онолико труда и могућности и пропагандних активности које смо уложили у Земун, уложили на нивоу целе Србије, убеђен сам да бисмо победили у целој Србији на локалним, и на републичким, и на савезним изборима.

Питања гледалаца

Репортер на улици

- Да погледамо и шта су вас све грађани Земун данас питали.

Репортер

- Да ли бисте поставили неко питање Војиславу Шешелу?
Сада не, сматрам да он исправно води своју политику.

Не, мислим да добро ради, да нема потребе за питањима.

Не ништа. Зашто не подржава студенте?

Жело бих Војиславу Шешељу да уведе мало реда на пијаци. Доста има препродавања, јавашлука и преко лета ту дођу цигани, логорују, летују. Шта да вам кажем. Пере се веш, купа се, петља се, врло је то ружна слика а ту се храна продаје и доста ту има проблема на тој пијаци. Не само једној него, уопште, на свим београдским пијацама је то проблем, али специфично је за Земун.

Шта мисли са радничком класом докле ће овако? Ништа друго.

Имам плац тамо на ауто путу, где ми је одобрено од саобраћајне инспекције. Касније сам долазио у општину који треба да дају неку грађевинску дозволу, да тај плац направим неку ограду, да нешто урадим и то још увек нисам регулисао. Ако постоји нека могућност, зато хоћу да дођем код њега и поразговарам, да ли то можемо да регулишемо или не. Ето то је питање за господина Шешеља.

Имам много питања које бих поставио, само он није у могућности да на све одговори.

Ништа, ја бих му честитала и желим му све најбоље.

Шешељеви одговори

- Ја вас молим да одговорите.

Др Шешељ: Ево о конкретном питању о општинској надлежности око оградe. Ту заиста, ако буде могуће да се изађе у сусрет грађанину, то ће сигурно да се уради. Дакле, убрзава-

мо све те општинске службе, убрзавамо процес издавања грађевинских дозвола, где год може да се зида, где се не угрожава неки други интерес, ми ћемо дозвољавати. И подстицати чак зидање и изградњу било шта да је у питању. Све што је опште друштвено корисно, што је у приватном интересу грађана ми ћемо подстицати.

Што се тиче овог другог питања, знате ја имам велике симпатије према циганима или Ромима, било како да се зову. Они са нама живе, они су и наша браћа у извесном смислу. Они нас никада нису остављали на педилу и заиста имам искрене симпатије. И живе тешко, муче се и са своје стране ће општина учинити што буде могла да им помогне. Имају два већа насеља, једно у Батајници а једно код новосадског аутопута, на врху Првوماјске улице, односно код Бачке улице у Земуну такозване Циганске рупе. Живе у веома тешким условима без канализације, без водовода, без асфалта и ми ћемо се трудити да и тамо њихове проблеме решимо као и проблеме свих других грађана Земуна. Ту за нас никакве разлике нема.

Што се тиче земунске пијаце та је пијаца у надлежности Градске скупштине. Остале пијаце на подручју земунске општине су у надлежности општине Земун, осим те централне пијаце. Централна пијаца је у надлежности Градске скупштине.

Студентима петица из владања

А питање, зашто не подржавам студенте?

Знате ја сам професор Универзитета. Нисам активан професор, али сам дуго година био професор. Познајем студенте, познајем психологију студената. Додуше сам нисам дуго био студент завршио сам за 2,5 године факултет, али прво што бих ја постављао питање студентима, колико имају положених испита, какве су им оцене у индексима. Са њима бих разговарао дакле о њиховим студентским проблемима, о њиховом смештају у студентским домовима, о кредитима, стипендијама, режиму студирања итд.

Али, да ме студенти предводе у политичкој активности то не бих могао дозволити.

- Да вам сугеришу нешто.

Др Шешељ: За мене студент у политичком смислу постоји као грађанин, равноправан са свим осталим грађанима. Ја не постављам питање да ли је неко студент, радник, сељак, пензионер, незапослени, трговац, занатлија, било шта да ради. За мене је важно да ли он има паметну идеју или нема. Да ли је на исправним политичким позицијама или није. Да ли је то за мене прихватљиво или није прихватљиво.

- Шта мислите конкретно?

Др Шешељ: Да је студент сам по себи нека вредност ја то не прихватам. Поштогао бих то да студенти формирају политичку партију, неку студентску политичку партију, да са њом

изаћу на изборе, па ако добију адекватан број гласова, ако пробију изборни цензус да их сматрам равнорправним партнером за политичку расправу. Овако, као са студентима да водим политичке расправе то не долази у обзир.

За дијалог са странкама

Ја ту замерам и режимским политичарима што некада дају предност студентима у односу на опозиционе странке које протестују. Знате, ја мислим да је то погрешно. Студенти тек треба да докажу да имају политичку снагу. Да имају упориште у народу, да имају адекватан број гласова на изборима. А са оним странкама, без обзира колико се не слажем са њиховом политиком, које су већ доказале да имају одређено упориште у народу, сматрам да треба отварати дијалог. И ми радикали смо се показали као присталице дијалога. Знате, ја лично желим да што пре дође до промене власти у Србији, да ми радикали дођемо на власт, али ја из петних жила желим да у Србији до промена власти долази искључиво на изборима. Била би велика трагедија за Србију да се на неки други начин врше промене власти. Да долази до крвопролића.

Видите, до крвопролића је ипак дошло. Ми смо упозоравали на време куда то води. Упозоравали и једне и друге. Ми смо отприлике на подједнакој дистанци данас и у односу на владајуће странке и у односу на странке из коалиције "Заједно". Ми једним и другим у лице говоримо све што мислимо, што није добро код њих. Али, тражимо да се отвара дијалог. Да се ствари смирују, да се приземље и једни и други. Да се створе услови да једнима и другима у лице јавно говоримо све што мислимо. Али у отвореној расправи. Боље да се ми политичари свађамо, па и да тешке речи понекад падају, па да се и међусобно увредимо некада. Знате, политичари треба да огуглају на то, да то преживе, да прихвате, да некада и узврате и да се опет понашају као да ништа није било. То је суштина политике. То је политика као занат. Таква се политика примењује на Западу. Али када дође до мржње, до подстицања те мржње, до излива мржње и насиља, када се људске главе губе, онда то није нешто што нас може мотивисати да узмемо учешће.

Против туђих застава

Ми стрепимо над судбином свога народа и своје државе. И знамо и који су страни интереси умешани, и на који се начин манифестују. Знамо, очигледно је, да су неке стручне руке умешане у све ово што се дешава. Да неки институти сада планира-

ју и програмирају активности. А ми у томе нећемо да учествујемо.

Ја да се појавим под немачким барјаком на београдским улицама, никада у животу. Ни под америчким, ни под заставом било које друге земље која је бомбардовала српска села и градове, српску децу, српске цркве и болнице по Републици Српској! То ми ни не пада на памет!

Ја желим што пре да дођем на власт, али постоји нека морална цена, коју нисам спреман да платим, да бих остварио тај свој циљ. Не желим да дођем на власт као нека туђа марионета, на супрот интересима свог народа. Ако је цена мог доласка на власт да Србија буде сведена на границе београдског пашалука, шта ћу ја онда на власти?

- Добро, познато је да српски радикали инсистирају на самосталном излагању на домаћој политичкој сцени.

Питање из СПО кухиње

Гледалац из Крњаче вас пита, Српска радикална странка пре неколико година била је продужена рука СПС-а, па нас радикале мучи да је опет постао продужена рука СПС-а.

Др Шешел: Никада Српска радикална странка није била продужена рука СПС-а. Када смо ми подржавали Слободана Милошевића свима је било јасно због чега га подржавамо. Када смо престали да га подржавамо свима је било јасно због чега смо престали да га подржавамо, и увек смо све јавно говорили шта мислимо.

Други, који га данас најжешће нападају, били су спремни да тајно са њиме шурују у одређеним фазама. Ми радикали, када смо подржавали Милошевића никада неку личну материјалну корист из тога нисмо извлачили. Неки други који су 1995. и 1996. године, били у тајној сарадњи са њиме, лично су се обогатили. Драшковић је лепо добио од режима кућу на Кошутњаку у Улици Благоја Паровића број 117. Гледајте, то је чињеница.

- Господине Шешел ипак нећемо о тим стварима, морам да вас подсетим да сте ви вечерас ипак председник општине, је ли тако.

Др Шешел: Добро, али ви ми постављате питање ја морам да одговорим.

- Нисам ја, гледалац, али краће, рекли смо заиста немамо времена.

Др Шешел: Добро, ја одговарам краће на то питање

- Је ли вас занима шта вас све питају?

Др Шешел: Наравно да ме занима, па ваљда ћете да продужите мало емисију.

- Онда идемо на краће одговоре. Јавили су нам да имамо још 10 минута више. Видите и колико питања још имамо.

Др Шешел: Немојте моје одговоре да избегаваате јер су веома битни и увек су саздани на чињеницама. Ни један одговор нисам дао да није био утемељен на чињеницама.

- Не, напротив. Морате да се одредите да ли хоћете да чујете сва питања или желите да темељно одговорите на све то.

Др Шешел: Хоћу наравно.

Спора правда

- Значи хоћете, онда идемо брже. Да ли ће и када доћи до реорганизације судова у Србији, с обзиром да ни један спор не може да се оконча у разумном року, пита Даница са Вождоваца.

Др Шешел: Ситуација у судовима је заиста катастрофална. Рекао сам већ у Земуну по 17 година се неки судски спорови воде. То мора под хитно да се решава. Ми, као општинска власт, немамо надлежности, али то републичка власт и Министарство правде мора да решава. Мора да се ограничи сваки спор на највише шест месеци. Да се ажурирају судови. Ако судије нису способне, да одлазе, да долазе млађи, способнији људи и да тај посао обављају у складу са законом и опште правним принципима. Овако се заиста више не може. Ништа више на суду нисте у стању да постигнете.

Сваки пут када идете на суд излажете се огромним трошковима, и морате чекати по неколико година да истерате правду. Па када истерате правду не можете извршење да постигнете јер суд неће да изврши оно што је пресудом донето.

Силовање демократије

- Гледатељка са Новог Београда, моли да јој објасните шта је то демократија и зашто 30% људи који су гласали за коалицију "Заједно" малтретира остале Београђане?

Др Шешел: Ја мислим да би се лидери из коалиције "Заједно" морали упитати колико одијума и аниморзитета сада у народу изазивају неким својим потезима. Ти им потези сигурно наносе штету. Наравно, ја не желим њима да негирам право на јавне демонстрације и на јавне протесте. То је демократско право које треба да уживају сви грађани и све политичке партије. Али, о сврсисходности неких потеза морали би сами да размисле. Мислим да су неки њихови потези били, са политичког аспекта, катастрофални. Оно разбијање излога, зграде Политике, државне телевизије. Катастрофални потези били су ношења америчке и немачке заставе, насиље, мржња, напади на улицама и тако даље. То су потези који не доносе поли-

тичку корист. Који изазивају контраекте, и онај ко их примењује мора да размишља о последицама.

Ми, радикали на то нисмо спремни.

Нисмо ми бежали од неких инцидентних ситуација, од гужви. Ми за час уђемо у инцидент у Савезној у Републичкој скупштини.

● Уосталом, по томе сте познати

Др Шешел: Да се порвемо и тако даље, да дође до неког кошкана, али то увек радимо контролисано са свешћу да никоме глава неће да страда. Али када се излази на улице, када је више хиљада људи присутно, када стихија може да понесе, онда је то опасно.

Ми нисмо спремни за љубав власти да пролијемо ни једну кап српске крви.

Ко то каже, ко то лаже!

- Гледатељка са Медаковића вас пита, зашто сте пристали да се продате тако јефтино? Зар је било довољно само једна општина да издате српски народ и интересе за које сте се залагали?

Др Шешел: Прво, ником се нисмо продали, ни ја лично, ни Српска радикална странка. Нисмо издали српске националне интересе и једина смо политичка партија у свим српским земљама која никада ништа битно није мењала у свом националном, политичком, економском, социјалном и културном програму. И увек смо ишли својим путем, и нека други мисле шта хоће. Али, ми се држимо принципа, не одступамо од њих, и спремни смо увек свима у лице да кажемо све што мислимо А, наравно дозвољавамо и други да нама кажу све. Ми смо увек били странка дијалога. Увек смо желели, увек смо хтели јавну расправу. Јавну дискусију са свима. Никога нисмо избегавали.

Ми смо спремни и сада да се суочимо са свим политичким конкурентима из власти и из опозиције. Спремни смо на жестоке полемике, телевизијске дуеле ако треба са представницима Социјалистичке партије, ЈУЛ-а, Нове демократије, Српског покрета обнове, Демократске странке. Било које политичке групације која нешто значи данас у политичком животу Србије. Па да укрстимо рукавице у јавном телевизијском дијалогу, да разменимо аргументе. Па да видимо чија је позиција исправна. А да некога следимо против интереса свога народа ми то нећемо да радимо.

...Растанак се примакао

- Саво Драгашевић вас пита, шта мислите о могућем одвајању Црне Горе од Србије?

Др Шешел: То је једна реална опасност и могућа последица садашње политичке кризе у Србији. Две главне најопасније могуће последице су одвајање Косова и Метохије и одвајање

Саобраћајне муке – и градски и међуградски саобраћај су у истом сосу

Црне Горе. Мислим да Американци интензивно на томе раде. Да су све њихове спољнополитичке акције оријентисане у том правцу, када је реч о њиховој политици на Балкану. То је заиста реална, реална опасност.

Владини струјни удари

- Београђанин, тако се гледалац представио, пита зашто сте гласали да плаћамо ТВ претплату преко рачуна за струју и зашто сте седели у скупштини и били кворум да се изгласа закон против радника у Србији?

Др Шешел: Прво, Српска радикална странка никада није изгласала ни један закон против радника.

Ако је реч о недавним седницама Републичке скупштине онда је наша посланичка група увек чекала да се постигне кворум, па онда улазила. Нисмо хтели да социјалистима направимо кворум, јер се боримо принципно да се врате директни телевизијски преноси, и да нам се врате отети посланички мандати. Али када би социјалисти већ констатовали да имају кворум, онда смо ми улазили и по појединим тачкама дневног реда жестоко се политички са њима сукобљавали.

Што се тиче овог закона о плаћању телевизијске претплате, Републичка скупштина је 1993. године донела један веома добар закон. Та такса која је већ постојала, и која постоји у многим земљама, и која се редовно плаћала, уместо да се плаћа путем инкасаната који иду од врата до врата, везује се за рачун за струју. Дакле, променио се само начин плаћања. И у време када је донешен тај закон та такса је била безначајна, била је отприлике 1 данашњи динар, можда и мање од тога.

Проблем је што је влада после вишеструко дизала и цену струје и цену таксе. И сада је та такса превелика. То је проблем. Да је сада та такса за телевизију 1 динар или 2 динара месечно,

нико се не би бунуо. Али, грађанима је тешко да плаћају када је то 20 или више динара. И када се додају и ове друге таксе за железницу, за руднике и не знам шта се све плаћа кроз тај рачун, онда то дође неких 40-50 динара. Е, то је претерано. Дакле, није проблем у начину плаћања. Проблем је у износу који се плаћа. А начин плаћања представља уштеду, уместо оних инкасаната све се плаћа кроз један рачун, то је конкретна уштеда. Ми смо као рационална политичка странка увек спремна да се постигну уштеде тамо где се уштеде могу постићи. Али, износ је претеран и против смо толиког износа.

Чекајући правду

- Горан Павловић вас пита да ли је судија Владимир Илић и даље председник Четвртог општинског суда?

Др Шешел: Јесте, колико ја знам и даље је председник, али то није у нашој надлежности. Ми смо јавности саопштили све шта имамо поводом његових активности, поднели смо кривичну пријаву Окружном јавном тужиоцу Тмушићу, и очекујемо реакцију.

Рулет се легално врти

- Тома из Земуна вас пита, како коментаришете да је хотел Југославија дала под закуп коцкарницу у наредних 5 година господину Жељку Ражнатовићу?

Др Шешел: Нису дали колико ја знам коцкарницу на закуп него у закуп. То је закуп није под закуп. Они су власници тог простора, дали су у закуп. Њихови мотиви су, вероватно, стицање профита и ту нема ништа што је спорно са аспекта закона.

Ако има нешто друго што је спорно онда о томе треба говорити, али само давање у закуп није спорно.

Аутобус назван жеља

- Грађани из Прогара вас питају, шта може да се уради на асфалтирању неколико улица у селу Прогару, и на побољшању превоза грађана и ђака који раде и уче на територији Земун. И да ли сте у могућности да им вратите "Ласгу"?

Др Шешел: Ми смо упознати са ова та проблема. О првом проблему сам већ говорио, о питању асфалтирања. Чекамо да се конституише Скупштина града како бисмо покренули своје захтеве у погледу неких приоритета, када је реч о приградским земунским насељима.

Што се тиче Јавног саобраћајног предузећа оно је такође у надлежности града и да бисмо и то питање покренули треба сачекати конституисање Градске скупштине. Јер ова Градска скупштина у старом сазиву, је сада у неком стању које не омогућава баш неко ургентно реаговање на ове проблеме. Сви су у неком ишчекивању, у сталном ишчекивању да се заврши то конституисање, па да се одмах крене са активностима. Ни буџет није донет, ни општински буџети не могу да се донесу док се не одреди градски буџет. А док се не издвоје та буџетска средства за одговарајуће наме-не не може се приступити пословима.

ТИЗ у закрпама

- Да ли сте упознати са текстилном индустријом Земун која је под сте-чајем од 1995. године и да ли ће радити и даље пита бивши радник.

Др Шешел: Долазило ми је већ више радника из ТИЗ-а из текстилне индустрије. Упознат сам са свим проблемима, на жалост ту нисмо у стању да помогнемо. Лично мислим да је главни проблем у томе што је закаснио процес приватизације, и да се текстилна индустрија нашла у једном унутрашњем хаосу, а то је велика штета, јер предузеће је заиста било перспективно и имало је могућности да се даље развија и остварује профит, да задовољава интересе запослених. Али, на жалост, дошло је до ове ситуације која се без неких озбиљних резова, на нивоу Републике, не може променити. Када кажем озбиљнијих резова, онда, пре свега, мислим на процес приватизације.

Галеника у раљама бициклисте

- Момчило Марић пензионер са Галенике, вас пита да ли можете да вратите име Галеника и сва остала обележја која је имала?

Сада ја не знам да ли мисли на насеље или предузеће Галеника.

Др Шешел: Мислим да мисли на предузеће. То предузеће је под сумњивим околностима приватизовано.

- И ако није у вашој надлежности најавили сте ангажовање.

Др Шешел: Милан Панић је готово без динара преотео то предузеће. Замајавао је раднике неким празним обећањима. У почетку је чак исплаћивао неке дивиденде, да би им замазао очи, а онда је са тиме престао. Чак им је тражио да врате акције, да врате те папире о власничким правима, како би им издао нове. У питању је једна велика превара и преко "Земунских новина" већ отварамо ту аферу, у оба ова броја имамо низ текстова који то питање потенцирају. И од тога нећемо одустајати. Мислимо да ћемо истерати до краја све на чистину.

Тачка разно

- Откуд знате да су студенти неокупани пита вас Невенка из Београда?

Др Шешел: Ја нисам рекао да су студенти неокупани, али сам једног приметио неокупаног, који се представљао као њихов представник. Видео сам му и четири минђуше у једном уху.

- Да ли бисте били председник и за које време би се стабилизовало стање у земљи?

Председник бисте већ били то сте већ рекли.

Др Шешел: Био бих, ако будем изабран на изборима. Имам намеру да се кандидујем на председничким изборима. И ако добијем поверење, то је једини услов на основу кога бих прихватио да обављам ту функцију. Не желим да дође до неког другог начина промене власти у Србији осим путем демократских избора.

- Земунка вас пита, зашто се нисте појавили на Бадње вече испред Скупштине Земун?... Ви сте барјаке унели пре подне

Др Шешел: Да. Та Земунка изгледа није информисана. Ми смо на Бадњи дан извршили освећење зграде Скупштине општине, по први пут у историји. Унео сам лично огроман бадњак у Скупштину општине.

- Наши гледаоци су то имали прилике да виде

Др Шешел: Да, било је на телевизији Студија Б, имали смо дакле једну манифестацију духовног и културног карактера, која раније није виђена у земунској општини.

- Шта планирате са пословним простором у Земуну, пита вас Драгана из Земуна, то сте већ рекли ако се не варама.

- Када ће почети прокњижење откупљених станова, пита Даница Вуканић?

Др Шешел: То питање исто треба постављати другим органима, то није у надлежности општине. То је у надлежности Републике, катастарске управе, судова. Када ће почети, то је сада веома тешко одговорити, очигледно се тај посао неажурно обавља. Када бисмо имали неке полуге ми бисмо то убрзали, али на жалост немамо. Можемо само да јавно протестујемо због стања какво је.

- Породица Петровић из Гетеове улице пита вас, да ли постоји могућност добијања телефона у овој улици?

Др Шешел: То такође није у надлежности општине, али ми ћемо са своје стране учинити преко своје одборничке групе у Градској скупштини да се ти проблеми убрзано решавају. Што буде било у нашој моћи, наравно. Ми смо познати као ватрени политички борци у скупштинским телима.

- Да, то вам нико, сигурно, не може оспорити.

Наташа Љубичић са Новог Београда пита шта ће предузети против деловања разних секти, нарочито Јеховиних сведока, на подручју општине Земун.

Др Шешел: Ми имамо један принципијелан став да су све верске заједнице равноправне, ако своју делатност обављају у складу са Уставом и законом. Дакле, против смо било какве дискриминације.

Уколико су неке верске заједнице асоцијалне по свом карактеру, уколико подстичу људе, посебно младе људе, на асоцијално понашање, уколико их воде у мистицизам, уколико отварају неке самоубилачке пориве код њих, уколико их наводе на уживање дроге итд. залажемо се да се законским мерама спречи деловање таквих верских секти. Међутим, немамо као општина надлежности да тако нешто радимо.

- Када ће се асфалтирати улица у Земун Пољу пита Александра Капор.

Др Шешел: На то питање сам већ дао целовит одговор, када су питали за Батајницу, за Прогар и нека друга насеља.

- Да ли знате и да ли можете да помогнете око изградње школе "22. октобар", у Сурчину, која је изгорела пре четири године.

Др Шешел: Општина у свом буџету нема пара за те намење. Школство није у надлежности општине. Школство је у надлежности Републичког министарства просвете. И наравно Град је у обавези да таква питања решава у складу са својим могућностима и буџетским средствима томе намењеним.

- Када ће бити завршена школа у насељу Нова Галеника, пита Вас Савета Живковић?

Др Шешел: Да, то је у основи слично питање.

- Житељи Чуковца питају, када ће имати нормалан довод воде.

Др Шешел: На то питање сам на одређен начин већ одговорио говорећи о проблему канализације, водовода и асфалтирања путева. То питање морамо да покренемо у Градској скупштини након њеног конституисања и да захтевамо од комуналних предузећа, јавних предузећа у надле-

жности Града да то убрзано решавају.

● Шта мислите о Ромима и да ли ћете им помоћи?

Др Шешел: И на то питање сам већ одговорио.

● Шта планира са Сурчином, и изградњом школе, и то смо спомињали.

● Да ли може да се плати телефонски рачун без доказивања, пита група грађана?

Др Шешел: Не разумем то питање.

● То није јасно ни мени

Др Шешел: Да ли може без доказивања да се плати рачун. Рачун увек може да се плати, али да ли је оправдан износ на рачуну то може да се проверава и не мора да се плати док се не провери. Пошта је дужна да сваком грађанину омогући конкретан увид на основу чега му је испостављен рачун.

● Ја мислим да пошта ипак обавезује људе да подмире рачуне, али да им се накнадно врати уколико се установи...

Др Шешел: Да, али ја мислим ако је заиста тако да не би смело да буде тако. Да грађанин има право на рекламацију и да се мора одредити један рок у коме се мора одговорити на његову рекламацију. Па тек онда да се захтева наплата.

● Господине Шешел, сами примећујете наше време је истекло, и то поодавно али смо узели ових 15 минута. Сигурно је још много питања која су наше колеге већ престале да узимају, с обзиром да је већ крај емисије. Ја предлажем свим грађанима Земуна да дођу до вас петком после 12 сати.

Др Шешел: Немојте баш све да позивате, јер онда не знам како бих их примио.

● Све оне који желе да Вас питају. Зашто да не?

Др Шешел: Али, колико сам обавештен већ имамо до краја фебруара све термине попуњене и да се почео попуњавати термин за март месец.

● Значи и код вас је почело да се заказује?

Др Шешел: Мора да се заказује јер по 150 људи примам тог дана. А иначе сваког дана примам представнике разних фирми са подручја Земуна, разних културних, просветних установа, делегације фирми заинтересованих да отворе послове на подручју Земуна итд. Мој радни дан је негде у просеку по 15 сати. Не желим се ја на то, наравно. Сам сам то желео, сам сам то хтео, сам сам се у то упустио. Али на жалост не могу изнад неких својих могућности.

Моја је намера да примим буквално све грађане Земуна, који желе да самном разговарају. С тим, што бих молио да они којима није баш неки ургентан проблем у питању мало одложе тај долазак.

ТИЗ – индустрија коју је "опарало" кашњење приватизације

Др Шешел грађанима Земуна...

● На самом крају господине Шешел наше камере су отворене за ваше обраћања грађанима као председник општине.

Др Шешел: Ако је то позив да се обратим грађанима Земуна, онда могу да кажем да ће нова локална, радикалска власт, учинити све што је у њеној моћи да удовољи интересима грађана Земуна. Ми ћемо у правом смислу речи бити сервис, увек на располгању грађанима.

Наш је циљ да пре свега сузбијемо корупцију, мито, криминал у јавним службама. Наш је циљ да грађанин обави онај посао, који у општини може обавити, уколико има законских могућности за његово обављање. И то на ажуран начин, уз помоћ свих општинских служби.

Уверен сам да ћемо заједничким снагама постићи да Земун буде лепши, прикладнији за живот. Да ћемо успети да створимо Земун који одговара свима нама.

... и Србије

Али, желим и свим другим грађанима Србије да у овој Новој години остваре много боље резултате, да боље живе. Желим да у Србији сачувамо мир, да мирним путем решавамо све унутрашње политичке спорове и проблеме.

Желим да кроз институције система водимо политичке расправе, да се свађамо, да се бескрајно супротстављамо, да се вређамо ако некада треба, да се и псујемо ако треба, али да то буде у институцијама система.

А, желим наравно, да сви грађани имају могућност да остваре увид у те наше политичарске расправе, дискусије и сукобе путем директних

телевизијских преноса, како би се ти главни политички анимозитети, супротстављења мишљења и ставови са улица поново пренели у институције система, где им је место и где треба да се решавају.

Желим, дакле, да Србија ипак, остане мирна. Желим да у Србији не буде проливања крви. Желим да политичке противречности решавамо на демократски начин.

● Други део ваших жеља је упућен и нашим гледаоцима, гледаоцима Студија Б. Ако је то све.

Др Шешел: Надам се да ће и Студио Б бити све бољи и бољи. Одавно се нисам појављивао у Студију Б, па ме помало изненадио овај позив. То морам отворено признати да као први председник општине у овој години гостујем у вашој редовној емисији.

Морали смо да сачекамо ипак да прође неко време да се конституишу још неке од општина. Иначе да кажемо нашим гледаоцима да управо од вечерас отварамо серијал ових емисија, емисија на ову тему. Наши гости биће председници свих београдских општина. За сада оних које су формиран, а до тада сигурно ће бити формиране и остале.

Господине Шешел хвала вам пуно на вечерашњем гостовању. Хвала и вама поштовани гледаоци што сте били са нама. Наравно, желимо вам много успеха у раду.

Др Шешел: Хвала и вама било ми је задовољство са вама да разговарам.

И мени наравно. Хвала вам још једном. Хвала и вама поштовани гледаоци.

ПОСЛЕ САМО МЕСЕЦ ДАНА РАДИКАЛСКЕ ВЛАСТИ
СИТУАЦИЈА У ЗЕМУНСКОЈ ОПШТИНИ
ЈЕ РАДИКАЛНО (ИЗ КОРЕНА) ПРОМЕЊЕНА НАБОЉЕ

ПО ЈУТРУ СЕ ДАН ПОЗНАЈЕ

Иако се свакој влади, по правилу, даје 100 дана пре него што се дају прве оцене њеног рада, већ први дани нове власти у Земуну показали су да предизборни програм Српске радикалне странке није био скуп празних обећања.

Избори за локалне органе власти у општини Земун показали су да квалитетан политички програм и добро спроведена предизборна кампања представљају формулу која гарантује изборну победу. Апсолутна већина одборника Српске радикалне странке у Скупштини општине Земун резултат је митинга и трибина одржаних на територији сваке земунске месне заједнице, 20.000 књига др Војислава Шешеља и значајне количине различитог пропагандног материјала које је, уз преко 50 бројева специјалних издања "Велике Србије", грађанима поделио Општински одбор у предизборној кампањи. Пропагандни материјал финансирани су сами одборнички кандидати, свако према сво-

јим могућностима, тако да је предизборни програм за Земун Српске радикалне странке пробио апсолутну медијску блокаду, кандидати се представили грађанима и зато је извесно да су Земунци знали за шта и за кога гласају.

Општина као сервис грађана

Претварање општинског органа управе у сервис који служи грађанима почело је од првог дана након конституисања Скупштине. Радно време стручних служби померено је до 16,00 часова тако да грађани не морају да излазе са посла због проблема за чије решење је потребно да се обрате запосленима у стручним службама. Шалтери сада раде сваког ра-

дног дана до 18,00 часова као и суботом од 9,00 - 12,00 часова. Саставни део радних обавеза сваког службеника на шалтеру је да буде љубазан према грађанима и предузме све мере како би грађанин истог дана завршио посао због кога је дошао у општину.

Председник општине др Војислав Шешељ увео је праксу пријема грађана сваког петка од подне па до раних јутарњих часова разговора појединачно са 150 грађана које је тешка мука натерала да му се обрате обзиром да им је он, најчешће, последња нада. Све жалбе које том приликом грађани износе на рад општинске администрације у претходном периоду постају приоритети који се одмах решавају. Има случајева да се после година мука грађана са администрацијом једноставним, логичним, и на закону заснованим потезима, те муке прекраћују у корист грађана. Не треба посебно наглашавати да се сваком грађанину посвећује подједнака пажња и да се разговор са председником не завршава док се не провикне у суштину проблема и док се не пронађе најбоље решење. На жалост, највећи број грађана има проблем везан за нерешено стамбено питање или запослење. У таквим случајевима помоћи нема јер општина нема празних станова у својој евиденцији, нити има било каквог утицаја на радне организације које послују у Земуну. Због тога се грађани упућују да уколико пронађу празан општински стан да се у њега одмах уселе, а да ће се онда тражити начин да се њихов статус легализује. Што се тиче запослења све се чини да се подстакне приватно предузетништво, мерама које су у надлежности општине, како би се тиме омогућило отварање нових радних места.

Борба против корупције

За земунску општину је важило правило да све може и ништа не може, не може ако грађанин покуша да неки проблем реши редовним путем, може све ако "подмаже" на правом месту. Простор за корупцију стваран је спорашћу, ћутањем или свесним кршењем закона.

Сервис грађана – СО Земун

У првом броју "Земунских новина", који је изашао након промене власти, грађани су позвани да о сваком случају незаконитог или несавесног поступања општинских службеника и узимању мита обавесте општинско руководство. Темпо рада служби и контрола који су уведени елиминисали су досадашњу инертност служби, па самим тим и могућност корупције. Многи службеници нису издржали тај темпо па је примећен нагли пораст броја боловања. Ко не буде могао да се прилагоди оваквом начину рада, по свој прилици, мораће да потражи посао на неком другом месту, јер председник општине обећава да се темпо неће временом смањивати већ напротив уз бољу организацију рада и појачавања.

Већ првих дана откривена је и једна велика криминална афера везана за рад Општинске изборне комисије у којој је нанета велика штета буџету општине. Због тога су Окружном јавном тужилаштву поднете кривичне пријаве против судије Владимира Илића и Радмиле Шакић, председника и секретара Општинске изборне комисије који су незаконито и без ичије контроле, по свом нахођењу, располагали са близу 400.000 динара. Радмили Шакић, која је истовремено била и начелник Одељења за општу управу, одлуком дисциплинске комисије престао је радни однос.

Домаћинска власт

Набавка потрошног канцеларијског материјала по дупло нижим ценама него раније, потпуно укидање трошкова репрезентације који су у 1996. години износили око 40.000 динара, свођење на минимум употребе службених аутомобила због чега је једно возило као вишак продао, ригорозна контрола материјалних трошкова, најбоље говоре о домаћинском односу који је постао правило понашања у општини.

Шалтер сала, која је била у јадном стању, реновирана је у потпуности а да то општину није коштало ни динара. Инвеститор је била "РАС" банка која у једном делу шалтер сале отвара своју експозитуру. Сада ће грађани моћи да у самој општини заврше и банкарске послове, добију све потребне обрасце, фотокопирају документа и тако смање шетњу на релацији општина, банка, пошта, толико карактеристичну за сваки контакт са администрацијом.

Међутим, највећи успех у првих месеца дана власти представља удвостручавање прихода Јавног предузећа "Пословни простор Земун". У пословни фонд овог општинског јавног предузећа унето је више хиљада квадратних метара пословног простора који до сада није коришћен, или није наплаћиван јер су корисници били под заштитом општинских моћника.

Радикалска престоница (привремена) – центар Земуна

Значајне површине пословног простора пренетог Јавном предузећу добијене су бољим распоредом општинских служби и применом правила да у свакој канцеларији морају бити најмање два запослена службеника. Наплата већ издатог пословног простора постала је редовна, а онама који су навикли да неплаћају припремају се откази уговора. Отказе уговора о коришћењу пословног простора добијају сви корисници који су лепо зарађивали издајући добијени простор у подзакуп по вишеструко вишој цени од оне коју су плаћали Јавном предузећу, а нови уговори се склапају са досадашњим подзакупцима на обострано задовољство.

Све ове мере утичу на већи прилив новца у буџет Општине и наговештавају да више неће моћи да се деси да се од новца грађана Земуна купују мобилни телефони, свилена одећа и педжери за општинске функционере.

Јавност у раду

Јавност рада и објективно информисање су један од основних политичких циљева Српске радикалне странке, а како се то у пракси примењује најбоље показују "Земунске новине" које су од децембра почеле да излазе на 64 стране. Све активности које се дешавају у општини стављају се на увид најширој јавности. Сви конкурси за запошљавање, продају или доделу плацева, закуп пословног простора, објављују се у овој општинској новини. То је још један доказ да ново општинско руководство нема намеру било шта да ради а да то остане недоступно грађанима и њиховој оцени. Такође свим политичким странкама омогућено је да на страницама "Земунских новина", које сами уређују, изнесу своје виђење рада општине, да изнесу све критике, примедбе и осуде уколико их има, без обзира да ли су

оправдане или не. Цензура не постоји. Битно је истаћи да новине коштају свега три динара иако су луксузно опремљене и излазе на великом броју страна. Овим треба да се постигне да новине буду приступачне свим грађанима, а да се ценом покривају само трошкови штампања.

Планови

Приоритети који ће се решавати у наредном периоду су стављање у функцију Народног позоришта - Сцене у Земуну и породилишта Земунске болнице. Иако општина нема надлежности према здравственим установама, на основу процене о неопходности отварања породилишта, биће пронађене могућности да се породилиште стави у функцију у најкраћем могућем року. Земунска села која мучи читав низ комуналних проблема неће бити запостављена и већ је направљена листа приоритета за свако село. На основу тога у сваком селу приступиће се решавању најболнијег проблема који мучи највећи број становника. Негде је то водовод, негде подземне воде, негде путеви...

Ново општинско руководство уверава да долазак на власт није схваћен као циљ већ као шанса да се створи политички програм Српске радикалне странке на локалном нивоу. Јасно је да су могућности општинске власти ограничене, посебно градске општине којој је део надлежности одузет у корист Скупштине града Београда, али и постојећи оквири довољни су да се покажу способност, ефикасност и поштење. У зависности од тога грађани ће се опредељивати на будућим изборима и то не само у Земуну. Српски радикали су тога свесни и зато нова општинска власт у Земуну једноставно мора бити успешна, ако се жели успех и на предстојећим изборима.

Радивоје Дугић

ГЛАСАЊЕ У АФЕКТУ

Коалиција "Заједно" већ на првим корацима показује да не разуме дух српског народа и даће је, уколико тако буде наставила, Крагујевчани памтити онако како памте и комунисте, као једну врло ружну епизоду

Почасни гост нове власти
– доказани србомрзац Иван Ђурић

Педесет година комуно-социјалистичке диктатуре оставило је дубок траг и уништило је све што се могло уништити у Крагујевцу, некадашњој престоници Србије. Житељи Крагујевца и целе Шумадије, незадовољни владавином Милошевићевих бедних послушника и његових ситних пиона огрезлих у пљачки и умешаних у локалне криминалне афере, листом су на претходним савезним и општинским изборима гласали за промене и против режима, чиме је народном вољом разбијена фама о Крагујевцу као црвеном граду. Српске патриотске снаге оличене у Српској радикалној странци тако су задобиле велико поверење Шумадијана, а да је у срцу Србије очувано здраво српско национално језгро најречитије говори податак да је на протеклим савез-

ним и локалним изборима преко 30.000 људи у Шумадији своје поверење указало српским радикалима.

Скелепана коалиција

Највише захваљујући веома лоше скројеном изборном закону, оптерећеном бројним мањкавостима, чија примена не изражава праву опредељеност и вољу бирачког тела, већину одборничких мандата у Скупштини града Крагујевца освојила је тзв. политичка организација "Заједно", на брзину скелепана коалиција странака различитог идеолошког предзнака, састављена од левих и десних, републиканаца и монархиста, лажних демократа и лажних националиста, црвених и жутих.

Како постати "калиф уместо калифа", њихов заједнички сан коначно се

после шест година остварио и уместо озлоглашених и омражених крагујевачких социјалиста на руководећа места у граду коначно су дошли представници странака под, за њих, чудним именом "Заједно".

Крагујевац, некада привредни и културни центар Шумадије

Немачке заставе у Шумарицама

Иако су се многи заклињали да их добро познају и да од њих српски народ у срцу Шумадије не може ништа добро да очекује, нико нормалан ипак није могао да претпостави да ће присталице тзв. коалиције "Заједно" свој долазак на власт у граду да прославе са високо подигнутим немачким и америчким барјаком у рукама. У граду који је толико пострадао од фашизма и који је по злу запамтио немачку чизму, честити и национално свестан српски народ се чуђи и згражава над оваквим чином. Вук Драшковић, један од лидера коалиције "Заједно" који би да Србе изручује Хашком трибуналу, истиче да на поменутом немачком барјаку нема кукастог крста и да су то заставе нове демократске Немачке и миле му и драге Америке. А колико су те две државе заиста демократске и какве су демократију намениле нашем народу уверили смо се у свим догађајима пресудним по српски народ и државу када су Американци и Немци увек наступали раме уз раме са свим српским непријатељима, и када су са НАТО-пактом бомбардовали Западне српске земље, убијали српску нејач, рушили српска села и градове.

Шарено друштво

И остала дешавања у режији новоуспостављене градске власти у Крагујевцу никако не могу да буду прихватљива за часне и поштене људе који живе у овом граду, а патриотски опредељени Крагујевчани се хтели не хтели сусрећу са правом плејадом издајника који долазе у посете овдашњој коалицији "Заједно". Водећи међу њима су свакако познати србомрсци Иван Ђурић и Весна Пешић, која је на свечаној седници нове крагујевачке Скупштине била почасни гост, наравно уз представнике антисрпског страног дипломатског кора, уосталом позната је њена, Драшковићева и Ђинђићева наклоњеност према страним амбасадама.

По оној народној ко ће коме ако неће свој своме медијску подршку новој власти обилато пружају тзв. "Независна светлост" и локални РТВ Канал 9 који је директно преносио свечану седницу Градске скупштине и чак снимило пропагандни филм о крагујевачкој коалицији "Заједно". Та радио и ТВ станица истакла се у спровођењу својеврсног медијског терора над српским народом у Шумадији, тиме што је апсолутно недопустиво са законског, моралног и културног аспекта, неовлашћено и противзаконито приказивала филмове титловане на хрватском језику и то на усташком новоговору, а све то гарнирано музиком коју интерпретирају Алијини и Туђманови усташки бојовници, исти они који су својим усташким борбеним

песмама дан и ноћ на хрватском радију бордили усташе у нападу на српски Книн и Крајину и охрабривали их да чине злочине и зверства над српским народом и српском децом. Дакле нимало није случајно што је филмски уредник ТВ Канал 9 и одборник политичке организације "Заједно" у Градској скупштини.

Крагујевачки недељник тзв. "Независна светлост", која се својом антисрпском уређивачком политиком ставила у прве редове непрофесионалног, необјективног и неистинитог информисања, такође се пре, за време и после избора ставила у службу нове крагујевачке власти. Странице овог гласила препуне су злурадих написа улперених против српских патриота, а највише против српских радикала о чијим активностима и ставовима тзв. "Независна светлост" пише погрешно и произвољно и све то зачињено злобним и небулзним коментарима. Популарни ликови у овој новини су нпр. Расим Љајић, Адем Демаши, Пал Шандор, Милан Панић, Иван Ђурић, сепаратисти, аутономаши и антисрби свих боја, а како је оријентисана и на чијој је страни редакција овог часописа показала је свечаним дочеком који је у својим историјама приредила за муслимане, Хрвате и Алијине Србе из организације под називом "круг 99" из Тузле и муслиманског дела Сарајева који су је посетили приликом свог прошлогодишњег боравка у Србији. За "Заједно" сасвим добра препорука да им овај лист под патронатом Сорос фондације тј. Фонда за отворено друштво постане партнер и својеврсни медијски сервис.

Сјачао Курта – узјачао Мурта

Велику пажњу јавности не само у Крагујевцу већ и у целој Србији изазвала су збивања у вези и око медијске куће РТВ Крагујевац, у чијем окриљу је други крагујевачки недељник "Светлост". Све се дешавало као у лоше изрежираном филму.

Најпре је одлазећа послушничка и криминална СРС градска власт уз помоћ министарке Наде Поповић-Перишић и Драгољуба Милановића незаконито, одмукло и неовлашћено РТВ Крагујевац припојила РТС-у и на тај начин извршила пљачку и од осиромашених Крагујевчана отела градски радио и телевизију и припо-

Време ради за њих – Наташа Јовановић и Томислав Николић народни посланици из Крагујевца

јила их Милошевићевој лажовизији. Нова градска власт реаговала је тако што је донете одлуке прогласила неважећим, сменила стари, поставила нови управних одбор и извршила нова наименовања у РТК и листу "Светлост".

Нови градски оци из рукава су извукли доказаног антисрбина, књижевника Видосава Стевановића, човека коме је од српства остало још само српско име и презиме, и доделили му директорску фотелу у РТК. Овај бивши Србин који се у светским метрополама налазио на челу антисрпске хистерије и сатанизовања Срба и који је толико тога ружног изрекао и написао на рачун српског народа вратио се у Србију да "непослушне" Србе уче демократији, и као нови директор толико жељан власти, макар су само мрвце у питању најављује нову уређивачку политику РТК скројену по аршинима његових компањона, експонената новог светског поретка, по којима у њиховој новој европској Србији неће бити места за српске патриоте и националисте.

Довођењем и постављањем на руководећа места у граду таквих људи као што је Видосав Стевановић и повлачењем веома лоших потеза у првим данима по преузимању власти у шумадијској престоници коалиција "Заједно" већ на првим корацима показује да не разуме дух српског народа и да ће је, уколико тако буде наставила Крагујевчани памтити онако како памте и комунисте, као једну врло ружну епизоду из своје прошлости.

Наташа Јовановић

ПРАВО НА ИСТИНУ

Шта је о скоку марке, Закону о радним односима, црногорском руководству, хрватском притиску на Србе, коалицији "Заједно" и другим актуелним догађајима рекао лидер српских радикала, што се не може чути или прочитати ни у државним ни у "независним" медијима.

Даме и господо,

Српска радикална странка је на време упозорила целокупну јавност да режим планира девалвацију динара. Чим смо видели буџетске пројекције за ову годину, чим смо добили у руке Предлоге закона о републичком и савезном буџету, посебно о савезном буџету, јасно нам је било да је планирана девалвација динара од 50%, јер немогуће је било очекивати да ћемо имати повећање националног бруто производа у овој години 50 процената. То нико, ко се озбиљно бави економијом, ко се разуме у економију није могао проценити. И управо до тог износа режим штампа нове количине динара и отворено иде у правцу девалвације. Ми очекујемо да ће та делвација значити увођење новог курса од, отприлике, 5 динара за једну немачку марку. Тешко је проценити како ће се ствари даље одвијати. Очекујемо да ће се и економска криза продубљивати.

"Заборављено" питање власништва

Режим је кренуо са новим Законом о радним односима. Он повећава надлежности управљачког слоја, међутим режим уопште не решава питање власништва. Ми смо очевици да све фирме у друштвеном власништву једноставно пропадају.

Новинска компанија Политика расписује упис деоница. Како? Ко је власник Политике? Ко може бити власник Политике?

Објективно, власник Политике може бити, тренутно, само држава. Држава треба да одреди вредност Компаније, структуру капитала унутар Компаније, па да онда расписе јавни позив за упис нових деоница, ако је реч о докапитализацији. Ако је реч о приватизацији мора се претходно утврдити вредност целе Политикине компаније, па онда одредити број деоница на које ће се поделити та вредност, износ сваке појединачне деонице и услове куповине, да ли јавном лиценцијом, путем погодби, споразума итд.

Ово је, по нашем мишљењу, само забашурицање правог, кључног економског проблема, проблема приватизације. Кад год је режим покушавао да избегне приватизацију великих друштвених фирми, не само из информативног система, него привредних фирми уопште, он је то завршавао чистом папирологијом. И у овом случају се тако понаша.

Пацови напуштају насукани брод

У свему томе политичка криза се заоштрава. Црногорско руководство већ отворено прети блокирањем савезне државе, па би следећа фаза, вероватно, била одцепљење од Савезне Републике Југославије. Могуће је, неке индиције то потврђују, да су Аме-риканци променили приоритет и да одцепљењу Црне Горе дају приоритет у односу на одцепљење Косова и Метохије. И како смо упозоравали јавност, на жалост, могуће је очекивати да ће то бити кључне последице данашње дубоке и економске и политичке кризе.

Хрватска "демократија"

Хрвати и даље понижавају српски народ на подручју источних делова Републике Српске Крајине. Већ за март месец планирају локалне изборе. Деле ту српску територију на две жупаније, условљавају да Срби на изборе могу изаћи само уколико добију домовницу, уколико се упишу као хрватски држављани у матичне књиге. Дакле, од Срба траже апсолутну капи-тулацију. Од Срба траже да, једнос-тавно, као овце крену на клање.

Криза "Made in USA"

Режим у Београду ни на та питања не реагује. Није у стању да нађе ни прави одговор на ову кризу која је изазвана поништавањем изборних резултата од 17. новембра. Како смо и очекивали и како смо и најављивали, Слободан Милошевић се прво супротставља, супротставља а на крају увек попусти и више него што се од њега тражило. Али питање је колику цену сви ми плаћамо за једну такву непромишљену политику. На

жалост, све је очигледније да главне konce у структурама режима и у структурама коалиције "Заједно" држе стране силе, држе Американци. Они дозирају понашање и једних и других. То показује понашање ОЕБС-а по питању Гонзалесовог извештаја а то показују и потези које Коалиција повлачи. Прво је Вук Драшковић позвао црногорско руководство да повуче своје посланике из Савезне скупштине а онда је Светозар Маровић саопштио јавности да он о томе већ дуго размишља и да је то једна од солуција за коју се спремају. Није то случајна коинциденција. Иако се све ове ствари буду и даље одвијале у овим правцима, без неког разумног каналисања, наћи ћемо се у још већем хаосу. И данас већ нико не може предвидети исход садашње кризе. Тај исход је, једноставно, тренутно немогуће предвидети. Нема рационалног метода за такво предвиђање.

Српска радикална странка је, очигледно, једина политичка партија која зна шта хоће и јасно, свима разумљивим језиком о томе говори, која иза својих политичких активности нема прљаве позадине. Једина смо политичка партија која искрено брине за судбину државе и народа.

Изволите ако ви имате неко питање.

Питања новинара:

- Како коментаришете најаву припреме нових републичких закона о предузимању у надлежност Републике и преосталих општинских ресора и сматрате ли да опозиција не би требало да тражи да јој се признају само резултати локалних избора од 17. новембра у целини, већ да се општинама врате раније одузете ингеренције, с обзиром да, очигледно, ни оно прво не би много значило без другог?

Законом о локалној самоуправи, који је усвојен 1992. године, смањене су ингеренције општина у нашем уставно-правном систему. Ми нисмо информисани да режим тренутно спрема нове законе којима би даље кресао компетенције општина. Али конкретним потезима режим показује, у информативној сфери рецимо, да има намеру да што више медија узме под сопствену контролу. Да нема поверења у медије који још остају у рукама општина. По досадашњем законском основу, општине су имале право да оснивају јавне медије, да добијају радио и телевизијске фреквенције, да издају новине. И тамо где су то општине урадиле, режим сад покрене акцију прикључивања тих локалних медија системима под контролом владе, посебно кад је реч о телевизијским а и о радио станицама, што је крајње погрешно. То је апсолутно неприхватљиво за програмску позицију Српске радикалне странке. Ми самграмо да,

буквално, све медије треба приватизовати, осим два или три канала државне телевизије и једног канала државног радија. Све остало треба по тржишним условима, путем јавне лиценцијације, доделити ономе ко понуди највише пара за откуп фреквенције. Фреквенције се продају за одређени временски период од, рецимо, пет година. То је једини начин на који се може средити стање у информативно медијској области. Овако како ради

тички активан. Али као грађанин а не као припадник неке професије. Немамо ништа против и да нека професија има своју политичку партију. Али онда треба, као свака друга партија, ако смо ми радикали могли да формирамо Српску радикалну странку, онда и студенти могу да формирају своју студентску партију, па са њом изађу на изборе, па на основу резултата избора одмере своју политичку тежину. А не самим тим што су студенти и

Студентски протест – неозбиљна манифестација

режим, чини поново исту грешку коју је чинио у протекле две године. Упозоравали смо на време када су извршили комплетну блокаду свих медија. Говорили смо: Затварате медије зато ће вам јавност изаћи на улице. Упозоравали смо их када су забранили директне телевизијске преносе: Не дозвољавате да јавност буде упућена у скупштинске сукобе, ти ће вам се сукоби онда пренети на улице. И то им се десило. И уместо да извуку неку поуку, па иако су се неки медији ослободили њихове контроле, да вештим, паметнијим, пласирањем сопствених информација и аргумената покушају контрирати, они мисле да се може артикулисати јавно мњење забрањивањем мишљења, или отвореног изражавања политичких ставова. То никада, нигде, ни у једној земљи, кроз досадашњу историју, није било ефикасно.

- Како тумачите наставак студентског протеста и да ли очекујете да ће полиција применити силу?

Ја не знам да ли ће полиција употребити силу али желим да не дође до употребе силе. А шта ће се десити, знате, тешко је давати прогнозе. Ми студентски протест не сматрамо озбиљним и то смо већ неколико пута поновили. Нама би то био озбиљан протест да студенти имају листу захтева где траже побољшање свог социјалног положаја, режим студија итд. Кад се студенти појаве са политичким захтевом, онда ми претходно очекујемо да они формирају своју студентску политичку партију. Немамо ми ништа против, право је сваког грађанина да се политички организује и да буде поли-

машући својим индексима, да траже неку политичку позицију која би била привилегована у односу на друге грађане. То је нама смешно.

Осуђујемо и Слободана Милошевића и генерала Перишића и Зорана Соколовића што примају наводне представнике студената! А досад нису смогли снаге да се сусретну рецимо са Вуком Драшковићем и Ђинђићем, који предводе садашњи грађански протест. Колико год да ми осуђујемо политику Драшковића и Ђинђића, ипак не можемо пренебрегнути реалну чињеницу да они имају упориште у једном делу народа и да је то проверено на изборима бројем гласова које су добили. Они су легитимни представници једног дела народа, и као такве их треба третирати. И ако треба водити политички дијалог онда су Милошевић, генерал Перишић и министар Соколовић требали са њима воде дијалог. Они отварају дијалог са студентима који им дођу неокупани, са минђушама у ушима, и шта ја знам, то је смешно! Ја, као професор универзитета, са таквима не бих разговарао. Поставио бих им питање колико су испита положили, колику имају просечну оцену и тако ценио о њима. А не на основу њихове неокупаности и минђуша у ушима. Али остало је и Милошевићу, и његовој комунистичкој сабраћи, много тога од старе комунистичке свести. Они су једном научили да је Тито успешно, 1968. године, преварио студенте, тако што их је подржао, па кад је протутњала она главна гужва, онда се окренуо против њихових вођа и неке похапсио а неке разјурио. И сада они мисле да могу и

Допринос демократији – "принудни одмор" возила ГСП-а

они на тај начин да преваре студенте, само да се то смири а после ће лако. Они не желе да уђу у реформе. Они не желе да нешто квалитативно мењају у друштву, како би се уклонили узроци овог масовног протеста. Они желе да их изманипулишу а најлакше је манипулисати са студентима. Као што то сад Ђинђић манипулише са студентима или онај његов Гебелс, Мила Глигорић. Данас они манипулишу а сутра ће неко други. То су млади људи, то су недоучени људи и са њима је најлакше манипулисати. Без обзира да ли ће се некада залепити за неки оправдан захтев а некада за неки неоправдан, то уопште није у питању. У питању је манипулација. Манипулације се дешавају у системима где уместо регуларних политичких партија, као репрезентаната народа, долазе до изражаја разне парapolитичке организације, ад хок засноване.

Ми се сећамо, својевремено, оног фамозног Лечића и "геразиског парламента". Лечић је говорио: Ми млади, а испоставило се да је два, три месеца млађи од мене. Па се испоставило да је он нечији представник а када сам га питао ко је вас господине изабрао и кад је било то гласање, он је занемео. Сада се поставља питање: Ко је изгласао ове студенте које је примио Слободан Милошевић? Ко је изгласао ове које су примили Перишић и Зоран Соколовић? Ко је њих овластио да некога представљају у преговорима са режимом?

- Да ли, по вама, постоји веза између актуелне политичке ситуације у Србији и косовског питања?

Постоји! Па ми непрекидно на то упозоравамо. Све је ово смишљено и све се ово дозира да би пала цена за предају Косова и Метохије. Јер Американцима, очигледно, није циљ да падне Слободан Милошевић. Њихов циљ је да се Милошевићев режим до-

вољно ослаби да што јефтиније дођу до Косова и Метохије. То је суштина.

Иначе, да је Американцима циљ да падне Слободан Милошевић они би другачије реаговали. Не би водили ни овако меку политику. (У том тренутку једна млада, вероватно прехлађена новинарка је два пута гласно кинула, што је, кроз шалу, протумачено да је ово што је Шешел рекао апсолутна истина).

- Сматрате ли да би коалиција "Заједно" требало да пристане на попуњену минималну већину у градском парламенту Ниша, можда сутра и Београда, и да ли би се могло догодити, ако би они то прихватили, да социјалисти, по свом старом обичају, у неко догледно време неке посланике коалиције "Заједно" придобију на своју страну, поткупе а друге заплаци, тако да врло брзо направе своју већину у тим парламентарима, уместо опозиционе већине?

Да сам на месту предводника коалиције "Заједно", имао бих мекшу политику. Циљ би ми био меко приземљење режима! Значи, терање режима на неке потезе који, у демократском смислу, значе побољшање садашњих прилика. Захтевао бих, одмах, оставку владе Мирка Марјановића, што ми радикали, иначе, непрекидно, тражимо. Захтевао бих, као један од предуслова за било какав разговор, враћање директних телевизијских преноса и вишестраначке управне одборе у свим режимским медијима. Дакле, укидање медијске блокаде.

Захтевао бих враћање посланичких мандата тамо где су они отети. И то не само радикалима него и Демократској странци и још неким. А онда бих захтевао постепено решавање једног по једног од ових проблема. Ако је режим натеран на попуштање у Нишу, онда ово сада треба прихватити бар као једну фазу. Тако би било наше мишљење.

Знате, не можете ви кад некога покушавате да победите, да идете на то да га натерате на самоубиство. Треба га терати на попуштање! Попустите овде, па ће попустити тамо, па постепено идемо у овом правцу а избегавамо крвопролиће! Био је само потребан један гест добре воље. А гест добре воље је могла да буде и њихова евентуална прокламација да 24. децембра неће коалиција "Заједно" имати демонстрације и митинг, јер су социјалисти заказали свој митинг тога дана. Шта их је коштало да 23. кажу да један дан прескачу да не би било гужве на београдским улицама, да баш видимо и да се одмеримо колико је њих, итд. А не позивање, опкољавање их са ове стране, опкољавање са оне, изазивање туча, сукоба, где је и једна људска глава изгубљена а где је много људи тешко повређено.

Дакле, недостаје промишљеност! Промисљеност је увек везана са програмским циљевима. Шта је коме циљ? Ови би сада бачили под ноге целу државу, само да би се они дочепали власти у делу државе. Отворено хушкају руководство Демократске партије социјалиста да се отцепе од Југославије. Отворено им се удварају. Чак им и прете, ако су ови, по њиховом мишљењу, сувише спори у повлачењу неких потеза. Ако неко води принципијелну политику, унапред зна да никакве разлике нема између режима ДПС у Црној Гори и СПС у Србији.

Ми имамо конкретне доказе да је онај режим тамо још гори али онај ко нема искрене циљеве пред собом и циљеве саображене народном интересу, он о томе не размишља. Он је спреман да уђе у савез и са Сулејманом Угљанином и са Рутовом и са предводником војвођанских Хрвата, Тонковићем итд. Онда се не бира савезник а човек који не бира савезника губи моралну подлогу за своју политичку акцију. Ја и својим избором савезника показујем каква ми је политика.

- Како коментаришете то што је за ову, 1997. годину, у буџету Србије за полицију предвиђено 2,5 милијарди динара док је за аграр одређено једва нешто више од 900 милиона и то углавном од прихода убраних од саме пољопривреде?

Можда ће вас одговор на ваше питање изненадити. Ми сматрамо да је износ претеран и залагали смо се и у републичкој и у Савезној скупштини за кресање буџетских издатака. Претерани су износи, али полицију увек мора држава да финансира. Ми постављамо питање: шта је то аграрни буџет? Чему аграрни буџет? Ми тражимо слободну пољопривреду. Ми тражимо приватизацију свих пољопривредних добара. Ми тражимо што мање државно мешање у пољопривреду. А не аграрни буџет да држава опет све држи под својом контролом, па да прописује цене сељацима и када ће исплатити откупљено и услове откупа и ко ће откупљивати итд. Ми смо за либерализацију извоза пољо-

привредних производа. Не за одређивање контингента, па да се једном лопову какав је Мирко Марјановић омогући да он сам има монопол на продају пшенице а да ми останемо без хлеба. Колико смо сазнали он је Русима продао и много више пшенице него што је имао у тренутку продаје, рачунајући на овогодишњу жетву, па сада мора по вишој цени да увезе пшеницу са Запада и да испоручи Русији. Јер уговорна обавеза је уговорна обавеза. То све може да се дешава у систему где нема јавности у раду, где нема јавне одговорности за потезе политичара.

Сад је кренула кампања, изгледа да је то начин да се отарасе Мирка Марјановића, преко режимске "Политике" да се раздвајају функције директора у великим фирмама и министара. Ми смо о томе говорили кад је Милошевић доводио те своје моћне директоре за министре у републичкој влади. Мирко Марјановић треба да оде са власти зато што је лопов! Што је проневерио државну имовину и опљачкао народ а не због тога што је у исто време и председник владе и директор једне велике и моћне фирме.

● Како коментаришете неке најаве о могућем нападу Хрватске на Превлаку и како коментаришете ово што се одиграва око статуса Брчког?

Ја не разумем како би могло доћи до хрватског напада на Превлаку кад Хрвати већ одавно држе Превлаку у својим рукама. Не очекујем да ће Хрвати сами себе напасти. Превлака је формално под контролом Уједињених Нација али снаге Уједињених Нација тамо су апсолутно безначајне, симболичне и Превлака је у рукама Хрвата још од оног момента када је Добрица Ђосић то предао Хрватима још почетком 1993. године.

Што се тиче Брчког, то је жила куваница Републике Српске. Американци планирају да Брчко преузму под своју контролу. Ми смо и о томе често говорили јавности, упозоравали. Американци само траже модус да то ураде. Хтели су неки пуч изнутра да организују у Брчком. То им није пошло за руком и сад иду са неком варијантом да се Брчко подели на три дела, на српски, муслимански и хрватски сектор. Њихов је једини циљ да се пресече копнена веза између два дела Републике Српске. Како ће то остварити, они сада трагају за најбезболнијом варијантом, они мисле најбезболнијом. Али Срби морају апсолутно свим средствима бранити Брчко. Ако падне Брчко нема ни Републике Српске! Све је пропало.

Има ли још питања? Нема, хвала вам.

СУДБИНА ДИКТАТОРА

РЕЗЕРВИСАНО ЗА СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА

ЛЕСКОВАЧКЕ ИЗБОРНЕ МУЋКАЛИЦЕ ПО РЕЦЕПТУ ЛЕВЕ КОАЛИЦИЈЕ

Политички сукоб унутар и једне и друге коалиције, пљачке, нереди, хаос који изазивају политичке групације и једне и друге коалиције изузетно погодују деловању Српске радикалне странке на просторима Јабланичког округа. Веома брзо црвени Лесковац: и остале општине Јабланичког округа, изгубиће тај непопуларни предзнак.

Изборна јединица 25 Лесковац чиниле су шест општина Јабланичког округа: Лесковац, Лебане, Власотинце, Бојник, Медвеђа и Црна Трава. За три посланичка места у Савезном парламенту бориле су се две коалиције СПС-ЈУЛ-НД, Заједно и три политичке странке, а то су: Српска радикална странка, Нова комунистичка партија Југославије, Удружена радикална странка Србије.

Поред свих неповољних околности и услова са којима је Српска радикална странка организовала и извела савезне и локалне изборе од 03. 11. '96. додатни отежавајући елементи за њу у Јабланичком округу су:

– Лесковац и Јабланички округ већ осам деценија чине главну базу комунистичких идеја,

– Многи ће рећи да и остали делови Јужне Србије јесу база комунистичких идеја и велико гласачко тело социјалиста што је тачно али у осталим регионима Јужне Србије, уз организован рад и велику подршку социјалистима, остале опозиционе странке скоро и да немају упоришта у гласачком телу. Тамо постоји огроман број гласача за социјалисте а иза тога долази гласачко тело за Српску радикалну странку. Случај у лесковачкој општини на изборима '93. год три опозиционе странке које су чиниле коалицију "Заједно" на овим изборима добиле су дупло већи број гласова у односу на Српску радикалну странку.

– Локална средства информисања поготову ТВ Лесковац, нису пратиле рад и активности Српске радикалне странке док је рад СПО и Демократске странке био редовно праћен. Та слика се нешто мало променила баш у време изборне кампање зато што су наступи на тим медијима били плаћени.

Чест гост "независних" судова
– Славиша Младеновић

– 1993. год на републичким изборима српски радикали су добили око шеснаест хиљада гласова а 1996. на савезним изборима близу 24 хиљаде.

Боље него 93.

Без обзира на све наведене препреке као и материјалне услове под којима је водила изборну кампању Српска радикална странка начинила је импозантан скок у односу на изборе '93. у највећем проценту у лесковачкој општини која чини 65% изборне јединице. Овакав скок у лесковачкој општини начињен је из једноставног разлога што се у овом Општинском одбору од '94. године активно радило на терену (одржаване трибине), тако да се не обавештени

грађани имали прилику да на лицу места обавесте о ставовима о свим питањима (политичким, економским, социјалним, националним и др. која заступају српски радикали.

Вршећи анализу изборних резултата по месним заједницама дошли смо до закључка да тамо где смо успели да одржимо трибину и број гласова нам је био знатно већи. Знајући да је гласачко тело у градским срединама увелико било профилирано због информација (одржавана митинга, равних манифестација и по својој природи градско становништво је обавештеније од сеоског). Зато је главна борба за гласове и гласаче вођена по великим сеоским насељима лесковачке котлине. Снагом аргумената и великом упорношћу, одржано је 70 трибина, тако да је велика разлика у броју гласова, у односу на коалицију "Заједно", анулирана.

Притисци режима

Поред рада на терену наступи и презентација програма Странке преко средстава локалног информисања тј. радија и ТВ знатно су допринели афирмацији челника Српске радикалне странке Јабланичког округа као и програма Српске радикалне странке. Српска радикална странка имала је у време изборне кампање поготову од митинга Српске радикалне странке који је одржан 01. 10. 1996. године, вршен је велики притисак на одборничке кандидате, тако да један број наших чланова није смео да буде на одборничкој листи странке, без обзира што је Лесковац по броју чланова у самом врху у Србији. Уз ове наведене претње вођен је и судски процес против председника округа Славише Младеновића. – Суђење је одржано баш у време одржавања митинга српских радикала у Лесковцу, а друго суђење вођено је на дан закључивања листе одборничких кандидата. Све ово је имало одраза код одређеног броја чланова али је зато код другог дела изазивало пркос да максимално дају свој допринос у организацији избора.

Коалиција СПС-ЈУЛ-НД уложила је огромну суму новца (државних пре-

дузећа, само ЈУЛ из општинског одбора Лесковац потрошио је 11 милиона динара, а у малој општини Лебане, ЈУЛ је потрошио 9 (девет) милиона динара. Мора да се призна да је коалиција левих снага у лесковачком округу боље одрадила посао око избора него што је то био случају Нишу, Београду и неким другим градовима. У лесковачком округу огромна средства, која су уложена у кампању коришћена су за куповину гласова. Одборнички кандидати леве коалиције делили су прашак, брашно, средства за личну хигијену, средства за одржавање кухњих апарата.

Подмићивање гласача

Тамо где је Српска радикална странка одржала успешне трибине, социјалисти су одмах, након дан два, асвалтирали улице, отварали нове поште, ишли од куће до куће и претили људима да неће ништа да добију ако буду дали глас српским радикалима. Све ово се показало ефикасније и продуктивније од рекламирања првака СПС по другим местима Србије (рекламирање Милета Илића у Нишу изазвало је гнев грађана).

Анализирајући изборне резултате од 03. 11. 96. г. дошли смо до закључка да и даље треба наставити са одржавањем трибина у читавом Јабланичком округу, јер су се показале као најефикаснији начин упознавања грађана са ставовима и Програмом Српске радикалне странке. Циљ нам је да остали општински одбори у Јабланичком округу достигну ни-

во лесковачког а да у лесковачком одбору све мањкавости којих је било без обзира на изборне резултате побољшамо и на републичким изборима у Јабланичком округу достигнумо цифру од 35 хиљада гласова. Овај успех на савезном нивоу дао је полет активистима странке који су кренули ангажованије да делују и раде на терену. Пример за то је власотичански одбор, у коме је за месец дана у постизборном периоду учлањено три пута више чланова него за читав период постојања странке у тој општини. Тренутни политички став Српске радикалне странке изузетно је одјека међу грађане јабланичког округа тако да смо сигурни да ова бројка од 35 хиљада гласача који следе ове године уопште није нереална.

Сукоб коалиционих партнера

Уз то и политичка ситуација у највећој општини у Јабланичком округу погодује Српској радикалној странци а то је сукоб СПС и ЈУЛ-а, тако да грађани лесковачке општине увелико увиђају да је коалиција левих снага у ствари била коалиција ради голе власти а не онако како су им у предизборној кампањи говорили. Сада је задатак српских радикала да, ходајући од села до села лесковачке општине, пренесемо истину о сукобима унутар коалиције СПС-ЈУЛ и анимирамо гласачко тело читавог Јабланичког округа да дају гласове Српској радикалној странци.

Окупљања и сукоби две политичке коалиције СПС-ЈУЛ-НД, "Заједно" изазивају недоумице, неспокојство и

неизвесност грађана Јабланичког округа а осуда, крађе од стране социјалиста и тражења подршке од српских непријатеља од стране коалиције "Заједно" само иде на руку српским радикалима. Највећи адут и једне и друге коалиције против Српске радикалне странке да је она крива за хаос и неред, оваквим њиховим чињењем пада у воду.

Првенило Лесковца које траје већ осам деценија, из године у годину, захваљујући српским радикалима све је блеђе. Они ће учинити да први извештај комуниста о њиховим успесима на изборе не буду баш из општина нашег округа.

После избора стара песма

Ово су последњи избори где су СПС и ЈУЛ успели поготову у мањим општинама Јабланичког округа да купе и преваре грађане. Сада је већини јасно да социјалисти ништа битно на пољу економије и пољопривреде не могу и не желе да мењају и да им је интерес само гола пљачка и лично богаћење а да ЈУЛ није нека нова политичка снага која има за циљ социјалну равноправност, већ да најгора могућа варијанта по грађане Јабланичког округа и читаве Србије.

Политички сукоб унутар и једне и друге коалиције, пљачке, нереди, хаос који изазивају политичке групације и једне и друге коалиције изузетно погодују деловању Српске радикалне странке на просторима Јабланичког округа. Веома брзо црвени Лесковац и остале општине Јабланичког округа изгубиће тај непопуларни предзнак.

Славиша Младеновић

Епиграми

СВЕТОМИР МОМИЋ

Епиграми

ЛЕВИ И ДЕСНИ МИТИНЗИ

Левица и "десница"
не могу да реше
ко ће наше локалне
сврабове да чеше.

Туђинске се заставе
у "десници" вију,
а левица доводи
туђу комисију.

Конце(сије) туђину
уступају Срби,
да их чеше мочугом -
и где их не сврби.

ПОДРШКЕ БУНТУ 1996/97.

Од подршке чврсте
Бернара Левија,
још маснице носи
твоја танка шија.

С подршком се јавља
и Адем Демаћи,
од које ћеш бити
за главуцу краћи.

Још и Милан Панић,
из "Ајсиен" раја,
(по)дршку ти шаље,
са дебљег краја.

Но, Србине, брате,
ти не веруј ником,
труле шљиве треси -
са својом врљиком!

"ВОЛИМ" И ЈА ВАС

Ко поново изазива немире у земљи у чијем се историјском памћењу помиње тек по која година мира а све остало су били ратови, побуне и сукоби?

Нико не сме да вас бије!
Волим и ја вас!

Између ове две изречене мисли актуелног председника Србије протекло је осам година, тешких и опасних година у којима се из тренутка у тренутак доказивала једна прича Федерика Фелинија, преминулог италијанског филмског режисера. Она гласи – као малог, у Анкони су га водили у шетње и у изузетно ведром дану са италијанске обале Јадрана видела се југословенска и тада су му говорили "тамо је Југославија, оданде увек стижу непријатне вести".

Југославија, скраћена или трећа по реду и данас свакодневно у свет емитује узнемирујуће вести брзином која понекада запрепасти и саме грађане Југославије. Многи међу њима, су, оне године када је изговорена мисао да Србе више нико неће тући, били на нултој тачки сопственог расположења или су, тек наслућивали да тешкоће стижу, да им се крај неће брзо сагледати. Боље рећи, одређени људи су схватили да стижу дани у

којима ће брат на брата ударити, пријатељ ће од пријатеља стварати непријатеља а улицама ће шетати све већи број људи који у сопственој усамљености и страху, све чешће на глас сами са собом разговарају, причају неке своје тужне приче.

Године опасног живљења

Чланови Синдиката лекара и фармацеута Србије чак су, због општег понашања Срба у Србији, јавно изјавили да је актуелна власт, својом негативном пропагандом извршила менталну деструкцију доброг дела свог народа и тај део народа "увела у колективну психозу". Затим саопштавају да је ментална деструкција далеко тежа од економске, политичке и сваке друге деструкције... Што, преведено на језик свакодневног говора значи да данас у Србији хода огроман број душевно ненормалних људи, па би, у неком крајњем закључју испало, а то тврде и лекари, да

Волим и ја вас! (власт) – последњи јавни наступ Слободана Милошевића

је Србија постала земља опасног становништва.

Ако се заиста озбиљно посматра понашање Срба у два последња месеца тек протекле године, онда лекари, са једног аспекта нису далеко од истине. Али, иако је Србија данас идеалан простор за многобројне манипулације, као и за посету многобројних страних медијских екипа, недостаје нам једино још Кристин Амампур, закључак чланова Синдиката лекара и фармацеута Србије требало би само условно прихватити као део исказа о нашој реалности. Јер и једни и други и власт и коалиција "Заједно", служећи се различитим механизмима, укључени су у огроман систем манипулација који Србији намећу неку врсту лудачке кошуље која се скоро до детаља уклапа у ону песмицу Јована Јовановића Змаја о српском времену – "још није време, још није време... а, сада је касно". У овом тренутку реч је о томе да у насиље и конфронтацију становници Србије не улазе из сопствене воље и забаве, већ је непопуштљивост једног човека, са једне стране и другога, који се за власт упорно бори од 1991., створила ту атмосферу страха. Играмо се улице и весела, а шта стоји иза тога?

Да бисмо схватили шта стоји иза игре, вратимо се, рецимо, на говор Слободана Милошевића, одржан на Гази Местану 28. јуна 1989. Пошто је годину дана раније изговорио ону чувену мисао да Србе више нико не сме да бије, тог јунског дана почео је свој говор тврдњом да је данас тешко рећи шта је о Косовској бици историјска истина, а шта легенда. Да би даље рекао: "Ако смо изгубили битку, онда то није био само резултат друштвене супериорности и оружане предности османлијског царства, већ и трагичне неслоге у врху српске државе... Устуке које су многи српски руководиоци правили на рачун свога народа, ни историјски, ни етнички не би могао да прихвати ни један народ на свету. Поготово што Срби кроз читаву своју историју нису никада освајали и експлоатисали друге... Ослобађали су вechито себе и када су били у прилици, помагали су другима да се ослободе..."

Сплав медузе на Теразијама

Застанемо, пребацимо се у 24. децембар 1996. Гомиле погрешно информисаних Срба, доведене аутобусима у Београд, уз обећање да ће добити дневницу од 50. динара уз топли оброк, а нахрањени празном кифлом и једном погачицом, тог тренутка, по мишљењу Слободана Милошевића, из-

Последњи "мохиканци" – Европе митинг леве коалиције на Теразијама

гледа, требало је да одиграју "ослободилачку игру", како би доказали да смо на "овим просторима велики народ, што није никакав српски грех, ни срамота. То је предност коју они нису користили против других" (цитат из говора на Гази Местану). Да, али шта су ти доведени људи доказали? Да су маказе манипулације до те мере исцркале свест тих људи, да скоро и нису знали где иду, зашто иду и која је њихова улога. И, када су се суочили пред чесмом на Теразијама са својим председником, видели су, о ужаса, да председник СР Југославије Зоран Лилић, попут неког основца клима потврдно главом на сваку изговорену Милошевићеву реч, вероватно, показујући тако колико су значајне те мисли... Затим, угледали су Николу Шаиновића, како додајује нешто иза леђа свом Председнику, а искрено, поглед на Николу Шаиновића, одмах асоцира на инфлацију, ту је била и Горица Гајевић, којој се приписује главна улога у срамоћењу свога Председника јер је, наводно и њена идеја и организација био "Митинг за Србију", и наравно, професор др Мира Марковић. За професора социологије и писца оних невероватних дневничких редова, човек са трибине тврди, да је она позвала одреде полиције. Јер, уплашена сазнањем да је главни режисер ТВ преноса овог митинга, пошто су његовој екипи помљене неке камере, побегао у Хотел "Москву" у коме је хитно затражио заштиту председника своје странке, она је, испунила жељу члана ЈУЛ-а и, наравно, позвала одреде МУП-а Србије у помоћ.

Времеплов

И опет се вратимо неколико година уназад, на тај Гази Местан, на коме је Слободан Милошевић у свом говору изрекао и следеће речи: "Неслога српских политичара уназађивала је Србију, а њихова инфериорност по-

нижавала је Србију... У памћењу српског народа та неслога је била пресудна за губитак битке и за злу судбину коју је Србија поднела пуних пет векова. Па чак иако са историјске тачке гледишта не би било тако, остаје извесност да је народ своју неслогу доживео као своју највећу несрећу. И обавеза народа је зато да је сам отклони да би себе убудуће заштитио од пораза, неуспеха и стагнације..."

Од тог говора је прохујало много, чак и за Србију преврше догађаја. И, опет смо у ситуацији да говоримо о српској слози и неслози, о инфериорним политичарима који у својим намерама да остану ту где јесу, не бирају метод свађања, понижавања и слушања свог народа. Или, ако се, укупно понашање Слободана Милошевића сведе под једно питање – шта то са нама ради наш Председник – одговор

је само један – игра на карту неслоге Срба, баш исто онако како су то радили и српске велможе пре шест векова!

У памет се председници

Дакле, један диктатор који не преза ни пред каквим страхотама у које може увести свој народ, ових дана понавља сценарио српских инфериорних политичара од пре шест векова. Онај други, Вук Драшковић, номинално писац и председник СПО, подједнако за српски народ опасан као и овај први, такође се служи методологијом "инфериорних политичара". Једина, укупну тренутну ситуацију у Србији не сагледава као резултат деловања унутрашњих и спољних непријатеља, али је то најмање зло у избору једног његовим говорима на Тргу Републике, или, Тргу Слободе. Односно, он подједнако претећи делује као и његов противник и никакав апел који б једном и другом могли да упуте људи хладне и паметне главе, не би код Вука Драшковића изазвао промене у понашању, као ни код Слободана Милошевића.

И за крај овог текста послужимо се речима из апела, односно писма официра ВЈ упућено и Слободану Милошевићу а по нама, може и Вуку Драшковићу: "Тражимо од Вас да будете уверени да смо само једном насели Вашем трику да за пропаст бивше нам земље одговара само бивша ЈНА... узмите се у памет и имајте председничке толико мудрости и достојанства, као човек од кога зависе највећим делом и Србија и српски народ. Натерајте Ваше полпроне да Вас више не лажу. Станите уз народ, уз Ваш српски народ..."

Толико овог пута, а што се тиче рата, сећамо се и оних Вукових јединица које су "лутале" теренима бивше Југославије.

Светлана Ангић

Паркинг код ЦК (Пинка) – допутовали на митинг о трошку пензионера

ГЛАСАЊЕ ПЕНДРЕКОМ

Како је српским радикалима закинуто пет посланичких мандата

Органи безбедности су се за све време трајања избора мешали у изборну процедуру и послове и негативно утицали на њихову регуларност. По Закону, полиција нема права да се меша у изборне послове, осим ако неко не нарушава ред и мир, а нарушавања реда и мира на изборима од стране опозиције није било. На овим изборима полиција, један њен део, и то пре свега из самог руководства, помогао је владајућој партији у нерегуларним пословима, вршио притисак на поједине кандидате Српске радикалне странке, претио им, приводио потписнике изборних листа. Све време чувари реда и поретка били су присутни на већини бирачких места и вршили

притисак да се гласа за владајућу партију.

– У Пећи, полиција је била присутна на бирачким местима у Гимназији, Љевоши, Дрељу, Баранима и Глојану.

– У Дечанима припадник полиције Слобо Пашчевић прикупувао је потписе за СПС и вршио притисак на оне који нису хтели да потписују.

– У Пећи су привели Дејана Премовића, коме је неколико шиптара потписало кандидатуру, а потом су приводили и те шиптаре.

– У Штрцу начелник службе безбедности из Урошевца Богољуб Јанићијевић, обишао је свако бирачко место и све контролоре Српске радикалне странке пропитивао о радном ме-

сту, броју деце и другим подацима, очигледно им претећи због страначке припадности.

– У Обилићу, у селу Црквена водича, шеф полиције за Косово, Ђорђе Керић, са 40 (четрдесет) полицајаца одстранио је посматрача Српске радикалне странке са бирачког места.

Ово су само најдрастичнији случајеви ушпитања полиције у изборне радње у корист владајућих социјалиста. Таквог ушпитања било је много и било би их тешко побројати.

На основу оваквих притисака као и крађа шиптарских гласова, социјалисти су Српској радикалној странци отели 5 посланичких места, два у Пећи, а по једног у Косовској Митровици, Приштини и Ђутину. Пошто је Српска радикална странка освојила највећи део гласова гласача који су изашли на изборе на Косову, Социјалистичка партија Србије је овде нелегална и нелегитимна, нарочито што се тиче посланика у Савезној скупштини.

Др Милорад Јеврић

ПРИГОВОР КОЈИ ЈЕ ОПШТИНСКИ ОДБОР СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ИЗ ПЕЋИ УПУТИО ЦЕНТРАЛНОЈ САВЕЗНОЈ ИЗБОРНОЈ КОМИСИЈИ

Српска радикална странка је благовремено уложила неколико приговора Савезној изборној комисији у Пећи због нерегуларности на више места (већина бирачких места) у изборној јединици за савезне изборе у Пећи и краје шиптарских гласова. Српска радикална странка у Пећи тражила је због тога поништавање савезних избора у 29. изборној јединици, али је Савезна изборна комисија у Пећи (29) одбила све наше приговоре. Одбијање приговора саопштено нам је јуче (5. XI 1996.) у 22 часа. Због тога улажемо приговор Централној савезној комисији у законском року – 12 часова.

У Савезној изборној комисији (29) учињени су следећи прекршаји и крађе гласова:

На свим бирачким местима у шиптарским местима покрадени су шиптарски гласови, иако они нису излазили на изборе, већ су се, повинујући се одлукама ДСК, уздржали од гласања. По нашим сазнањима од Шиптара у Метохији изашло је свега 10 (десет) њих а према нашим подацима у 29. изборној јединици Српска радикална странка је добила 15846 гласова, коалиција "Заједно" 3950, а РДСМ 4131 глас. Чланови бирачких одбора, у којима није било представника радикала, јер су их председници одбора враћали, покрали су тачно 41945

шиптарских гласова (и словима: четрдесет једну хиљаду девет стотина четрдесет пет). Само ово је довољан разлог да се пониште избори у Метохији (29), јер су Српској радикалној странци на овај криминалан начин одузета 2 посланичка мандата.

– На изборном месту у Ругови (Дреље, Хаџовићи) враћен је наш посматрач, иако је имао уредно решење Комисије.

– На бирачком месту у Барану председник бирачког одбора Томо Лакићевић, иначе секретар СПС-а Пећ, физички је насрнуо на члана одбора из наших редова, Василија Сенића, и одстранио га до 14 часова са бирачког места.

Подаци о покраденим бирачким местима

– Бирачко место Требевић... (83) покрали 1230 гласова и уклоњен члан нашег бирачког одбора.

– Гимназија (4) приписано 400 шиптарских гласова, Миле Ивановић, посланик, малтретирао члана нашег одбора Ану Антић и легитимисао је, иако није никакво званично лице.

– Житопромет (20) приписано СПС-у 1430 шиптарских гласова

– "Рамиз Садику" (21) насилно уклоњен наш члан Томислав Тривић

– "Рамиз Садику" (23) председник одбора Предраг Ђикановић насилно уклоњено две девојке, чланове бирачког одбора, Милену Ивановић и Наду Гојковић, иначе чланице Српске радикалне странке.

– Железничка станица-председник Владимир Лакићевић, брат секретара СПС-а, носио на десетине гл. листића по кућама.

– О.Ш. "М. Гилић" (30, 40, 41) насилно уклоњен члан наше контроле у времену од 9-12 часова.

– Радовац, где има свега 20 Срба, присвојено (414 шиптарских гласова)

– Капешница (51) социјалисти добили 56 гласова, али до изборне комисије, у путу, додато испред тога бр. 2 и тако укупан број попели на 256. Нашем члану нису дали записник.

– Љубенић – нашем члану бирачког одбора није дозвољен рад иако је имао уредно решење.

– Ложа (56), где нема Срба, покрадено 456 шиптарских гласова за СПС.

– Ложане (58) – уклоњен члан нашег бирачког одбора и у овом шиптарском селу приписано 248 шипт. гласова за СПС.

– Бирачко место 61 украдено 463 шиптарска гласа.

Косметски синдром – рутинска контрола у Гњилану

– Пиштгане (72) – уклоњен члан бирачког одбора са решењем и приписано социјалистима 111 шиптарских гласова.

– Захаћ (77) присвојено 256 шиптарских гласова, а то је урадио председник одбора Драган Лакићевић из клана **Лакићевић**.

– Клиничина (74) узет од Шиптара 181 глас.

– Трстеник (83) украдено 204 шиптарска гласа, јер тамо нема Срба.

– Дечани:

– Лођане (4) присвојено 113 шиптарских гласова.

– Лођане (5) узето од Шиптара, који нису изашли на избор, око 140 гласова.

– Раставица (7) приграбљено 56 шиптарских гласова.

– Глођане – има само једна српска породица, а приграбљено 128 шиптарских гласова.

– Грамочељ – приграбљено 127 гласова, иако тамо нема српских кућа.

– Јуник (15) – нема српских кућа, а социјалисти са полицијом на бирачком месту присвојили 155 шиптарских гласова.

– Јасићи (16) приграбљено 42 шиптарска гласа.

– Рзњић (18), има само два Србина, а социјалисти покрали 110 шиптарских гласова.

– Истинић (19) нема Срба, а социјалисти "убрали" 233 шиптарских гласова.

– Папраћане (21) има 15 Срба, а социјалисти приписали себи још 8 гласова

– Г. Стреоц (22) – нема Срба, а социјалисти покрали овде 291 глас.

– Д. Стреоц (23) – једна српска кућа са два бирача а покрадено у корист социјалиста 295 гласова.

– Бабалоћ има само двоје Срба, Кнежевићи, а социјалисти присвојили 107 гласова.

– Прилеп – нема Срба, а присвојено 87 шиптарских гласова.

Ђаковица.

– Центар културе (25) приграбљено 1300 шиптарских гласова

– Ђаковица (26) – присвојен 1251 глас.

– Нец (4) – нема Срба, а покрадено чак 2851 гласова.

– Брековац (1) узети од Шиптара 792 гласа.

– Поношевац (3) – нема Срба, а узето од шиптара 687 гласова.

– Кореница (43) нема Срба, а узето од шиптара 314 гласова.

– О.Ш. "Боро и Рамиз" – избачен наш контролор Војводић и противправно присвојено 132 гласа од Шиптара.

– Кпуз 826) – украдено 1268 шиптарских гласова.

– Бабај Бокс 82) – нема Срба, а приграбљено 372 гласа.

– Ђиновића кућа (16) – има свега 4 Србина, а украдено 132 шиптарска гласа.

– Краљане (14) – нема Срба, а приграбљено 499 шиптарских гласова.

– Дамјане (22) – у селу нема Срба, покрадено 524 гласа.

– Скивјане (9) – узето од шиптара 412 гласова.

– Управа медицинског центра (38) – приграбљено 289 шиптарских гласова.

Призрен

– Плањане (31), социјалисти присвојили 348 муслиманских гласова, али и муслимани освојили 129 гласова, које им не оспоравамо.

– Призрен (44) – приграбљено 87 шиптарских гласова.

– Гринчаре (28) – украдено 250 шиптарских гласова

– Г. Љубиње (32) – незаконито присвојено за социјалисте 157 гласова.

– Вокрица (39) – приписан 151 шиптарски глас.

– Љутоглав (23) – незаконито придодато социјалистима 300 гласова

– Бродосавце (2) – приписано социјалистима 171 шиптарски глас.

– Смаћ (17) – придодато без основа 89 гласова.

– Призрен (52) – присвојено 108 шиптарских гласова за СПС.

– Муштушште (21) – турско село, гласало за СПС 589 људи, а социјалисти од тога броја догурали крајом турских гласова до 1663 гласа.

– Призрен (48) – приграбљено 107 шиптарских гласова.

– Призрен (50), придодато на незаконит начин 488 гласова.

– Призрен (49), приграбљено 362 гласа.

Ораховац

– Зочиште (3) – приграбљено 57 непостојећих српских гласова.

– Ораховац (2) – дописано непостојећих (не зна се које националности), 62 гласа.

– Доње Геце (17) – приграбљено 115 гласова Шиптара који раде у иностранству.

– Општрозуб (20) – украдено 90 шиптарских гласова.

– Раћковац (38) – има свега 5 Срба са правом гласа, а социјалистички бирачки одбор додао још 101 шиптарски глас.

Сува река

У целој Сувој Реци социјалисти покрали 1026 шиптарских гласова, и то на бирачким местима 1, 2, 3 и 5.

На многим местима, као у Гимназији, Љевоши, Дрељу, Барану, и осталим полиција је у току целог дана боравила на бирачким местима.

Половина наших чланова бирачких одбора није од Комисије добило решења и њихов број је 87. од укупног броја, само за Пећ, Ђаковицу, Суву Реку и Ораховац. Решења за савезне изборе потписивао је председник Комисије Миладин Поповић, али је секретар Голуб Лазаревић бежао са печатом и некима је решења потписао тек на дан избора, као Милији Сенићу, и то око 12 часова.

Ово је само део уочених неправилности, злоупотреба, крађа, и насиља које су чинили представници социјалистичке партије на бирачким местима а ван бирачких места било је претњи, уцена, отказа са посла. Савезна изборна комисија у Пећи није уважила наше приговоре, па се обраћамо Централној савезној изборној комисији овим приговором и захтевамо поништавање избора у Пећи, Ђаковици, Дечанима, Ораховцу, Сувој Реци и Призрену, а то значи у целој изборној јединици бр. 29. Нарочито је индикативна ситуација око изборне комисије у Ђаковици која је формирана 16. X 1996, два дана пре рока за предају докумената, о чему се води посебан судски поступак што је и те како утицало на регуларност савезних избора у овој општини.

Бранислав Ивановић

ВЛАСТ НА СТРАНПУТИЦИ

Може ли се старом праксом ослободити старе, пропале политике и грешака и кренути ка решењу српских проблема које је та политика створила? Низ великих губитака и садашњи положај српског народа јасно доказује да – не може. Пре или после, творци и вођство те политике ће морати одбацити своју политику, или ће бити одбачени од народа и историје.

Дотле, српски народ трпи огромне и ненадокнадиве губитке. Инсистирање на тој пракси и политици, или чешиће, неспособност да их се ослободи и нађе пут који одговара стварности и интересима српског народа, само одводе народ и решење народних проблема на један дуги пут.

Ка решењу српских народних проблема и интереса могло се ићи логично, директно и у право време, или се могло препустити догађајима, одговарајући на њихове последице политиком која их је створила. Настављајући овако, сви су изгледи, бар за сада, да ће се кренути ка решењу српских проблема кроз дуги процес елиминације.

Овај процес елиминације је видљив и јасан. Решење се не гледа и не тражи у промени политике, већ у смени власти. Дакле, свака нова власт би била иста у погледу на основне интересе и потребе народа. И у сваком случају би створила незадовољство народа, можда и велике нереде и нову смену власти. Процес елиминације би трајао све док се не исцрпе сви носиоци ове исте политике. На крају овога процеса, када би били одбачени сви који заступају ову политику, остао би народу чист и јасан пут који је требало изабрати одмах у почетку, пре расула Југославије, или и доцније, када је било још времена. Колико има смисла и мудрости несрпска политика вођена близу 80 година, нека добро размисле сви који је намећу народу, или, просто, немају способности, воље и храбрости да учине и створе потребан преокрет у српском народу.

Дакле, да би српски народ дошао до своје српске државе какву треба да има, он мора да прође кроз овај дуги, спори и опасни процес елиминације свих оних који нису носиоци задовољавајућег решења. Тек онда би народ остао пред својим народним решењем.

Ако тако мора бити, т.ј., ако одговорни, или неодговорни, тако хоће, онда је најбоље да тај процес отпочне што пре и развија се што брже. Опасности има сувише много. Скоро све су далекосежне и задиру у сам опстанак народа и одбрану преосталих територија. Питање је, шта се све припрема српском народу и да ли би све то могао издржати и одржати се, да би могао дочекати очекивани дан остварења народних тежњи? Српски народ не живи у нормалном и безбедном времену и не може свести свој живот на питање само око игре смене власти, какве било. Српски народ мора имати власт која ће да изађе са ненародних странпутица и крене у остварење државе, која хоће и може да брани народ, његове интересе, народну територију и државу.

Реприза распада

Подсетимо се само на неке важније опасности за српски народ. Прва мисао иде како се распала стара Југославија. Прво нереди, затим прве поделе кроз самосталност општина, затим захтеви за конфедерацију, следећи побуном на отцепљење. Зар не видимо и у останима Југославије исте процесе у развоју? Дакле, није у питању само промена власти, него – много више. Ако промена треба да отвори врата за расуло преостале српске територије, онда нам, сигурно, није потребна. Промена је потребна, али у основи, која ће извести српски народ са свих странпутица, а поготову оних које су га довеле у садашњи положај. Питање није питање само власти, већ основних схватања и тежњи народа о себи, својој држави и опстанку. Докле год се то не схвати, вођство ће лутати, задовољити се само влашћу, и гурати народ у пропаст.

Колико вредности има изговор о тепшком међународном положају и при-

тисцима, претњама и агресијом страних моћника? Само ако узмемо у обзир положај српског народа у који га је довела несрпска политика, а прескочимо све могућности да се уради све што је требало урадити у право време, а водећи, везани несрпском политиком, нису хтели. Покушавали су да спасе државу, која није могла да се спаси. Српском народу нису хтели створити што је морало да се створи. Тако су начале државице, неке на српској територији док су Срби остали без своје државе и без свог народног програма. Жалосна је чињеница да су сви други избишше Југославије створили своје државице, а само највећи народ остао разбијен, без своје државе и изложен даљем уништавању. Нека сви који имају власт, или се боре за власт, погледају око чега се отимају и како ће их историја осудити.

Времена је било, могућности је било, да се на време одбаци несрпска политика и створи српска држава. Опомена је било довољно и у одговарајуће време. Али, зашто се водећи позивају на право да воде и одлучују? Сигурно зато да су најспособнији, најквалификованији да учине најбоље процене, донесу најбоље одлуке и буду од највеће користи своје народу. У свему овоме су промашили. Није ни чудо. Изабрали су да делују са основе која је унапред била осуђена на пропаст. Кривица им је у томе што је нису одбацили ни онда када је већ било јасно да је погрешна и крајње опасна за српски народ. Слабост им је у томе што је нису одбацили ни онда када је већ сасвим пропала.

Времена нема за замрзлост застареле и пропале политике, нити има времена за игру смењивања неподесних. Српски народ мора да крене одређеним и директним путем у своје народно и државно решење, прво припремама, а затим остварењем.

Србољуб Николић

ПРОТИВ НАС СЕ ВОДИ ГЛОБАЛНИ РАТ

Шта је у разговору са Владимиром Павловичем Рудњевим, аутором књиге "Познати - непознати Жириновски и његова партија после октобра 1994. године", о актуелној политичкој ситуацији у Русији, између осталог, рекао лидер Либерално-демократске партије Русије, Владимир Волфович Жириновски

Садашње стање - реална претња пропасти руске државе

Аутор: Шта по вашем мишљењу представља највећу опасност за Русију у њеном садашњем положају?

В. В. Жириновски: "Као прво, то је одсуство концепције националне безбедности и то не само на теоријском плану већ, што је најважније, у пракси. У претходном режиму, без обзира на одсуство теоријских истраживања у области концепције националне безбедности, у пракси су спровођене енергичне мере на реализацији животних интереса СССР-а. Упркос свим лутањима и недостацима претходног режима, он никад није заборављао оно најважније - није давао своје територије и није доводио земљу у стање полуколоније. Садашње стање пак представља реалну претњу пропасти руске државе. То доводи до бесправне предаје наших исконских територија (предаја дела руске земље Кини, дискусије око Курилских острва и др.).

Русији се наноси вишенамени економски удар: руше се унутрашње економске везе, ликвидира се база производња, ограничава се национална пољопривредна производња, упропашћавају се научно-образовни центри светског угледа (то јест, прекида се репродукција научног и интелектуалног потенцијала нације), руши се и растура војноиндустријски комплекс (ВИК). Дошло се до парадоксалне ситуације да се у нашим "приватизованим" предузећима из области ВИК производи за потребе америчког ВИК. Блокирају се наше спољно-економске везе (Либија, Ирак, Југославија и др.) са циљем да се Русији смањи девизни прилив и да јој се наметне "помоћ", кредити и зајмови лондонских и париских клубова, Светске банке, ММФ и других извора који се контролишу из једног центра. Очеvidно је да се ради о усмереном рушењу и десувверенизацији наше зе-

мље и њеном претварању у полуколонију.

Против нас се води глобални рат који може да не примети само последња незналица.

Постоје различита средства вођења овог рата: психолошка, етничка, биопсихичка, економска и на крају војна, што никако не смемо заборавити. Притом они више воле да тај рат воде туђим рукама, особито нашим и рукама наших братских народа.

А шта ради наша влада, да "заустави овакав развој догађаја"? Она само помаже њихово остваривање. На пример, ако узмемо економску страну питања, то је увођење погодног економског режима за западне транснационалне компаније (ТНК), увођење земљишне хипотеке, да би је западни инвеститори што пре откупили преко својих посредника (а понекад и непосредно), квази акциза и других псеудотржишних инструмената, који дозвољавају, практично

бесплатно, извоз свега вредног што поседујемо и увоз свега што и сами можемо да произведемо, далеко квалитетније, и све то ради постизања што веће зараде, али не за нас него за Запад. Такав економски механизам, који остварује наша влада, доводи до константног пораста нашег спољашњег дуга, потпуне потчињености националног финансијско-монетарног система Западу, што на крају доводи до губитка државног суверенитета.

Особити цинизам долази до изражаја када се разрађују међународно-правне основе за банкротство читавих држава са њиховом последичном "аукционом" продајом заједно са становништвом.

Против наше државе се води и активан психолошки рат који има за циљ да се пропагандом обезбеди сав тај безобразлук, при чему је најстрашније разбијање људске свести, њеног нормалног облика. Као резултат

Жириновски у Београду - сарадња руских и српских националиста

Шеф америчке администрације Бил Клинтон – зидар новог светског поретка

тога распадају се породице, раскидају се природне људске везе, личност се полако претвара у животињу чији је једини животни циљ примитивни хедонизам: почев од елементарног задовољења животних потреба па све до потрошачких страсти, када материјалне вредности постану саме себи циљ. Те две крајности у суштини воде ка истом - деградацији личности, друштва, морала и на крају онога што зовемо Руска држава.

У овом рату Запада против Русије они користе адуге - наше националне проблеме. Наравно, нигде у свету, сем можда у Индији, не постоји тако сложена комбинација староседелачких ентитета као на територији Русије. И зато при пропадању државности, при недостатку ефикасне власти, у условима социјалног и националног понижења, распаљивање међунационалних и међуконфесионалних конфликта претвара се у моћно оружје масовног уништавања, у оружје деструкције јединственог геополитичког простора земље. Довољно је навести пример да су у фази припреме рата у Чеченији оружје и муниција, различитим каналима и из различитих извора, достављани како опозицији тако и режиму Дудајева. И, што је најважније, чак и када су почела борбена дејства, режим Дудајева је и даље добијао оружје из истих извора, а то су изводиле једне те исте личности. По истој шеми одвијали су се, догађаји у Карабаху, Абхазији, Придњестровљу, Таџикистану. Сада се то исто догађа на Криму (имам у виду последње сукобе кримских Татара са оружаним формацијама украјинског режима). Шта је то ако не вештачки процес распаљивања вештачког грађанског рата у Русији. "Цивилизовани" стратеги то називају ослобађањем геополитичког

простора од народа његовим сопственим рукама.

Најстрашније у свему томе, по мом мишљењу, је то што већина становништва, које се налази чак на доста високом нивоу општег образовања, уопште не разуме о чему се ту ради и чему то води. И то није случајно. Свакодневно, из часа у час с телевизијских екрана, са новинских страница из радиоапарата тече снажан координиран процес замагљивања свести, деформисања реалне ситуације, па и најординарних лажи, што доводи до потпуне апатије народа, ствара психолошко стање немоћи, немогућности било каквог утицаја на ситуацију. То заправо и јесте једно од моћних средстава новог светског поретка. Зато, Руси, дођите себи! По-

Јелџинова главобоља
— како удовољити "пријатељима"
са Запада

гледајте око себе! Одакле долазе све ваше несреће и шта их изазива? Хитлер је прави дилетант у поређењу са савременим теоретичарима и практичарима трећег светског рата, а његова средства су "невинашца" у поређењу са савременим. Савремени

непријатељ није негде тамо иза линије фронта. Он је у вашој кући: у телевизору, радиоапарату, у новинама. Али ја не желим да будем толики песимиста. Тим пре што постоје реалне могућности за другачији развој догађаја. Једна од тих могућности су - избори. Без обзира на чињеницу фалсификовања избора, чега је било и 91. и 93. године, уз јаку контролу избори могу изменити вектор пада. Идите до бирачких кутија и пажљиво размислите за кога ћете гласати. Добро размислите, ко жели да спасе Русију и њен народ, ко жели њихов процват, а ко их патолошки мрзи и хоће на рачун Русије да уђе у клуб милионера који управљају светом, тојест у уски круг савременог мондијализма. Нашем народу, по њиховом сценарију, намењена је судбина савремених робова, без обзира на њихов социјални положај: било да су квалификовани радници, научници, војна лица, сарадници специјалних служби - свима је намењена судбина послуге.

О овоме сведочи и гранатирање зграде парламента 1993. и крвава кланица у Чеченији, и догађаји у Буђоновску, и многобројни криминални "обрачуни" које би хтели да припишу сарадницима државне безбедности и другим државним органима.

Ко неће да храни своју, храни туђу војску

Аутор: У вези реченог, какав је Ваш однос према савременом стању државних институција јкао што су армија, специјалне службе и др.?

В. В. Жириновски: У свим временима и у свим државама, наравно у свим оним које су сачувале своју националну независност, постоје сличне службе и оне морају бити ефикасне и оспособљене за деловање. Не бих хтео да понављам Бизмаркове речи да онај који неће да храни своју храни туђу армију, али код нас у Русији сада се све одвија баш тако, у буквалном и преносном смислу.

Сиромашни официри и остаци ВИК, који производи само за извоз, туђим армијама, саморазоружавање и продаја плутонијума САД по дампиншким ценама, ликвидација система управљања оружаним снагама, укидање бојевог дежурства појединих делова оружаних снага - да ли је то нормално стање?

Клеветање армије и специјалних служби у штампи, периодичне реорганизације КГБ-а, у коме се чак и његови службеници с тешком муком присећају како им се службе називају, угуравање високообучених кадрова у криминални бизнис, недостатак стана за официре и др., довело је до

Русија која, нажалост, нестаје – козачка литија у Москви

практичне парализе њихове делатности и до стварања услова за њихово искоришћавање од стране иностраних специјалних служби. Изгубљени су оријентир. Па, молим вас, реците, у којој још земљи реч "патриота" служи као поруга. Зато наши квазинаучници разрађују своје концепције националне безбедности. А после се питају како су наоружане банде Шамила Басајева, без препрека, продрле до Буђоновска и извеле тамо терористички акт. То треба питати оне који су развили систем државне безбедности, укључујући и елитне јединице типа "Алфа", информационо - аналитичке службе итд.

Аутор: *Какво место, по вашем мишљењу, заузима сада Либерално-*

демократска партија Русије у руском политичком спектру?"

В. В. Жириновски: Пре свега хтео бих да подвучем да смо ми прва и једина реална политичка партија која је изникла после ликвидације једнопартизма. Све друге су се појавиле после тога. Поједине од њих створане су одо-зго, а неке представљају невелике групе чији је утицај ограничен на ужи центар Москве.

Хтео бих да подвучем да се наша партија развија, понекад чини и грешке, али у целини, она се оформила као озбиљна политичка снага, која, не само по бројности чланова, него и по броју симпатизера, представља једну од најутицајнијих партија у нашој

земљи. Треба истаћи и то да од почетка 90-их наша партија није заобишла ниједан озбиљнији политички догађај, мада то није довољно познато ширим слојевима становништва услед हुтања средстава масовних комуникација, а још чешће услед искривљивања правог стања у овим средствима.

На парламентарним изборима 1993. године Либерално-демократска партија Русије је под руководством В. В. Жириновског заузела прво место, добивши 23% гласова или 12,3 милиона гласача.

Говорио сам о динамици наше партије и хтео бих да нагласим да ми данас имамо јасно дефинисане, рекао бих концептуалне, ставове о свим кључним проблемима савременог политичког живота. Жалосно је да се о томе недовољно зна, па ће, можда, издање ових публикација побољшати стање у тој области.

У закључку бих хтео да кажем још неколико реченица. Без обзира на све страхоте, ја се не бојим те речи, г ледам у будућност са оптимизмом. Русију никад и нико неће бацити на колена. Цела историја, па и најновија, доказује да ће Русија победити и у овом неравноправном рату. Она не са мо да има огромна богатства која се сада немилосрдно рабују већ и - праве људе.

У нашем народу појављује се све више ентузијаста који ће и овога пута спасти земљу као некада Минин и Пожарски. Ово нису празне речи. Они већ раде свој посао. Истина, њихове гласове још не чују широки слојеви становништва јер њихову вољу покушавају да сломију, а њихове речи да угуше или извргну порузи.

Добија на замаху консолидација мислећих људи. Овај процес није праволинијски, већ као цик-цак. Обични људи све више спознају како их обмањују савремени следбеници Хитлера и других. Научници - ентузијасте већ су открили суштину правих процеса који се одвијају у савременом свету и припремили су адекватне противмере. Али ипак, у крајњој линији, све ипак зависи од вас, од сваког грађанина наше велике и многострадалне отаџбине. Радите, мислите, гласајте за оне који могу у хоће нешто да мењају јер је сада питање власти питање преживљавања Русије. Ако се допусти да земљом још две-три године управљају они који су сада на њеном "кормилу", доћи ће до неповратног процеса изумирања нације, уништења наше велике државе, њене традиције и њеног становништва.

превео:
Дмитриј Јанковић

ЛАГЕР МРТВИХ ДУША

Учесници протеста 96. у неколико наврата покушали су да прођу до те, такозване београдске луксузне четврти, и...

За сада је то само идеја

Иначе, Дедиње, та такозвана луксузна четврт Београда коју су учесници протеста 96. назвали "забрањени град" постала је и њихова, а иначе је опсесија свих оних који би мало међу елиту. Ко, у ствари, демонстранте води ка Дедињу и чија је идеја да дођу до Толстојеве 33, а при том нису обавештени да председник Србије више не станује само у тој кући. Судићи по неким понашањима, њима и није стало до Дедиња, али, већ, када се толико "шалимо", хајде да се шалимо до краја. То је изгледа њихова основна идеја и човек и нема зашто да им пребацује.

Иначе, када се употребљава назив "забрањени град" за Дедиње, свакако да се асоцира на царски град у Пекингу, али, када је реч о Дедињу - ту, ни раније, а тек данас, нити има царица, нити краљева, нити памети, а честитости најмање.

Отето проклето

Зашти, заиста, данас треба заобилазити Дедиње? Због неколико врло озбиљних и јасних разлога, један је, да су данашњи становници Дедиња одавно, када су стигли као ослободиоци, шлепујући се уз јединице совјетске Армије, ту застали да би са својим вођом Јосипом Брозом Титом остварили своје сиротињске снове. Оног тренутка, када су старе становнике разјурили, поубијали или протерали, засели су у њихове домове и ту и данас седе и они и њихови наследници. Када су "освојили" Дедиње, одмах су ту четврт затворили, претворили је у мртав град, насеље аријиста који се никада нису прилагодили новим условима живота. Такви и полуписмени, само су служили свога вођу који је све то намерно радио и спроводили његове убилачке идеје. Подједнако намерно, као што је становнике Дедиње из прве Југославије назвао квислиншким сарадницима, издајцима, непријатељима, а све зарад једне једине усташке идеје - да што пре протера део Срба из њихових домова, да што пре смањи могући утицај образованих Срба.

И тако је, лумпенпролетаријат навалио, заглавио, убио и отимао. Ево једне конкретне приче. У ноћи у којој се 1944. година размењивала са

Прва дама Дедиња

1945. чувени Брозов генерал Жежељ, упао је у кућу трговца Поповића, она је у улици која се данас зове Булевар мира и сада у њој живи Јованка Броз, по дубоком снегу избацио власнике ове куће на улицу и весело дочекао да у "буржујској" кући једе и пије. Касније је, тај исти генерал Жежељ упао и у другу кућу, настајо се у њој и, када је обављен онај чувени откуп станова и кућа, уочи овог рата, у Србији, његови наследници су за неколико стотина немачких марака постали власници туђе куће. Живи били Жежељи.

Плацеви за слуге

То је само један, у низу, сличних детаља. А да не говоримо, како су бројни власници малих кућерака, не оних великих вила, такође протеривани и на њиховим плацевима изграђено је насеље за слуге које су радиле или, у некадашњем Маршала-ту, или на двору Јосипа Броза Тита. Таквих на Дедињу има данас толико да се човек озбиљно пита - колико је Брозу требало људи да би се у Београду осећао сигурним?! Но, те слуге које живе у Шолиној, Мајора Јагодића улици, Булевару мира, Ули-

ци Незнаног јунака, Паје Адамова и другим, ни овог тренутка нису свесни шта су својевремено учинили Србима. Иако су многи, међу њима такође Срби, били су пре свега Титове слуге. То Дедиње треба дубоко презирати. То Дедиње је мртав град, насеље мртвих душа.

Али, како је мисао о елитној четврти постала и део духовног бића Београђана и део опсесије многих, од дана, када је власт у Србији прешла у руке Слободана Милошевића, нити се снажније ширио. Број претендента да се убаци у елитну четврт, је растао и расте. Да је тако, довољно је прошетати Ужичком улицом и видети обновљене куће индустријалаца, лекара, политичара, трговаца из прве Југославије, иначе растераних људи. Те куће које су се у другој Југославији звале "Хрватска вила", те "Словеначка"... ех, те куће данас чланови владе Србије запоседају и у овим изузетно тешким временима за Србију све чешће, претварају у права станишта богатуна којима је на располагању и републички и државни буџет па "браћа", из њега, узимају и узимају. И замислите, свака од тих кућа данас је опкољена бројним камерама које снимају пролазнике! Знате зашто? Па, велики је страх у душама отмичара. Знају они добро да живе у туђем, да су заграбили оно што им не припада.

Несаница у тврдим кућама

Такво Дедиње, у коме у Толстојевеј улици живи и човек који данас тврди да "мир нема цену", а зиста треба заобилазити. Јер, ни животи грађана немају цену!

И сачекати. Па, и у овој Србији мора доћи тренутак у коме ће усвојени закони важити, правне регуле бити део регулативе живота а Народна скупштина бити место у коме ће се расправити и питање отимачине извршене оног тренутка када је лумпенпролетаријат почео да пише своје законе а њих, и њихово понашање уважавају и припадници власти која данас влада Србијом. У Србији једног тренутка закони улице морају бити потиснути - када се то деси, тада би требало отићи на Дедиње и све оно што је отето, вратити наследницима породица од којих је одузимано. Ако се то не уради, на Дедињу ће људи увек лоше спавати и заувек ће то остати насеље мртвих душа а само зато, што се у отетом кревету лоше спава!

Светлана Антић

БОЖИЋ БАТА У БЕОГРАДУ

Српска радикална странка организовала је поделу божићних пакетића за децу погинулих добровољаца Српске радикалне странке у последњем отаџбинском рату са територије града Београда.

Пажњи коју је деца погинулих бораца поклонила Српска радикална странка придружила се и Српска православна црква својим поклонима.

Савезни и народни посланици Српске радикалне странке војвода Зоран Дражиловић и Душица Николић посебно су се захвалили протојереју Саборне цркве у Београду Чедомиру Вучковићу на поклонима које је он у лично име Његове светости Патријарха српског господина Павла донео деци погинулих добровољаца.

Војвода Зоран Дражиловић и госпођа Душица Николић су се том приликом топло захвалили и господину Милошу Вуколићу и његовој супрузи госпођи Грозди, који су на привременом раду у Берлину, као и господину Душану Мицковићу и супрузи Весни који су на привременом раду у Шведској, што су донели поклоне наших радника из дијаспоре, да као и више пута до сада, са децом погинулих добровољаца прославимо празник рођења новог живота, празник деце и детињства, Бадњи дан.

Отац Чедомир Вучковић делио је поклоне Српске православне цркве

Људи добре воље и организатори прославе са децом палих добровољаца

БАДЊИ ДАН У ПАРАЋИНУ

У читавомовом политичком галиматијасу који се, од новембарских избора, дешава око нас, када се прави циљеви и стварни разлози за политичку борбу многих политичких странки и партија једва и назиру, док се међусобно боре за опстанак тираније и једноумља, уз помоћ полицијске диктатуре, или за враћање својих "крпица", заборављајући притом на алармантну потребу заштите националних интереса, на избављење из економске кризе и социјалне беде, заборављајући (и све чешће негирајући) национални идентитет, културу и традицију српског народа и Србије, по свему судећи, Српска радикална странка остаје једини темељ и потпора духовном препороду и повратку традиционалним вредностима нашег народа. Прогањана и медијском блокадом упорно потискивана Српска радикална странка ипак није на маргини политичких дешавања нити ће икад и бити. Својом исправном политиком, и потезима Српска радикална странка је доказала да је тренутно једини гарант обнављању слободне и јединствене српске државе. То је сада већ свима јасно.

Управо то је и био основни разлог да Општински Одбор Српске радикалне странке у Параћину на Бадњи дан организује поделу Божићних пакетића деци Параћина. Рано изјутра исечен је бадњак и донет у Клуб Општинског одбора, где је већ један сат касније све било спремно за свечани почетак прославе Божићних празника. А како другачије почети ако не са децом. Тог дана није било детета које је дошло пред Клуб а да није добило Божићни пакетић. Пакетићи су давани свој деци која су, макар и случајно, пролазила или се враћала са родитељима из града или са пијаче улицом (једном од главних и прометнијих у Параћину) у којој се Клуб радикала иначе налази. Деци су дељени пакетићи, бомбоне и сокови, а родитељима и свим пролазницима врућа проја и грејана ракија. Домаћини чланови Општинског одбора били су обучени у српску народну ношњу. Гласна национална музика и две заставе које су се виориле изнад Клуба, српска тробојка и плава радикалска заставица са белим двоглавим орлом, само су још више појачали ефекат празничне атмосфере. У више наврата, саобраћај на том делу улице заустављан је због гужве која се стварала испред Клуба. И тако све до 15 часова и 30 минута када су чланови Српске радикалне странке и грађани предвођени руководством Општинског одбора кренули, у колони, ка цркви "Свете тројице", да присуствују уношењу бадњака и

служби Бадње вечери. Колона српских радикала и симпатизера прошла је главном улицом града топло поздрављана од стране грађана који су се затекли у њој.

Обележавање Бадњег дана и Божићних празника наишло је на велики одјек, публицитет и симпатије Параћинаца који су иначе у све већем броју наклонени Српској радикалној странци, што се да закључити и по чињеници да је од новембарских избора у странку учлањено више од 200 нових чланова. Интерес Параћинаца још увек не јењава, већ се сваким даном и

сваким новим потезом српских радикала, повећава. Тиме је Општински Одбор Српске радикалне странке добио потврду поверења за напор и труд на васпитавању нових генерација које ће бити поносне на припадност српском народу, одане земљи свог рођења и верне националној традицији и вери својих предака, а створена је и обавеза да се настави са новим акцијама и манифестацијама који су већ у плану.

Припремили:
Горан Павловић
и Стратије Петровић

ЗАПАД У УЛОЗИ "ПОСРЕДНИКА"

Улогу објективног посредника у политичком сукобу око власти једног народа може имати само онај ко жели успех и добро том народу. Сви који желе рушење и уништење тог народа само користе све погодне прилике за остварење својих циљева. Српски народ је у таквом положају. Најгоре је то да нема ни власт ни опозицију изузев једине националне Српске радикалне странке ослобођене ненародних схватања, вољних и способних да бране свој народ и његове интересе. Природно је да у таквом стању власт постаје важнија од свега, па и од самог народа и његових интереса. Дакле, идеално стање за све "доброжелете" посреднике. Кога ће Запад подржати, у чему и колико?

Мерила Запада

У западном оцењивању водећих појединаца, странки, или политичких блокова појављују се само мерила која остварују рушење српског народа. То није нека новост, већ доследност политике која се води против Срба као народа, а не само против неког политичког вође, политичких схватања или власти. Запад је користио онога ко је подлегао притисцима, уценама, претњама и агресији и напустио интересе свога народа, све ради власти. Исто тако, Запад је увек био спреман да користи сваког другог ко пружа бољу прилику.

Све ово могу најбоље потврдити мерила која се најчешће појављују у изјавама западних званичника, у дискусијама и западној штампи. Као пример, узмимо само неке гласине:

- Као прво, гледа се да ли ће дотични вођа, странка или блок дати, или смети дати, икакву подршку западним Србима Републике Српске. Тражи се потпуно напуштање и одбацивање Срба Републике Српске.

- Ако не потпуно напуштање и одбацивање Срба Републике Српске, мери се ко би био гори или мање вољан да брани интересе западних Срба ма у ком погледу, и из било ког разлога.

- За остатак Југославије, или како они најволе да кажу, Србију и Црну Гору, тражи се ко је заступник мултинационалне државе, што практично значи остављање највећег народа, Срба, без своје државе какве су добили сви други од делова бивше Југославије.

- Ко је мање вољан, или нимало вољан, да брани интересе свога народа.

- Ко је вољан да прихвати западне захтеве и потпуну послушност.

- Шта се нуди Србима: само претње, санкције и казне за непослушност западних захтева. Нигде ни помисли о некој помоћи Србима у било ком виду, или било којој власти. Нигде ни помисли да ће оставити Србе на миру да бар сами решавају своје проблеме најбоље како могу. Исто тако, нигде икаквог знака да би заузели друкчији став према Србима у било ком случају.

Мерила Запада говоре најубедљивије шта српски народ може очекивати од њих. Упркос свега, водећи код Срба нису показали дораслост, вољу и способност да успешно бране интересе свога народа. Још горе, изгледа да они нису свесни положаја свога народа и одговорности која их терети.

Идеално стање за Запад

Запад иступа тако самоуверљиво у узвишеност својих поступака. Али, да видимо како ствари стоје, стварно. Запад још нигде није показао да жели стабилност и безбедност где Срби имају власт, нигде какву заштиту Срба или права Срба било где. Свугде су само рушили Србе, па и водили отворени рат и агресију против Срба. Најпре су то радили у Републици Српској Крајини, затим у Републици Српској, а сада је на реду и Република Србија.

Одговорност за настало стање око изборних питања сноси сви који нису ставили интересе народа изнад личних и страначких интереса. Упоредо са тиме иде ковање и непоштовање народне воље изражене на изборима. Све је ово створило услове за даље и директније мешање Запада и сви могу да се наћу бачени у страну када више не буду потребни.

Али, у чему су потребни? Добар део је већ речен у напред реченим тачкама западних мерила. Најглавније од свега је да продужењем спора и све отворенијег сукоба Срба против Срба, стварају се услови продуженог стања парализовања српског народа. Круна свега, ако би водећи Срби потпуно изгубили разум, би био грађански рат.

И без грађанског рата, за западне циљеве је довољно парализовање српског народа у међусобној борби за власт. Тиме се отварају врата за планове које је Запад припремао још од почетка расула бивше Југославије. Република Српска Крајина је уништена, велики део народа побијен, а остатак истеран у избеглиштво. За Републику Српску се припрема иста судбина. Ту ће Запад имати прилику, опет, да покаже своје право лице. За Републику Србију, догађаји се развијају

мало преурањено кривицом неодговорних водећих Срба. Идеално стање за Запад је у томе да кроз развлачење стање сукоба Срба око власти слаби Србе и отвара повод за цепање српске територије. Цело то време, наивни, или изгубљени, ишчекују коме ће се Запад приволети, а не виде да неће никоме. И цело то време, запад ће да се дичи пред целим светом својим учешћем у одбрани "демократског процеса".

Задовољење Запада

Запад ће се задовољити само тиме ако оствари своје планове за српски народ у потпуности. Ако је неко од Срба вољан да за власт сведе свој народ на обим и статус некадашњег београдског пашалука, то може постићи лако служећи онима који то захтевају. Ако ли пак хоће да брани свој народ, његове интересе и територију, која је још остала, онда нека буде спреман да живи и умире за свој народ, увек га брани, у свакој прилици и свим средствима на располагању. У противном нека се повуче и скине са себе печат и клетву издајства свога народа.

Ниједна агресивна сила, или савез држава, нису излазили са отвореним иступом против неког народа. Само Хитлер је то радио. Увек је свака агресија прикривана неким "узвишеним" циљевима. То је опробано средство западних држава, на којима је Запад градио своју доминацију света, експанзионизам и колонијализам.

Запад је свим својим поступцима против српског народа доказао да није његов пријатељ и не жели икакво добро народу. Кад би се могло стати само на томе, могло би се рећи – амин. Али, Запад је врло активан у агресивним активностима против српског народа, радећи отворено на рушењу народа и његове територије. Посредством Запада, Срби су изгубили велики део своје територије велики део народа и народне имовине, али и најважније плодове своје вишевековне борбе за ослобођење од ропске и туђинске власти. Запад не може, и нема право, изигравати улогу икаквог посредника у српском народу.

ПОНИЖЕНИ И УВРЕЂЕНИ

- Ради заштите својих права Савез пензионера Србије узалуд се обраћао председнику Србије Слободану Милошевићу, председнику владе Мирку Марјановићу, потпредседнику Слободану Радуловићу и осталим надлежнима, а од свих је добио што рече народ "обећања - лудом радовања".

- Државна милостиња у виду садашњих пензија увек касни, изузев уочи избора, када су народним гласачима на власти потребни гласови понижених и увређених.

- То што се током протеклих неколико деценија у држави Србији дешавало са пљачком пензионера од стране владајућих комуниста и каснијих социјалиста, достојно је чувене Риплијеве рубрике "Веровали или не?" А све што им се данас дешава може симболично пропатити протестан усклик праводољубивог пилета Калимера: "Па, то је неправда!"

- Ради заштите својих права Савез пензионера Србије узалуд се обраћао председнику Србије Слободану Милошевићу, председнику владе Мирку Марјановићу, потпредседнику Слободану Радуловићу и осталим надлежнима, а од свих је добио што рече народ "обећања - лудом радовања".

- Да ли наша држава апсурда и тираније народа жели да над пензионерима примени ранији закон добровољног убиства беспомоћних старца звани "лапот" или да их, попут обичаја Ескима, пошаље у дугу шетњу без повратка по снежном беспућу?...

Тужну, трагичну причу о крајње нечовечним и незаконитим поступцима владе Србије, према пензионерима, чији су богати фондови одавном опљачкани, најбоље може симболизовати очајнички, протестни уз-вик популарног и праводољубивог пилета Калимера: "Па, то је неправда!"

Да, вас подсетимо, ако сте заборавили Калимера: то је оно слатко пиле које се седамдесетих година на нашим тв екранима, упорно борило за истину и правду све док од тадашњег тоталитарног Брозовог режима није било забрањено, јер је изазивало незгодне асоцијације поводом репресија и тираније власти. При племенитим акцијама, увек од превејаних лопуца пораженом и исмејаном Калимеру, није остало ништа друго него да у огорчењу, попут данашњих пензионера из Србије, искаже своју поруку реченицом: "Па, то је неправда!"

Да, то је заиста велика неправда, како поступа и обмањује српске пензионере примитивни, диктаторски режим, познат по апсурдној Марјановићевој директорско-монополистичкој влади. Та корумпирана влада Србије, у којој седе извесни директори својих приватних или друштвених фирми, заинтересовани само за њихов развој и пристojно награђивање, сирово и безобзирно, до ових дана, гласаче и понижавају кориснике пензијског и инвалидског осигурања Србије. "Који пензионер може да живи од своје пензије?" - поставља отворено питање у свом предизборном говору председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ. "Може ли пензионер од своје плате да купи кошуљу, ципеле, одело, капут? И такве какве су јадне и бедне, пензије касне по три месеца. Земљорадничке пензије касне и по шест месеци. Дечји додаци касне по осам месеци. Да не говорим о социјалној помоћи, инвалидницама и другим облицима социјалних давања". ("Велика Србија" бр. 299, децембра 1996.)

Власт левог блока, која се не држи законитости, а не спречава корупцију ни лоповлук већ годинама даје обећања што народ каже "лудом радовања" пензионерима, чији су нелогични распони у вези дужине стажа, квалификација и резултата рада у вези са обављањем истих послова вредни чувене Риплијеве рубрике "Веровали или не?" И Уставни суд Србије потврдио је да су уредбе Марјановићеве владе о пензијама противуставне, па опет ником ништа. Нико од одговорних није кажњен због ускраћених права пензионерима. И редовне аконтације од државне милостиње у виду данашњих пензија исплаћиваних у два дела, увек касне, изузев пред изборе, када су народним гласачима на власти потребни њихови гласови. Али, ни народ није више наиван, што најбоље сведоче све чешћи наслови у штампаним упућени од стране сиромаштвом најтроженијих грађана Србије - пензионера:

- Са пензијом у беду.
- Пензије на низбрдници.
- Примораће ме да просим!
- Ни живети, ни мрети!
- Шта ће бити са пензионерима?
- Лажна обећања неспособне владе.
- Рачуни и пензије у раскораку.
- Чија су брига пензионери и ко троши њихов новац?
- Пензионерске паре отишле су на изградњу 446 привредних објеката и 48 рехабилитационих центара.
- Зашто пензионери ћуте?

Тиранија наше "државе апсурда"

Корени садашње беде пензионера у Србији (осим мањег броја привилегованих), проистекли су још из ранијег експерименталног периода кардељевског тобожњег "самоуправљања". Али и "нови" властодршци, наставили су са старом праксом лажне "социјалне правде". У ствари, наставило се са култом нерада и неодговорности, морално-политичке погодности и послушности (уместо припадности СК сада се захтева масовни упис у ЈУЛ). Запостављају се најмлађи и најстручнији са високом школском спремом, који, данас без динара помоћи безнадежно чекају неизвесну будућност на берзи рада, или одлазе у бели свет. А сироводи се оно што је као апсурд посебне врсте.

У поглављу посвећеном социјалној политици Српска радикална странка је у члану 84. с правом истакла: "Неконтролисано пензионисање (старосне, инвалидске пензије), запосљавање без стварне потребе привреде у друштвеним предузећима, материјално обезбеђење запослених без стварања нових вредности, уз сталан пад производње, само су продубили економску кризу и нису значајније спречили суноврат социјалног положаја становништва". Наиме, ранија и данашња власт за поштен, продуктиван рад, никада није пристojно награђивала грађане у Србији држећи их на тај начин стално у зависном "поданичком односу". Није никакво чудо што су као касније последице наступиле, кроз деценијски просек, веома ниске пензије, недовољне за одржање основне животне егзистенције. Посебна је прича о високим зарадама у државним предузећима, нарочито код банака-губиташа, чији су службеници, попут осталих приви-

Чекајући пензију – уместо безбрижне старости брига за опстанак

легованих, примали без стварних резултата рада, највеће плате, да би њима остварили исто такве и пензије. У скороје време апсурди у драстичним разликама плата и пензија за исту врсту послова су још уочљивији. Како многа предузећа због недомаћинског, лошег пословња, нису у стању да исплаћују у потпуности плате радницима, део тог износа покривају зимницом, не размишљајући како ће се то одразити на будуће пензије, засноване само на новчаним доприносима.

Апсурди изражени у драстичним разликама плата и пензија за исту врсту послова у последње време у Србији су још уочљивији. Пратећи та збивања домаћи и страни извештачи се у чуду питају: Како радници на плаћеном радном одсуству примају веће плате или тзв. "накнаде" од запослених колега? Зашто су извесне плате у истим предузећима мање од пензија, такође, бедни? Како наше банке са неизмиреним обавеза-

ма према штедишама добијају највеће зараде а потом и пензије? Са чим новцем те исте банке подижу велелепне палате, као и нека бар званично - пропала предузећа? Како то да у држави СРЈ, две републике имају нејединствен систем пензијског осигурања, јер Црна Гора за разлику од Србије редовно исплаћује пензије, уз остале погодности за најстарије. Зашто исплаћене пензије у Србији не могу уопште више подмиривати основне животне, месечне издатке, и са правом се могу сматрати недовољном социјалном помоћу. А пензије нису социјална помоћ! Зашто држава није приморала предузећа која су отуђила ранији богати пензијски фонд, да новац врати уз одговарајућу камату. Јер, свуда у свету пензијски фондови су светиња, не смеју се ни дирнути. Под директном су заштитом државе, осим када се уз пристojну камату инвестирају у друге послове, ради стицања веће добити, што допри-

носи спречавању инфлације и стабилизацији привреде.

Како се данас понаша остаје отворено питање да ли наша држава апсурда жели да над беспомоћним пензионерима примени ранији нецивилизовани поступак добровољног убијања старца звани "лапот" или их по обичају Ескима шаље у дугу шетњу, без повратка, по снежном беспућу?...

Обмане представника власти Србије

Многе неправде погађају највећи број од преко 1.300.000 пензионера, све озбиљније угрожавајући њихове животе, тако да нису више у стању да плате ни месечни износ аконтације монополског предузећа ЕПС-а за утешак струје (што је јединствен случај у светској историји). Њихова обраћања свим надлежним органима у републици Србији да им се муке скрате, била су узалудна.

Савез пензионера Србије, притиснут огорченим претњама свог милионског чланства због неиспуњених владиних обећања, преко свог представника Предрага Тодоровића, обраћао се председнику владе Марјановићу, потпредседнику Радуловићу и републичком министру финансија Влаковићу, али ништа није постигнуто. Узалудне су биле и молбе за помоћ због опустелог пензијског фонда путем кредита гаташњем гувернеру Драгославу Аврамовићу као и вицегувернеру НБЈ Божићу Газивођи.

Најзад, пензионерска организација одлучила је да се обрати за помоћ и лично председнику Републике Србије Слободану Милошевићу, отворено му износећи све у вези са црним тржиштем, неоснованим богаћењем појединаца или групација, нерационалном потрошњом буџета и нерегулисано доприноса, захтевајући да се отклоне те бирократске неправилности које су потпуно угрозиле садашњи пензионерски статус. Том приликом, по извештавању медија, Милошевић је делегацији на челу са председником Предрагом Тодоровићем дао свечано обећање "да исплати пензија треба дати приоритет" што, наравно, није спроведено у живот. При другом обраћању Милошевићу, по истом питању, који је и тада поновио своја обећања и опет слагао, председник пензионерске организације Тодоровић, дајући своју оставку, између осталог је истакао: Он (Милошевић) је нама то обећао. То се није спровело. А онда смо опет интервенисали код њега, али бива по оној народној: Поп ђаку, ђак црквењаку! Пензионерска организација није задовољна, односом владе Србије према најстаријим у Републици. Марјановић је обећао како ће све решити, па наложио министра, потом они својим помоћницима, и ништа се није догодило. Због таквог

убичајеног нехатног боље речено не-одговорног, нехуманог односа пред-ставника левог бло ка на челу са пред-седником Републике и владе Србије, према већини који су пошгеним рад-ом с пуним стажом зарадили своје пензије, статистике данас показују по-разне резултате. Током неколико по-следњих, несрећних година по Србију, преко 40.000 пензионера је због велике беде и немогућности плаћања меди-цинских ус-луга и лекова умрло, а неколико стотина чак прекратило животне муке самоуби-ством.

Нереални просеци за пензије

То што се данас дешава са пензи-јама у Србији, по историјским изво-рима, подсећа на одредбе самовол-ног, деспотског кнеза Милоша Обре-новића, ако није још горе, јер тада пензијски фондови нису од власти били безочно покрадени. Наиме, по-сле Устава из 1838. године, а по првој "Уредби о пензијама" из 1841, чла-ном 53, сваки службеник је могао по-днети влади захтев да му се "према заслугама" одреди висина пензије. Нешто слично у Србији се десило 1950. године, када је попут посебних одлука кнежевог Совјета, по пропи-саном закону комунистичког Прези-дијума Народне скупштине, било признато право на редовну пензију "свим заслужним револуционарима, најчешће без неопходних година ста-жа. Они су добили највише износе за пензије. Седам година касније, слично високо награђивање "заслу-жних" за комунистички режим пре-узело је на себе Савезно извршно ве-ће, попут чаробног штапића, дарују-ћи тзв "националне пензије", чак и изразитим србомрзитељима попут злогласног Фадиља Хоце. Међутим, тада се није узимао нереалан десето-годишњи просек: за разлику од да-нашњих пуна пензија стицала се "после 40 година рада и била у ви-сини плате у задњој години".

У новија времена, право да се пензионирати и без десетогодишњег просека, добили су само привилего-вани, нарочито из редова војске и полиције, којима се преносио пун износ последње плате на пензијски чек, а овај би се захваљујући касније дарованим процентима, стално увећа-вао. Тако смо стигли до великих пен-зијских разлика, јер је један мањи привилегован слој из раније држав-не управе могао на основу тог права да стварно ужива све благодети док је остала милионска маса једва про-живљавала данас стижући до апсур-дне ситуације да са њом не може измирити ни основне животне по-требе. Поготово су у трагичној ситу-ацији појединци који са својом пен-зијом морају издржавати вишечлану породицу, опет због небриге данашње власти да запосле младе и способне.

Постоји, ипак, једна битна разли-ка између пензионера кнез Милоше-ве деспотске Србије и данашње ти-ранске Милошевићеве владавине. Не-писмени кнез Милош за разлику од на-шег по претходном занимању банкара Милошевића, који је упропастио не само банкарски систем (дозволивши нечувен криминал у тој области) него и државу Србију, није награђивао ло-пове и прописете у државној управи. Јер, кнежевска српска влада, службени-цима који су били отпуштени због "неваљалства или порока", никакву пензију није давала. А по истог Уредби из 1841. године била је извршена и ре-визија примања дотадашњих пензионе-ра с тим што се за при-стојно награђи-вање поштовала школска спрема и ду-жина радног стажа што, у нас, одавно, није случај.

И врапцима на грани познато је у погледу карактерисања наших пен-зија да су оне лично право условље-но дужином радног стажа и висином улагања у фонд пензијског и инвали-дског осигурања. Међутим, како је комунистичка власт укинула једино правичне платне разреде, где се за радне зараде и будућу пензију није као најбитнија урачунавала тзв. "мо-ралнополитичка подобност", за основ узет је крајње нереалан десетого-дишњи просек, од којег су, наравно, поред функционера били изузети припадници војске и полиције на ко-јима је Брозова диктатура и почива-ла. То значи да су још од пре пола века југословенске пензије стицане под неједнаким условима биле крајње неправичне јер нису зависиле од радног учинка и висине стопа осигурања, него од одлука привиле-гованих установа и предузећа. Као узорно, у тадашњој штампи, било је често истицано, да је нека курирка или приучена дактилографкиња до-била већу плату или пензију од слу-жбеника са високостручном спре-мом, по оном што народ вели: "Чега се паметан стиди, луд се поноси". А главна вест гласила би: "Дактило-графкиња претекла директора са месечним обрачуном зараде! Да не поми-њемо какви су све марифетлуци би-ли спроведени при ванредним пен-зионисањима уз помоћ "два сведока" ради доказивања измишљеног радног стажа.

Затим, познато је принудно пен-зионисање "ранковићеваца" у најбо-љем животном добу после одлука Бри-онског пленума.

Занимљиво би било изградити студију о добитницима тзв. "нацио-налних пензија", где су поред низа неоспорно заслужних стваралаца, били уврштени и многи вешти режи-мски доушници и протекционаши због својих "изузетних заслуга" за прављење лажних полицијских до-сијеа колега, који, на жалост, до ових дана нису отворени.

Приликом одређивања висина пе-нзија у апсурдима отишло се толико

далеко да је за то било најбитније у-које је време поднет захтев Заводу за социјално осигурање, па су ту издефе-ренциране три фазе. Највише се ис-платило, односно посрећило онима, који су се пензионисали до шездесе-тих година док су сви касније много лошије прошли. А то из разлога све масовнијег пензионисања, нереалне сразмере између пензионера и запо-слених, од којих су захваљујући по-кровитељству, незаконитим поступ-цима владе Србије, нека велика пре-дузећа, попут ЕПС-а, ослобођена од ушлаћивања стопе доприноса, док су народ и даље тиранисала незабеле-женим у свету рестрицијама као и ценом струје с обзиром на бедан жи-вотни стандард.

О мистерији названој "просечна пензија", намерном замешатељству перфидног владајућег неокомуни-стичког режима за стално збуњивање пензионера, није вредно трошити речи. Наиме, том незаконитом мером при одређивању висине пензије гру-бо су повређена права радника и слу-жбеника с најдужим стажом који су управо највише уложили у пензиј-ске фондове. "Наше пензијско и ин-валидско законодавство је, мимо ос-талог света, нашироко допуњено и ониме што не спада у сверу овог осигурања, кроз одређена права и тзв. по-годности, које се покривају његовим изворним приходима", пише стру-чњак за ту област Константиновић. "На подручју уже Србије то је случај са сваким шестим пензионером. Њи-хове су пензије мимо општих услова и мерила - одређене под повољнијим ус-ловима (краћи стаж, или осетно уве-ћан), а такође и у знатно већим изно-сима но што је случај са обичним, осигураницима... Оваквим начином је добијен лажан показатељ, односно осетно већи износ него стваран..."

Живот понижених и увређених

Као што је познато пензије су ве-ћином минималне и не прате реално трошкове живота, тако да скоро 90 одсто у Србији од њих живе сиромашно, по опису Достојевског, попут понижених и увређених људи, који-ма је, за разлику од цивилизованог света и правно уређених држава, онемогућена нормална егзистенција. Како преко милион грађана у Срби-ји живи једино од тог минимума, одавно закиданих и нередовно ис-плаћиваних пензија, они у садаш-њим условима нису у могућности да плате ни основну прехрану, да купе неопходне лекове, а због прескупе струје зиму највише проводе под јорганом. Ових дана смо сазнали да доајен српске а и светске штампе Пре-драг Милојевић, аутор више хиљада изванредних чланака и репортажа као и десетину врхунских књига, за које је добио највиша друштвена признања, у 96. години, због преску-

пе струје, због прескромне пензије, највећи део дана проводи - у постељи! То је, разуме се, само један од низа тужних примера. Уместо да одлазак у пензију буде радост људи, данас се то сматра најгорим прогонством. А да чаша горчине буде напуњена до самог врха, једино у нас се изгубио обичај да вам поштар сваког месеца закуца на врата и донесе ту злехуду пензију. За њу и најстарији пензионери морају да одлазе поштарима на ноге, да дрежде по хладноћи у неким хладним и мрачним просторијама, чекајући на исплату под будним очима два дежурна милиционера јер може се десити да паре буду од лопова опљачкане. Нико се не пита где су они прави лопови, који су, највише опљачкали пензионере. Уверени смо да они у својим вилама на Дедињу не јуре поштаре два пута месечно да им исплати неку црквицу.

Налазећи се при крају животног века, када би требало бар да им је старост осигурана, данашњи пензионери Србије, иако живе у истој држави, неизмерно горе пролазе од црногорских пензионера, који пензије примају редовно и у целом износу, добијајући успут и регресе, зимницу као и плаћена лечилишта. У Црној Гори је и тзв. "просечна пензија" већа за око 300 динара, што није мало у поређењу са српском. Да не помињемо остале погодности за пензионере у свету, који не плаћају медицинске услуге, лекове, превоз и остале комуналне услуге што у држави Србији није случај. Трешало би наши посленици из Завода за пензијско осигурање да, рецимо, у краљевини Великој Британији, упознају шта је прави социјализам, бар у погледу права социјално најугроженијих, као и у осталим земљама света. Јер, ово што су учинили са пензионерима у Србији одговорни подлеже најоштријим казњеним мерама у погледу намерно спроведеног геноцида за уништење живота старије популације.

Пљачка пензијских фондова

Пензионерима до данас није дат одговор на основно питање: ко је извршио пљачку њихових богатих и пуних фондова? Ко се дрзнуо да отме деценијама поштено уплаћиване пензионерске доприносе? Остаје отворено питање зашто корисници опљачканих пензионерских фондова (око 466 фирми се послужило тим огромним новцем), током неколико деценија није до ових дана вратило фонду дугове са одговарајућом каматом. И у овом случају остаје актуелан протестни узвик пиленицета Калимера: "Па, то је неправда!"

Поводом нечувеног, незаконитог отуђења ранијих пензијских фондова у виду разних "позајмица" почетком седамдесетих година, која нису

враћена са уобичајеном каматом од 2,5 одсто као у првим годинама после Другог светског рата, вршена су разна непотпуна истраживања и постављана многа питања. Тек у скорје време на основу посланичких питања у Републичкој скупштини о несталим пензијским фондовима, на основу података добијених од владе Србије, сазнало се о још једној великој пљачки комунистичке власти. Од доприноса за пензијско осигурање, које је неотуђиво право оних који су деценијама од својих плата издвајали 10 одсто (а исто толико давале и радне организације), по тврђењу владе Србије изграђено је преношењем средстава укупно 446 привредних објеката, 48 рехабилитационих центара, 19 школа, многе болнице, попут Клиничког центра у Београду, са целокупном опремом, као и домови здравља широм Србије.

Захваљујући пензијском фонду изграђен је Аутопут "Братства и јединства". У Београду су изграђени палата "Београђанка", модерни центар "Сава", зграда СДК централе и филијале Савски венац, извршене многе адаптације и реконструкције пословних простора као и разних репрезентативних објеката.

За привредни развој Србије СИЗ пензијско-инвалидског осигурања 1989. године издвојио је равно милијарду динара. Још није добио заховалницу од Кипра јер је тај новац тамо отишао.

На основу информације републичког СИЗ-а за пензијско и инвалидско осигурање, наравно непотпуне, знајемо да је новац пензионера био отуђен и пренет у виду "позајмица" за подизање, уређење и изградњу националних паркова Копаоник, Тара и Ђердап. За подизање водних објеката широм Србије. За развој неразвијених општина Тутин, Сјеница, Нови Пазар и др.

Из пензијског фонда силне паре су отишле на изградњу великих индустријских предузећа попут "Гоше", младиновачке "Керамике", Сартиде 1913 јагодинског АИК "Нови пут", шабачке "Зорке", лесковачког "Универзала", "Ласте", итд.

Новац из пензијских фондова користиле су и крагујевачка "Застава", раковички "Рекорд", Рударско-топионичарски базен Бор, земунски "Грмеч", пиротски "Први мај", а финансиране су, попут Титових јубилеја, из истог извора и многе државне прославе. Све то без каматне обавезе и обавезног враћања великог дуга! Тако да су раније богати пензијски фондови тотално опустошени.

Пензијски фондови у Србији доведени су у веома тежак положај, нарочито последњих година грађанског рата на просторима бивше Југославије као и од наметнутих економских санкција. Дошло је до апсурдне ситуације за пензионере, јер су паре из фондова нестале неоплођаване

пристојном каматом, као што се чини у целом свету да би се побољшао стандард најугроженијих, а многа предузећа налазећи се пред колапсом због насталих тешких прилика у земљи али и манипулација свог руководства, била су незаконитом одлуком Српске Владе ослобођена уплата за пензијско осигурање. Потом, у циљу олакшица живота предузећима на вечитим државним јаслама за скоро 20 одсто било је смањено уплаћивање доприноса за пензије. Такође, дошло је до масовног "откупљивања" радног стажа од стране предузећа, која су слале у пензију (да би се ратосиљала вишкова) своје људе с минималним радним стажом у најбољем животном добу, што је посебан апсурд. Било је и вештих манипулација од стране "сналажљивих" пријатеља, који су своје супруге међусобно пријављивали као тобожње "кућне помоћнице", уплаћујући за њих мали допринос, тако да су те госпође без и једног стварног дана радног стажа, преко ноћи, постајале пензионерке. Било је и горих подвала које су уобичајене у нашем друштву без одговорности, па зато и није за чуђење што су пензијски фондови нагло пресахли, тако да је Републичка заједница уместо да тражи од надлежних враћање средстава из отуђених фондова, почела да се задужује узимајући краткорочне банчине кредите и остале позајмице са разних страна са веома високим каматама, које, наравно, није била у стању да уредно враћа. Због тога су пензије почеле да касне, а при завођењу санкција први су на удару били пензионери којима су драстично смањена редовна примања. Са доласком највеће у свету мега-инфлације под Шаиновљевог владом, који је потом због "заслуга" (ваљда што су тада поумирали или се поубијали многи угрожени пензионери), био од председника Милошевића награђен још угледнијим положајем, за пензионере су настали најгори дани. Њихове пензије износиле су тада само по неколико ДЕМ месечно.

Како се ситуација пензионера Србије и поред делимитичног укидања санкција стално погоршава, јер оне и даље умањене стижу нередовно, не прате трошкове живота, нису доведене на законски ниво, а чак су смањене и стопе доприноса за пензијско осигурање док се оне не усклађују са порастом зарада, а изостала је и солидарност њихових ранијих радних организација (тринаеста плата, регрес, маркице за превоз, бонови за топли оброк и др.), разумљиво је испољено све веће наздовљоство корисника. Јер, они своја потраживања захтевају, имајући у виду да су пензије лична примања остварена на основу минулог рада, а не социјална помоћ недовољна за основне животне трошкове, осим малог броја привилегованих корисника из редова државне управе.

Неисплаћен "велики дуг"

Поставило се питање зашто српска влада није пензионерима исплатила "велики дуг" од преко две милијарде динара о чему је крајем 1995. године дошета посебна Уредба. По тој Уредби, сваког месеца тај дуг почев од 1.500 динара по пензионеру, морао се увећати за пораст зарада запослених у Србији. Планиран новац да се за ту сврху прикупи преко пореза за дуван, ПТТ импулса и осталог није био остварен. Због тога је српска влада кривце назвала произвољним, неодговарајућим термином - "финансијска недисциплина", истовремено омогућивши многим јавним предузећима да не уплаћују по закону обавезне стопе доприноса за пензијско и инвалидско осигурање. Узалуд су посланици опозиције у скупштини Републике Србије указивали на ослобађање од доприноса владиних "миљеника", набрајајући чак неколико десетина повлашћених фирми, али за тај очигледни криминалан њен председник Марјановић није имао слуха називајући ту крајње нечовечну саботажу према најстаријем становништву тобожном "финансијском недисциплином". Међутим, уместо "великог дуга" пензионерима је септембра 1995. године исплаћена само мања сума у виду бонова за исплату дела прескупле електричне енергије монополског ЕПС-а, чиме је он био ослобођен обавезног плаћања доприноса за пензијски фонд. Значи, од те владине уредбе било је за пензионере и државу Србију више штете него користи, тако да је и та одлука Марјановићеве аферашке владе остала мртво слово на папиру. И поред многих обећања, она до данас није била у стању да реши проблем редовних исплата пензија.

Остаје отворено питање после неизмиреног "великог дуга" и осталих оптимистичких обећања министра за рад, борацка и социјална питања др Јована Радича, зашто он није поднео пред Скупштином Србије никакву одговорност, него му је благонаклоно докунштено да поднесе "неопозиву оставку" и једноставно оде са тог положаја. Али, ко је у нашем друштву без одговорности, био изложен критичкој расправи и стварно кажњен за учињене пропусте и грешке. Сетимо се на крају затанкане и чувене "министарске афере".

Како пензионерима због неплаћања доприноса привилегованих установа и предузећа, присутне све веће неликвидности банака, привреде као и осталих неповољних околности, предето је још гори дани, све чешћи су њихови захтеви за продају објеката изграђених њиховим новцем и за правичну накнаду штете у виду прописаних камата. Свака правна држава која поштује закон морала би под хитно издати сва предузећа и установе која су "позајмљујући" отуђила средства из пензијског фонда да их с одговарајућом каматом врате веома угроженим садашњим корисницима. Уколико, поме-

Брука и срамота система

нути отуђивачи туђих средстава не располажу могућношћу за повратак незаконито присвојеног новца из пензијског фонда, по поднетој петицији већине ошљачканих, потребно је на личитацији извршити хитну "продају објеката". Јер, они су изграђени пензионерским средствима, односно од "позајмица" из њи овог фонда.

Гаранције као врбов клин

Колико је озбиљна ситуација у тој области довољно сведоче скорашње одредбе новог савезног и републичког закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим се укидају све раније погодности: превремене пензије, докуп стажа, рад са скраћеним временом - II категорија инвалидности, итд. Различита тумачења у новом закону дочекала је и одредба да ли ће држава, односно Република и даље гарантовати исплату пензија у Србији. Док Министарство финансија сматра да Република не може бити гарант, за сада је усвојено гледиште Министарства за рад да то не треба препустити пензионерском фонду. Стручњаци, попут господина Душана Максимовића, сматрају да је неповољнија по пензионере та нова одредба, јер је "уопштенија

и не садржи ни онај минимум одређености из садашње одредбе по којој је држава дужна да обезбеди новац за сваку доспелу исплату". Господин Максимовић листу "Политика" од 22. новембра 1996. године допуњава своју изјаву: "Код нас је позната судбина таквих општих одредби где се гарантује неко право, али се не каже како се оно остварује. Остаје да се види практична вредност нове одредбе јер ни досадашња одредба о државној гаранцији није у потпуности поштована". Због даљег хаоса као катастрофалног стања у нашој привреди, којој несавесна српска влада помаже у избегавању плаћања обавезног доприноса у пензијске фондове, све већи су редови пред шалгерима социјалног осигурања. Као да сви желе да искористе последње социјалне погодности за одлазак у пензију, макар их оне водиле ка крајњој беди и просјачком штапу. Паролу левих снага "Идемо даље!" у предизборној агитацији изгледа да су будући пензионери сасвим озбиљно схватили, наравно у обратном значењу, схватајући да пљачкама и криминалу оних који су их довели до крајњег сиромаштва нема граница.

Коста Димитријевић

МИТИНГ У БАЊАЛУЦИ

Браћо Срби и сестре Српкиње!
Остало је у историјским књигама записано када је у прошлом веку највећи српски песник свих времена Владика и господар Црне Горе Петар II Петровић Његош био у аудијенцији код руског императора Николаја II Романова. Када се Његош појавио у царским одајама пошто је био изразито високог раста морао је мало да се сагне да би прошао. Цар Николај је устао са престола кренуо у сусрет српском владици и рекао му: "О, па ви сте виши од мене". На то је Његош одговорио: "Само је Бог виши од руског цара, и само Бог и руски цар могу помоћи Црној Гори".

Ми Срби у белом свету немамо никога осим мајке Русије. Мајка Русија је још на коленима и не може још да припомогне својој српској браћи, али мајка Русија не може вечито клечати на коленима. Мајка Русија се буди, усправља. Лечи се од седам деценија комунистичке диктатуре.

Из братске Русије јуче нам је дошла делегација на највишем нивоу, делегација Либерално-демократске партије Русије, коју је предводио велики пријатељ српског народа наш брат, Владимир Жириновски.

Кршење међународног права

Чланови делегације су били и генерал Виктор Ивановић Крилатов и адмирал Владимир Васиљевич Заборски. Кренули смо одмах са београдског аеродрома за Брчко. У Брчком је био велики митинг Српске радикалне странке. Ви знате колико је Брчко важно за Републику Српску и за цео српски народ. И шта нам западне силе спремају у Брчком. Ми смо ту у Брчком на светој српској земљи хтели да демонстрирамо пријатељство српског и руског народа. И да покажемо целом свету да нећемо дозволити цепање Републике Српске на два дела, кроз проглашавање неутралне зоне Брчког. Полиција комунистичког диктатора Слободана Милошевића задржала нас је на граничном прелазу Сремска Рача. Одузели су нам документе, пасоше, нису нам дали да прођемо у Републику Српску. Ни ми нисмо хтели да се вратимо. Блокирали смо гранични прелаз па је полиција караулу померила један километар у

Војвода Шешелј у Бањалуци – подршка Републици Српској

унутрашњост. Осам сати је трајало то преганање. За то време наши јунаци, српски четници, припадници елитних формација Српске радикалне странке, организовали су прелазак преко Дрине адмирала Заборског.

Четничка морнарица на Дрини

Упркос Милошевићевој вољи он је говорио на митингу у Брчком. Данас смо Милошевићу приредили ново изненађење, данас смо му доказали да је нико и ништа. Да са радикалима не може изаћи на крај. Данас је четничка морнарица преко Дрине пребацила и генерала Крилатова. Он је на путу за Бања Луку.

Како смо то данас извели?

Жириновски је остао у Београду а генерал је кренуо са мном. У Сремској Рачи опет нису хтели да га пусте. Ми смо припремили тамо једна кола, ја сам се тамо изљубио са генералом као да се опраштамо, као да се он враћа назад и путује за Русију, онда су га наши четници пребацили преко Дрине. Генерал Крилатов путује за Бања Луку пошто сам ја данас последњи говорник, одлучио сам да говорим док не паднем у несвест, или док се гене-

рал Крилатов не појави на говорници овде.

Нама српским радикалима нико на крај не може изаћи, нису могли ни Бранко Микулић, ни Хамдија Поздерац, ни Стане Доланц, ни Живота Панић, ни Милан Панић. Неће ни Слободан Милошевић.

Заразне болести – југословенство и комунизам

Браћо Срби и сестре Српкиње, у овом XX веку српски народ умало да подлегне двома опасним социјално историјским болештинама, болести југословенства, којом нас је заразио краљ Александар Карађорђевић и болести комунизма, којом нас је заразио зликовац и злочинац Јосип Броз Тито. Не зна се која је тежа и опаснија болест била. Умало да као нароч нестасемо са историјске позорнице. И данас смо после полувековног сна, после полувековног пијанства почели да се будимо, да долазимо свести.

Заблуда звана Милошевић

Када смо почели убрзано схватати какав су нам јад и несрећу донели југословенство и комунизам. Када смо

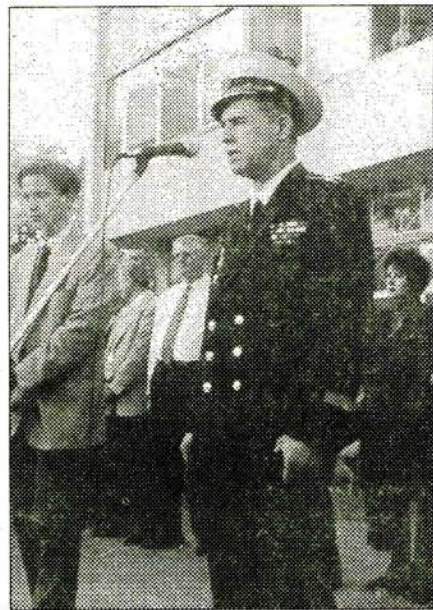
схватили да су раздробили српске земље, поцепали српски народ. Када смо схватили да су чак комунисти три нове вештачке нације формирали да би напакостили Србима и цепаили српску земљу, црногорску, македонску и муслиманску. Када смо схватили да своју државу из почетка морамо градити, у Србији се појавио један човек у коме су многи Срби из прва препознали новог војда. Појавио се Слободан Милошевић и одмах стекао симпатије и подршку целог српског народа. Будила се нада да ће Милошевић ујединити Србе, да ће усправити српство. Да ће ујединити српске земље, да ће нам повратити понос, част, образ, достојанство. У целој српској историји није било човека коме се указала таква шанса какву је имао Слободан Милошевић. Да су сви Срби били за њега, уз њега, да су му скоро бескрајно веровали, да су се многи Срби у Милошевића заклињали. Сетите се колико смо сви ми некада веровали Слободану Милошевићу када смо 1989. године у оној дугој милионској колони за њим ишли на Газиместан. Када смо демонстрацијама рушили војвођанске аутономаше и црногорске зеленаше. Цело српство је веровало Слободану Милошевићу када је 1991. и 1992. године тврдио да ће сви Срби живети у једној држави, и када се Милошевић заклињао да се Србија сагнути неће.

Панић је био гора варијанта

Када су тих година најмрачније силе овога света покушавале свим средствима да сруше Слободана Милошевића са власти, да би лакше прегазиле западне српске земље и осакатиле Србију, и када су те мрачне силе у своја кола упреле све најгоре српске издајнике Вука Драшковића, Зорана Ђинђића, Драгољуба Мићуновића, Весну Пешу, Милана Панића и све друге да Милошевића сруше проливајући српску крв на београдским улицама, ми српски радикали смо се супротставили. Ми смо се испричили и рекли: не дамо га док је патриота. Док је националиста. Не ваља му ова Социјалистичка партија јер је неспособна, корумпирана, огрезла у криминалу. Али док је Слободан Милошевић на националном путу, не сме му фалити ни длака са главе.

Захваљујући нама, српским радикалима Слободан Милошевић је остао на власти 1992. године. Захваљујући искључиво нама он је победио Милана Панића.

Не кајемо се ми браћо и сестре ни данас јер је Милан Панић био још гора варијанта од Слободана Милошевића. А и сви српски јунаци на првим борбеним линијама, сећате се, сигурно, када смо у децембру 1992. године сазнали, чули вест да је Слободан Милошевић захваљујући подршци српских радикала победио Милана Панића, да су на изборима у Србији тријумфовали српски радикали и српски соција-

Са четницима преко Дрине

– генерал Виктор Иванович Крилатов и адмирал Владимир Васиљевич Заборски

листи. Сећате се колико су дуго слављенички рафали парали небо Републике Српске. Славило је цело српство.

Ђурак наопако

Били смо уверени отвара се пут стварању јединствене Српске државе, савладаћемо све проблеме, све препреке. Одолећемо свим искушењима. Међутим, наша радост, на жалост, није дуго трајала. Није прошло ни шест месеци а Слободан Милошевић је окренуо ђурак наопако, издао српске националне интересе, легао на руду великим силама и окренуо се против српског народа.

Тај његов издајнички поход траје и до данас. Чим је кренуо стазама издаје, радикали су се бескомпромисно ухватили у коштац са Милошевићем. Та борба још увек траје. Огорчена борба и може се завршити само српском победом. Победом Српске радикалне странке.

Слободан Милошевић је вас, западне Србе подстакао да се дигнете на устанак. Дао вам је оружје, муницију, материјалну помоћ, политичку подршку. А тада сте ви западни Срби огромним напорима рекама проливане крви и уз несезичну помоћ наших добровољаца из Србије и Црне Горе ослободили скоро све што је српско, западно од Дрине и Дунава, Милошевић вас је оставио на цедилу. Издао, продао, предао вековна српска огњишта традиционалним српским непријатељима. Прошле године предао је целу Републику Српску Крајину, западне делове на најброталнији начин уз погибију више од 10.000 Срба. Уз помоћ Борислава Микелића и издајничког генерала Милета Мркишића, Крајина је предата без борбе. Источни делови са одложеним дејством, али судбина

истоветна. Када је огромна колона српских избеглица, када је 200.000 људи у тракторским приколицама кренуло у ону сужену, ојађену и напаћену Србију, потуцајући се од немила до недрага, многи од њих још увек живе у сеоским основним школама, у физкултурним дворанама, у касарнама. Немају перспективе, а Слободан Милошевић их и даље понижава, не да им ни србијанско држављанство.

Слободан Милошевић би најрадије да ти несрећни људи што пре негде нестану, да у земљу пропадну, да у ваздух испаре само да их нема. Јер они су живи сведоци највеће издаје од Косова и Вука Бранковића на овамо.

Договорио се Слободан Милошевић са Американцима да жртвује целу Српску Крајину и једну трећину Републике Српске а за узврат Американци су му обећали да неће дирати Косово и Метохију, Санџак и Војводину и да ће њега, Милошевића подржати да остане на власти. Међутим, чим је Слободан Милошевић испунио свој део договора, Американци су га слагали, преварили, обманули, насамарили као магарца. Чим је Слободан Милошевић потписао Дејтонску издају Американци су кренули на Косово и Метохију. Пре извесног времена ЦИА, америчка обавештајна агенција организовала је убиство седам српских полицајаца да би се преостали Срби застрашили и разбежали. Американци нама Србима за Косово и Метохију спремају најгори могући план, најподмуклији, најперфиднији. Американци кажу, Косово треба да остане у саставу Србије али да Шиптари владају на Косову, а да их Србија финансира. То је најгора варијанта за Србе.

Последњи чин издаје

Као у Титово време, још горе. И Милошевић на све пристаје.

Видели сте пре неколико дана потписао је споразум са Ибрахимом Руговом да се одмах предају школе Шиптарима. Шиптари ће изводити наставу, они ће формирати наставни план и програм а Србија ће финансирати. Долазе после остали сектори јавног и друштвеног живота, па после долази на ред Санџак, Црна Гора, Војводина па и сам Слободан Милошевић. Када обави посао за Американце шта ће он њима више. Шта ће некоме крвави балкански касапин, како га назива западно јавно мњење. Шта ће некоме главни кривац за рат.

Све је очигледније да се главна омча пред Хашким трибуналом затеже око врата Слободана Милошевића. Амерички председник Бил Клинтон се најискреније нада да ће следеће године најлепши украс о његовом председничком појасу бити скалп Слободана Милошевића.

Женин дневник једина лектира Слободан Милошевић се показао као велика незналица. Као човек који не воли да чита књиге које су написали паметни људи. Слободан Милошевић изгледа чита само оне глупости које напише његова првена вештица са Делиња, Мира Марковић.

Да је Слободан Милошевић на време читао књиге које су писали паметни људи, да је проучавао историјску литературу, а историја је учитељица живота, знао би онда за једну историјску причу која датира из Средњег века, из времена турског освајања српске Босне.

Насамарени председник

Када су Турци продрли у српску Босну све су огњем и мачем покорили осим старог српског града, тврђаве Кључ. У који се склонили последњи српски краљ Босне са својом властелом и преосталом војском. Турци су месецима опседали Кључ, нису га могли заузети. Кључ је био готово неосвојива тврђава. А онда се међу српским великашима појавио један издајник који је омогућио турским војницима да продру у градске зидине. Турци су Кључ заузели, преостале Србе побили, а тог српског великаша, издајника извели пред турског султана. Султан му је рекао: "Да тебе није било ја никада Кључ не бих могао заузети. Морао бих посрамљен да се вратим из Босне. Ти си ми помогао и ја сам ти за то дубоко захвалан. У знак захвалности богато ћу те наградити. Ево ти злата колико си тежак.

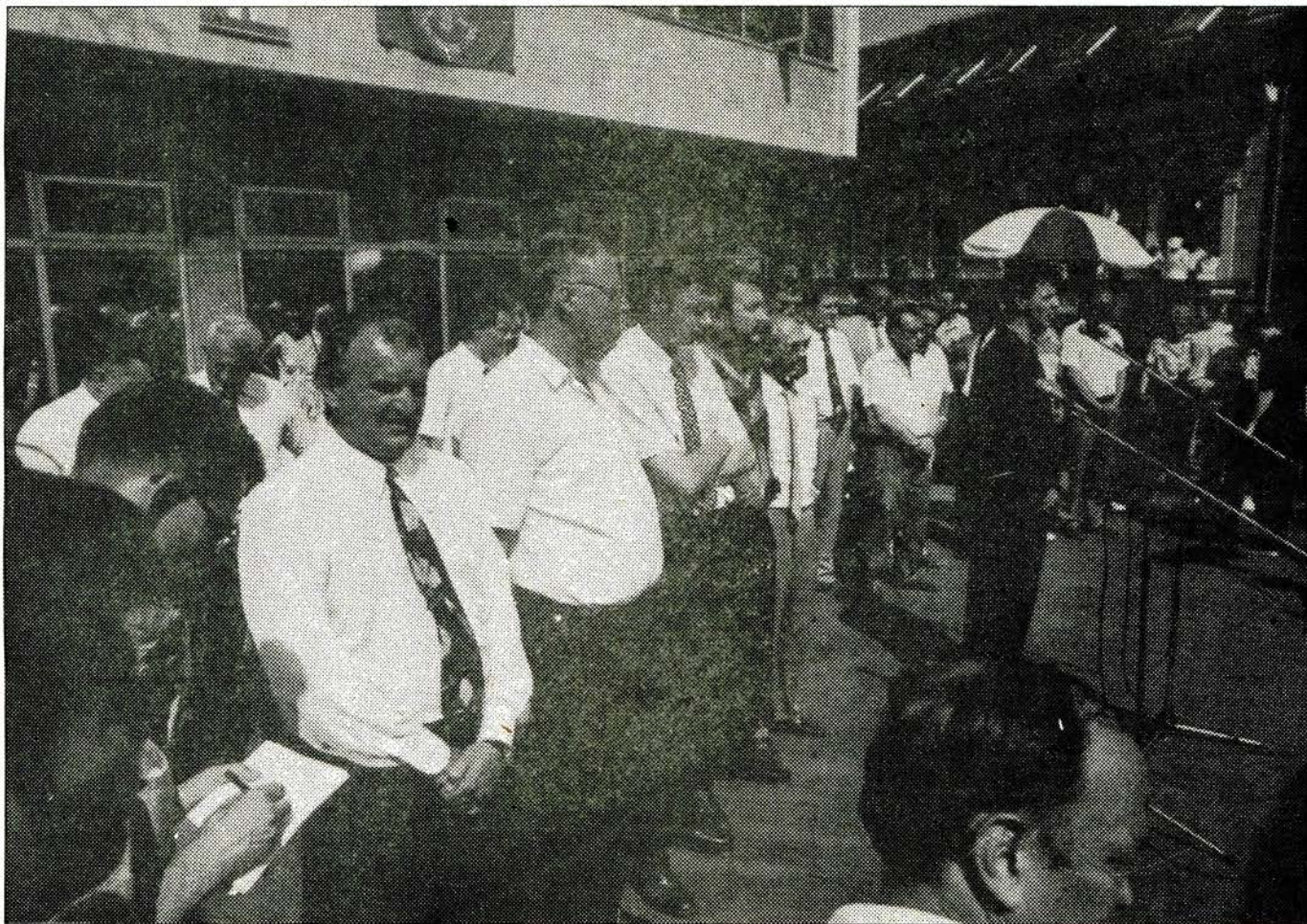
Али зато што си издао свој народ и своју државу одмах сада оде ти и глава. Када ниси ваљао својим Србима

шта ћеш мени Турчину. Сеците му главу".

То је и судбина Слободана Милошевића. Он је трговао Српском Крајином, трећином Републике Српске, он тргује светом српском земљом, а добија мрвице. Дао је целу Српску Крајину и једну трећину Републике Српске само за суспензију санкција. Санкције нису укинуге преко ноћи могу да се обнове. Не да Косово одмах санкције аутоматски. Не да Санџак одмах санкције, не да Војводину одмах санкције, не да Црну Гору одмах санкције. То је као када неко иде на пијаци па једно јаје купи за 1000 марака, па се још испостави да је јаје муњак.

Накљукани генерали

Браћо Срби и сестре Српкиње, Све што је у овом рату ослобођено ослободили сте ви српски јунаци вашим спонтаним устанком у првим данима и првим месецима рата. Из народа су нисале вође, затекло се и храбрих официра и ослободили сте огромна српска пространства. А онда вам је као Слободан Милошевић прискочио у помоћ, послао вам из Београда булументу комунистичких генерала и црвених луковника. Официре обавештајне службе, официре за информисање, политичке комесаре. Чим су они стигли у Републику Српску преузели

Детаљ са митинга

Остатина за историју

командне функције, одједном је све стало. Ништа ново ништа није ослобођено, је ли истина. Само смо губили са њима територије. Док сте ви српски јунаци трунули по рововима, док сте крварили, док су најбољи српски синови гинули јер и у овом рату као и у сваком другом рату гину они најбољи, док сте гладовали, док сте једну паштету делили на три војника, док сте примали месечну плату 50 - 60 динара са пола године закашњења, ти Милошевићеви комунистички генерали и црвени пуковници примали су редовно сваког месеца неколико хиљада динара плате у Генералштабу војске Југославије у Београду, и данас су на Милошевићевом платном списку. Они за собом вуку коморе, они траже свуда луксуз. Чим су дошли у Републику Српску грабили су најбоље станове у Бања Луци, Бијељини и другим местима. Њихове породице живе у Београду у луксузним вилама на Дедињу, на Кошутњаку, у луксузним становима на Новом Београду. Не мисле они своје породице да преселе у Републику Српску оне остају тамо.

Ти Милошевићеви црвени официри станове су грабили да им служе за швалерацију, за пијанке, за кошку и да их онда у погодном моменту продају, па са парама да отперјају преко Дрине.

Мишије рупе за црвену банду

У овом рату је било часних, поштенних, способних и храбрих официра. Ви знате тачно који су то. То су они који су са вама били на првим борбеним линијама. Неки су гинули, неки су рањавани, животе су ризику излагали. А ова комунистичка банда крије се по мишијим рупама. Прошле године је упропастила око Горажда, затекао сам генерала Милана Гверу, мислите да се усудио да изађе на прву борбену линију. Не, остао је у складишту доле када смо ми кренули на положаје. Никада он није видео прву борбену линију. Никада он није осетио како је то када метак око ушију звижди, када граната у близини експлодира. И он сада неке прети овде. Издају саопштења из пацовске јазбине из Хан Пијеска, пре неколико дана био сам у Хан Пијеску све сам то предсамом пацовском јазбином рекао. Било неколико комунистичких пуковника на митингу, побегну главом без обзира када су чули. Сада издају саопштења, прете српским радикалима. Мечку решетом плаше те кукавице, издајници, комуњаре. Људи који у својим главама немају ни три грама мозга. Каква је била њихова улога у овом рату, није њих Слободан Ми-

лошевић послао да вам помогну у оружаном борби. Него да вас држе под контролом да би Република Српска била Милошевићева монета за поткусуривање.

Када је Милошевић 1993. године кренуо стазом издаје, када је прихватио Венс-Овенов план, ми радикали смо се одмах грчевито супротставили.

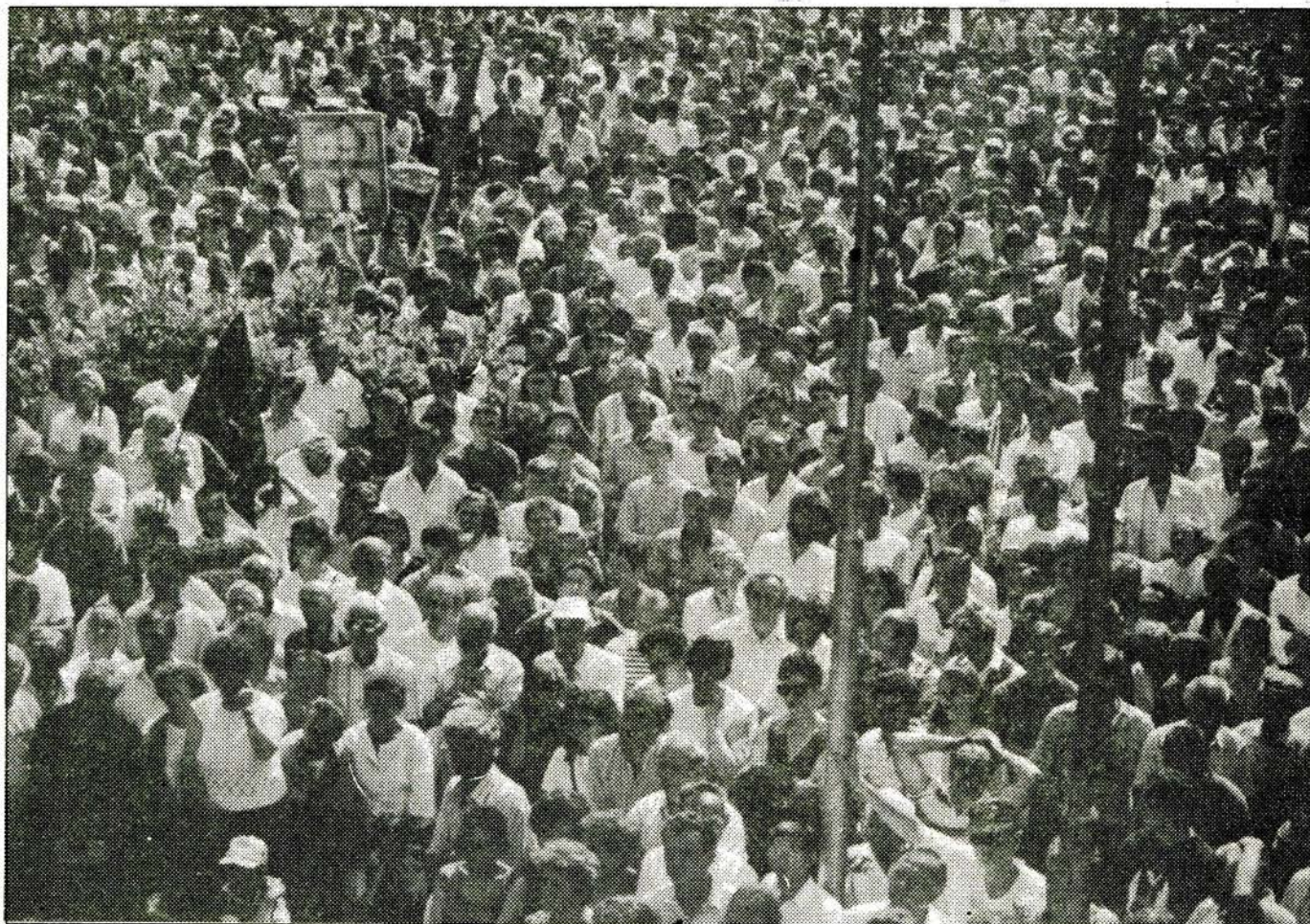
Са братском Русијом

Надам се да стиже генерал Виктор Крилатов.

Браћо Срби и сестре Српкиње, када се појави генерал он ће вам се обратити а ја ћу после да наставим. Знам тачно где сам стао.

Долази, дакле, генерал Виктор Ивановић Крилатов кога је четничка морнарица пребацила преко реке Дрине.

Нама Србима преостаје да кроз историју корачамо са братском Русијом да спречимо те комунистичке генерале и црвене пуковнике да преузму власт. Они су организовали познати бањалучки септембарски пуч. Милошевић је злоупотребио оправдано незадовољство војника, али ко је крив што су војници били у тако очајној ситуацији. Па управо ти комунистички генерали и црвени пуковници.

Велики број Бањалучана дошло је да поздраве четничког војводу и руског генерала

ДРУШТВЕНЕ АКТИВНОСТИ ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ

Пријем за привредне организације и установе Земуна у Скупштини општине

Признање Удружења бораца рата 1990. године

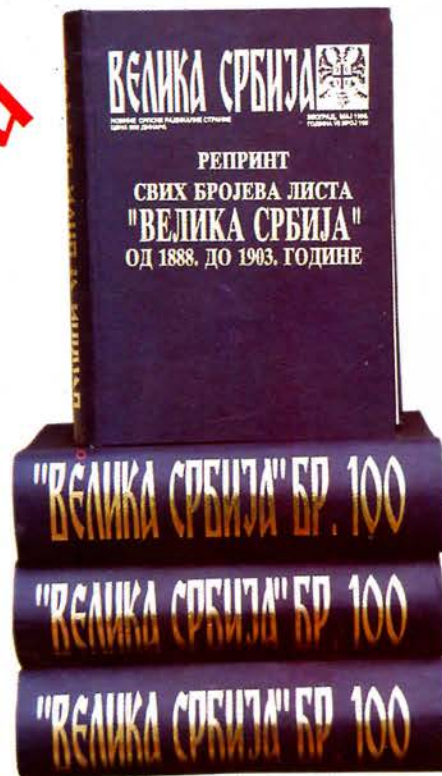
**ИЗДАВАЧКИ ПОДУХВАТ ВЕКА
НАЈВЕЋИ РЕДОВНИ БРОЈ НЕКОГ ЧАСОПИСА
ИКАДА ОБЈАВЉЕН У СВЕТУ**

100. БРОЈ НОВИНА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ВЕЛИКА СРБИЈА

**ЛИСТ СА НАЈДУЖОМ ТРАДИЦИЈОМ У СРПСКОМ
НОВИНАРСТВУ**

**И ТАДА
КАО И ДАНАС,
ВИШЕ ОД ЈЕДНОГ ВЕКА,
ВЕЛИКА СРБИЈА
ОСТАЈЕ**

**НОВИНА МОРА
ЦЕНЗОРА**

РЕПРИНТ СВИХ БРОЈЕВА

од 1888. до 1903. године

Књига је обима 1512 страна великог формата штампана је у тврдом повезу са златотиском. Може се купити у седишту Српске радикалне странке, Француска 31, Београд. Све информације на телефон: 011/625-231. Цена једног примерка је 500 динара. За веће наруџбине одобрава се попуст по договору.